

**PRACOWNIA
OCHRONY ŚRODOWISKA
"PROJEKT 2000"
SZYMON ŚWITAJSKI**

81-781 Sopot, ul. Sobieskiego 26/4
tel./fax 58 341 83 06
tel. kom. 505 65 64 31
www: www.projekt2000.pl
e-mail: biuro@projekt2000.pl

**załącznik nr 1
do Aneksu**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

Zespół autorski:

mgr Szymon Świtajski

mgr Miłosz Marciniak

mgr inż. Jadwiga Marosz

Monika Janowska

SOPOT

Spis Treści:

1. CEL I ZAKRES PROGNOZY	4
1.1 Podstawa prawna, cel sporządzenia opracowania.....	4
1.2 Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	7
2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PODSTAWOWYCH USTALEŃ ZMIANY STUDIUM.....	8
2.1 Wprowadzenie	8
2.2 Informacje o powiązaniach projektowanego dokumentu z innymi dokumentami strategicznymi.....	8
2.3 Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu.....	12
3. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAPROPONOWANYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE	19
4. DIAGNOZA – STRUKTURA I ANTROPIZACJA ŚRODOWISKA.....	19
4.1 Struktura i budowa środowiska przyrodniczego	20
4.1.1 Położenie geograficzne.....	20
4.1.2 Budowa geologiczna i zasoby geologiczne	20
4.1.3 Rzeźba terenu.....	22
4.1.4 Warunki klimatyczne	22
4.1.5 Wody powierzchniowe	23
4.1.6 Wody podziemne	25
4.2 Charakterystyka elementów przyrody ożywionej gminy	27
4.2.1 Główne formy użytkowania terenu	27
4.2.2 Charakterystyka roślinności gminy Sierakowice	27
4.2.3 Tereny leśne	29
4.2.4 Charakterystyka fauny gminy Sierakowice.....	30
4.3 Formy prawnej ochrony przyrody i ochrona gatunkowa roślin i zwierząt.....	32
4.4 Obszary naturalnych zagrożeń na terenie gminy Sierakowice	42
4.5 Wnioski z Opracowania ekofizjograficznego sporządzonego na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.....	42
4.6 Diagnoza i ocena stanu antropizacji środowiska.....	44
4.6.1 Przekształcenia rzeźby terenu i przyczyny jej degradacji.....	44
4.6.2 Warunki aerosanitarnie, źródła zanieczyszczeń i prognoza zmian	44
4.6.3 Stan warunków akustycznych, źródła i prognoza zmian	46
4.6.4 Źródła wibracji i pola elektromagnetycznego	50
4.6.5 Stan czystości wód powierzchniowych i jakość wód podziemnych.....	51
4.6.6 Kanalizacja gminy i oczyszczalnie ścieków.....	54
4.6.7 Składowanie odpadów	54
4.6.8 Degradacja szaty roślinnej i jej przyczyny	55
4.6.9 Zagrożenia dla świata zwierząt.....	56
4.6.10 Krajobraz kulturowy - krajobraz kaszub	56

5. ANALIZA ISTNIEJĄCYCH I POTENCJALNYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU STUDIUM, W SZCZEGÓLNOŚCI NA OBSZARACH FORM OCHRONY PRZYRODY	57
6. ANALIZA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PLANOWANEGO PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU STUDIUM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA STUDIUM.....	59
7. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH, ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	61
7.1 Charakterystyka funkcjonalna obszaru gminy	61
7.2 Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania	61
7.3 Tereny istniejącego zainwestowania	62
7.4 Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości	66
8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	98
9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	102
10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	104
11. ZIDENTYFIKOWANE TRUDNOŚCI, W TYM TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	104
13. ŹRÓDŁA INFORMACJI STANOWIĄCE PODSTAWĘ SPORZĄDZENIA RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	105
14. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	107

1. CEL I ZAKRES PROGNOZY

1.1 Podstawa prawna, cel sporządzenia opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice”. Projekt studium został opracowany przez zespół autorski Pracowni Architektury STUDIOPROJEKT architekt Jakub Sieniawski z Gdańska.

Decyzja o przystąpieniu do sporządzania poddanego prognozie projektu Studium kierunków i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice podjęta została przez Radę Gminy Sierakowice Uchwałą Nr XXXVII/427/2014 z dnia 4 marca 2014 r.

Obecnie obowiązujące studium gminy Sierakowice zostało zatwierdzone uchwałą nr XLVI/353/02 Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 1 października 2002 r. Od 2003 r. przeprowadzono 26 zmian studium, zmieniły się ponadto obowiązujące przepisy i potrzeby gminy oraz jej mieszkańców.

Celem sporządzenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice* jest dostosowanie dokumentu:

- do obowiązujących przepisów,
- do aktualnych potrzeb gminy i jej mieszkańców,
- do obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie dokumentu Studium umożliwi ponadto wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych, co ma na celu umożliwienie dalszego rozwoju gminy.

W stosunku do zmiany Studium, jak i prognozy należy stosować zapisy *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska i o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity – Dz. U. 2013, poz. 1235).

Na podstawie przepisów powyżej wspomnianej ustawy art. 46. przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

*koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, **studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy**, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego.*

W związku z tym, zgodnie z przepisami art. 51 (ust. 1) przytoczonej ustawy organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Wójt Gminy Sierakowice pismem o sygnaturze RSB.6721.1.1.8.2014.ND z dnia 24 czerwca 2014 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kartuzach o uzgodnienie zakresu prognozy oddziaływania na środowisko do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem o sygnaturze RDOŚ-Gd-PNII.411.7.18.2014.MKU.1 z dnia 28 lipca 2014 r. uzgodnił przedłożony zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice z następującymi uwagami:

- w prognozie konieczne jest przedstawienie analizy i oceny wpływu realizacji poszczególnych ustaleń projektu zmiany studium na wszystkie formy ochrony przyrody zlokalizowane na obszarze objętym studium w oparciu o aktualny stan dokumentacji przyrodniczej i dostępne fakty potwierdzający takie oddziaływanie, w tym;
 - Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1940);
 - Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1842);
 - Rozporządzenie Nr 74/2006 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Kurze Grzędy (Dz. Urz. Woj. Pom. nr 77 poz.1603);
- w prognozie należy zawrzeć informacje na temat ewentualnej zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne na terenie projektu zmiany studium, wskazując przy tym szczegółową lokalizację obszaru lasu, której zmiana dotyczy, jego charakterystykę oraz cel jakemu ma służyć zmiana;
- w prognozie powinna być dokonana szczegółowa diagnoza istniejącej presji turystycznej na formy ochrony przyrody znajdujące się na obszarze objętym projektem zmiany studium wraz z predykcją tego zjawiska w przypadku realizacji ustaleń zmiany studium;
- w prognozie należy zamieścić załącznik graficzny obrazujący położenie obszaru studium na tle sąsiadujących form ochrony przyrody.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kartuzach pismem o sygnaturze SE.ZNS-80/4902/34/2014/MB z dnia 7 lipca 2014 r. uzgodnił przedłożony zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

Podstawowym celem prognozy jest określenie i ocena skutków dla środowiska przyrodniczego, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenie terenu oraz przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko. Zgodnie z art. 51 ust. 2 prognoza oddziaływania na środowisko projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zawiera:

- a) *informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,*
- b) *informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,*
- c) *propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,*
- d) *informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,*
- e) *streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.*

Prognoza oddziaływania na środowisko określa, analizuje i ocenia:

- a) *istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,*
- b) *stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,*
- c) *istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,*
- d) *cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,*
- e) *przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:*
 - *różnorodność biologiczną,*
 - *ludzi,*
 - *zwierzęta,*
 - *rośliny,*
 - *wodę,*
 - *powietrze,*
 - *powierzchnię ziemi,*
 - *krajobraz,*
 - *klimat,*
 - *zasoby naturalne,*
 - *zabytki,*
 - *dobra materialne*
 - *z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.*

Prognoza oddziaływania na środowisko przedstawia:

- a) *rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,*
- b) *biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.*

Zgodnie z art. 54 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku ... **organ opracowujący zmianę studium kierunków i zagospodarowania przestrzennego zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.** Zasady wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów określają przepisy Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity - Dz. U. 2013 poz. 1235).

1.2 Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W niniejszej prognozie wykorzystano metodę opisowo porównawczą polegającą na analizie podobnych uwarunkowań, zjawisk, technologii, urządzeń oraz wartości. Jako podstawę merytoryczną ocen wartości środowiskowych przyjęto metodę polegającą na porównaniu z wartością normatywną.

Obszar objęty opracowaniem poddano analizie wykorzystując materiały planistyczne dotyczące przedmiotowego obszaru oraz obszarów przyległych, uwzględniono informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla obowiązujących planów miejscowych na terenach sąsiadujących.

Na podstawie danych wyjściowych dokonano oceny projektu zmiany studium oraz wpływu przedsięwzięcia na otaczające środowisko.

Zgodnie z *Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska i o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zmianami) oraz uzgodnieniami:

- a. Informacje zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.
- b. W prognozie oddziaływania na środowisko, uwzględniono informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PODSTAWOWYCH USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

2.1 Wprowadzenie

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest dokumentem prawnym – zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity - Dz. U. 2013 poz. 1235) *studium nie jest aktem prawa miejscowego*, nie jest więc przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydania jakichkolwiek decyzji administracyjnych. Ustalenia studium są jednak wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4 w/w ustawy).

Pod względem merytorycznym dokument studium jest ważną częścią lokalnego systemu planowania. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy opracowuje się je w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Studium, jako dokument określający politykę gminy, powinno być najważniejszym punktem odniesienia i źródłem informacji koordynujących jej rozwój przestrzenny. Nie chodzi tu tylko o formalną spójność dokumentów planistycznych w gminie, ale o racjonalną zgodność działań i konsekwencję w realizacji obranych kierunków rozwoju przestrzennego.

2.2 Informacje o powiązaniach projektowanego dokumentu z innymi dokumentami strategicznymi

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia zasady i ustalenia określone w koncepcji zagospodarowania przestrzennego kraju, strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy.

Poniżej wymieniono główne cele wyznaczone we wspomnianych powyżej dokumentach, które zostały odpowiednio uwzględnione w projekcie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 została przyjęta przez Radę Ministrów Uchwałą Nr 239 z dnia 13 grudnia 2011 r. Jest to najważniejszy krajowy dokument strategiczny dotyczący zagospodarowania kraju.

W dokumencie zawarto wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania służące jej urzeczywistnieniu. Wskazano ponadto zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych, które mają istotny wpływ na rozwój terytorialny.

Celem strategicznym polityki przestrzennego zagospodarowania kraju jest:

Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa

oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

W celu realizacji celu strategicznego wyznaczonego w KPZK 2030 sformułowano następujące cele polityki przestrzennego zagospodarowania kraju w horyzoncie do 2030 r.:

- Cel nr 1** Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
- Cel nr 2** Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
- Cel nr 3** Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
- Cel nr 4** Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
- Cel nr 5** Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
- Cel nr 6** Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 została zatwierdzona Uchwałą Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.

Strategia wskazuje 3 cele strategiczne, mające charakter ogólny i określające pożądane stany docelowe w ujęciu problemowym. Dla celi strategicznych wyznaczono łącznie 10 celów operacyjnych oraz 35 kierunków działań:

Cel strategiczny nr 1: **Nowoczesna gospodarka**

Cele operacyjne:

1. Wysoka efektywność przedsiębiorstw,
2. Konkurencyjne szkolnictwo,
3. Unikatowa oferta turystyczna i kulturalna

Cel strategiczny nr 2: **Aktywni mieszkańcy**

Cele operacyjne:

1. Wysoki poziom zatrudnienia,
2. Wysoki poziom kapitału społecznego,
3. Efektywny system edukacji,
4. Lepszy dostęp do usług zdrowotnych

Cel strategiczny nr 3: **Atrakcyjna przestrzeń**

Cele operacyjne:

1. Sprawny system transportowy,
2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna,
3. Dobry stan środowiska.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego został przyjęty Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.

Preferowanym kierunkiem rozwoju struktury przestrzennej województwa określonym w PZPWP jest:

POLITYKA RÓWNOWAŻENIA ROZWOJU przejawiająca się kształtowaniem ośrodków, pasm i stref aktywności, warunkujących rozwój przedsiębiorczości i innowacji w miejscach, które są i będą wybierane przez mechanizmy gospodarki rynkowej oraz aktywne inicjowanie i wspomaganie przedsięwzięć samorządów lokalnych i podmiotów publicznych przy jednoczesnym zachowaniu cech, zasobów i walorów środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu warunkujących wysoką jakość życia i zdrowie mieszkańców.

Generalnym celem polityki przestrzennej województwa jest:

KSZTAŁTOWANIE HARMONIJNEJ STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA sprzyjającej równoważeniu cech, zasobów i walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem poziomu i jakości życia oraz trwałym zachowaniem wartości środowiska dla potrzeb obecnego i przyszłych pokoleń.

Główne cele polityki przestrzennej województwa:

- Powiązanie województwa z Europą, w tym przede wszystkim z regionem bałtyckim.
- Wzrost konkurencyjności i efektywności gospodarowania przestrzenią.
- Osiągnięcie średniego europejskiego poziomu rozwoju i jakości życia porównywalnej z krajami europejskimi.
- Zahamowanie dewaloryzacji środowiska oraz ochrona jego struktur i wartości.
- Podwyższenie walorów bezpieczeństwa i odporności na skutki awarii i klęsk żywiołowych.

Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej dotyczącej ochrony środowiska przyrodniczego zawartym w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest: „utrzymanie istniejących form ochrony przyrody oraz dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych i powiązań ekologicznych, zapewniających trwałość i różnorodność gatunkową zasobów biosfery oraz stabilność procesów przyrodniczych.”

Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej zawartym w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

- ochrona i odnowa charakterystycznych zasobów dziedzictwa kulturowego regionu,
- zachowanie różnorodności kulturowej województwa,

- zapewnienie dostępności zasobów i walorów dziedzictwa kulturowego, jako atutu w rozwoju zrównoważonym i konkurencyjności przestrzeni województwa.

Biorąc pod uwagę środowisko kulturowe głównym zadaniem polityki przestrzennej pozostaje natomiast:

- zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wewnątrz architektoniczno-krajobrazowych dla wzmocnienia wizerunku regionu,
- kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych
- przeciwdziałanie procesom zagrażającym walorom krajobrazu, a także ochrona przedpola ekspozycji bądź poprawa wyeksponowania.

Strategia rozwoju gminy

Strategia rozwoju gminy Sierakowice na lata 2014 – 2024 została przyjęta Uchwałą Nr XL/472/14 Rady Gminy Sierakowice. Dokument Strategii rozwoju gminy jest głównym narzędziem wykorzystywanym w planowaniu strategicznym, który stanowi wyznacznik kierunków rozwoju gminy w przyjętej perspektywie czasowej. Strategia rozwoju gminy Sierakowice na lata 2014-2024 jest kontynuacją założeń Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice, która obejmowała horyzont czasowy do 2015 r. i była opracowana w 1999 r.

Na podstawie przeprowadzonej analizy SWOT w Strategii rozwoju gminy Sierakowice określono wizję i misje rozwoju gminy. Misje rozwoju odniesiono do 3 wydzielonych stref funkcjonalnych:

strefa społeczna: *Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.*

strefa gospodarcza: *Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, spierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki oparty o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunki dla inwestorów zewnętrznych.*

strefa środowiska i infrastruktury technicznej: *Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.*

Wizję rozwoju obszaru gminy Sierakowice określono, jako:

Gmina Sierakowice obszarem o wysokim poziomie życia mieszkańców, atrakcyjnym dla turystów i inwestorów, o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości i czystym środowisku naturalnym.

W ramach planowania założeń Strategii rozwoju gminy Sierakowice wyznaczono 9 celów głównych odniesionych do 3 wydzielonych stref funkcjonalnych:

Cele główne dla strefy społecznej:

- I. Rozwój infrastruktury i poszerzenie oferty usług społecznych,*
- II. Rozwój potencjału społecznego mieszkańców gminy,*
- III. Zapewnienie bezpieczeństwa i spójności społecznej mieszkańców gminy.*

Cele główne dla strefy gospodarczej:

- I. Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości na terenie gminy,*
- II. Zrównoważony rozwój turystyki oraz usług około turystycznych,*
- III. Rozwój infrastruktury wspierającej rozwój gospodarczy.*

Cele główne dla strefy środowiska i infrastruktury technicznej:

- I. Poprawa dostępności komunikacyjnej gminy,*
- II. Poprawa stanu infrastruktury technicznej i telekomunikacyjnej,*
- III. Ochrona środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami.*

2.3 Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu

Dokument Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice został opracowany przez zespół autorski Pracowni Architektury STUDIOPROJEKT architekt Jakub Sieniawski w Gdańsku.

Zgodnie z art. 9 ust 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym celem opracowania studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Rada Gminy Sierakowice uchwaliła pierwszą edycję studium 1 października 2002 r. uchwałą nr XLVI/353/02. Od czasu uchwalenia studium pod koniec 2002 r. zmiany uległy nie tylko obowiązujące przepisy, ale również potrzeby gminy i jej mieszkańców.

Sporządzenie nowej edycji studium, objętego niniejszą prognozą ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów, określenie obecnego stanu społeczno – gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb gminy i jej mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Cele i założenia rozwoju gminy

Studium jest dokumentem realizującym cele założone w „Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024”, którymi są:

- Poprawa jakości życia mieszkańców, poziomu obsługi, dostępności do usług i miejsc pracy,
- Rozwój funkcji gospodarczych (produkcyjnych, składowych i magazynowych oraz usługowych), mieszkaniowych, usługowych o rekreacyjnych w sposób zrównoważony, z zachowaniem walorów środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu, z wykluczeniem konfliktów społecznych i środowiskowych,
- Ochrona środowiska przyrodniczego i zasobów kultury, które stanowią zasoby gminy i walor, przyczyniający się do jej rozwoju,
- Poprawę funkcjonowania, unowocześnienie techniczne i technologiczne gminy poprzez: modernizację układu drogowego i rozwój infrastruktury technicznej.

Główne funkcje gminy

Przyjęto, że głównymi funkcjami gminy o zasięgu ponadlokalnym będą:

- *rekreacja i turystyka, obsługa turystyki (w tym agroturystyka) i wypoczynek nadwodny,*

natomiast głównymi funkcjami gminy o zasięgu lokalnym będą:

- *rolnictwo,*
- *produkcja (produkcja, składy, budownictwo) i usługi,*
- *mieszkalnictwo wraz z podstawową obsługą mieszkańców.*

Zasady rozwoju gminy

W celu osiągnięcia i realizacji wymienionych powyżej celów rozwoju gminy w sposób zrównoważony przyjmuje się następujące założenia kształtowania struktury przestrzennej:

1. Tworzenie podstaw niekonfliktowego rozwoju gminy i wykorzystania przestrzeni, poprawy ładu przestrzennego oraz podniesienia atrakcyjności środowiska zurbanizowanego, poprzez:
 - a) kształtowanie zwartych, wyodrębnionych obszarów o zbliżonym charakterze użytkowania, w formie zespołów zabudowy umożliwiających rozwój podstawowych funkcji gwarantujących rozwój gminy;
 - b) kształtowanie zespołów zabudowy w sposób zapewniający:
 - rozwój podstawowych funkcji gminy bez kolizji ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym,
 - eliminowanie konfliktów pomiędzy kolizyjnymi funkcjami,
 - jednolity charakter przestrzeni urbanistycznej o zbliżonych formach architektonicznych zabudowy;
 - ochronę zasobów historycznych gminy stanowiących świadectwo jego kultury i historii;
 - c) zabezpieczenie terenów dla realizacji nowych odcinków tras i skrzyżowań dróg wojewódzkich, których realizacja pozwoli na zmniejszenie ruchu komunikacyjnego na terenach zurbanizowanych w gminie Sierakowice;
 - d) zabezpieczenie terenów dla tworzenia wysokiej jakości terenów ogólnodostępnych i publicznych.
2. Tworzenie warunków zaspokojenia potrzeb mieszkańców, wzrostu integracji społecznej, identyfikacji i satysfakcji mieszkańców z miejsca zamieszkania, oraz bezpieczeństwa mieszkańców poprzez:
 - a) rozwój zabudowy mieszkaniowej z wykorzystaniem w pierwszej kolejności obszarów wyposażonych w infrastrukturę techniczną lub położonych w jej pobliżu;
 - b) kształtowanie ośrodków usługowych (koncentracji usług), w celu ograniczenia migracji ludności do miejskich ośrodków usługowych i tworzących obszary publiczne - w sposób zapewniający możliwość integracji mieszkańców oraz ożywienie kulturalne i społeczne;
 - c) przygotowanie od strony planistycznej i technicznej obszarów na cele działalności gospodarczej, której rozwój przyczyni się do rozwoju gospodarczego miasta i stworzy miejsca pracy;

- d) rozwój terenów rekreacyjnych w oparciu o rejony o wartościach przyrodniczych i kulturowych.
3. Zapewnienie ciągłości i trwałości ekologicznych systemów gminy z zachowaniem ich powiązania z zewnętrznymi systemami osnowy ekologicznej, poprzez:
- a) ochronę przed zabudową dolin rzek i otoczenia jezior, które stanowią obszary o wyjątkowych walorach przyrodniczych i krajobrazowych zarówno w skali gminy jak i regionu;
 - b) ochronę przed zabudową i zachowanie lokalnych systemów osnowy ekologicznej (obniżeń terenów - mokradeł, torfowisk, lasów, zadrzewień) i ich łączenie w zwarte systemy.
4. Zapewnienie ochrony środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego poprzez:
- a) kształtowanie zabudowy poprzez nawiązanie do historycznie i kulturowo ukształtowanych form i zasad zabudowy;
 - b) kształtowanie zespołów zabudowy z uwzględnieniem ochrony ekspozycji historycznych zespołów zabudowy.

Struktura dokumentu studium

Ustalenia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice mają jednolity układ formalny, zgodny z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* oraz z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. Ustalenia studium przedstawione są w części tekstowej i graficznej.

Część tekstowa studium jest podzielona na dwie części:

- część A: Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego,
- część B: Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Część tekstowa studium jest wyrażona również w części graficznej:

- Rysunek nr 1: Uwarunkowania rozwoju przestrzennego, skala 1:20000 (obręb Sierakowice 1:10000),
- Rysunek nr 2: Kierunki zagospodarowania przestrzennego, skala 1:20000 (obręb Sierakowice 1:10000).

Ustalenia szczegółowe *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* w części **Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego** zawierają następujące zagadnienia:

- Uwarunkowania wynikające z dokumentów ponadlokalnych i gminnych dokumentów strategicznych,
- Uwarunkowania rozwoju:
 - o Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów,

- Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów,
 - Uwarunkowania społeczno-ekonomiczne,
 - Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia,
 - Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
 - Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów,
 - Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
 - Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
 - Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych i uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji,
 - Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
 - Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych
 - uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej,
- Wnioski - Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy.

Ustalenia szczegółowe *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* w części **Kierunki zagospodarowania przestrzennego** zawierają następujące zagadnienia:

- Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
- Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych,

- Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk,
- Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- Kierunki rozwoju systemów komunikacji
- Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej,
- Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1,
- Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych,
- Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
- Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady,
- Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
- Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,
- Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie,
- Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Struktura przestrzenna gminy oraz przeznaczenie terenów

Po rozpoznaniu uwarunkowań występujących w strukturze przestrzennej gminy w studium określono obszary funkcjonalne – o różnych warunkach zagospodarowania i użytkowania.

Na terenie gminy Sierakowice wydzielono następujące obszary funkcjonalne:

- Obszary przeznaczone do zabudowy

Zgodnie z ustaleniami studium rozwój zainwestowania miejscowości (obrębowych i osad) może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zalicza się:

- a) tereny istniejącego zainwestowania – tereny zwartej zabudowy skupionej w miejscowościach o przeznaczeniu: zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, usługowa, rekreacyjna, sportu i rekreacji i inne – zabudowa może następować na skutek uzupełniania lub wymiany zabudowy;
- b) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości – tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zwartej zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi. Obszary podzielono na trzy obszary w zależności od intensywności zabudowy i wskaźników zabudowy:
- obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego – obszar A:

Sierakowice – rozwój zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej, mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy usługowej (na poziomie lokalnym i ponadlokalnym) oraz produkcji, składów i magazynów,

Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino i Mojusz – rozwój funkcji gospodarczych (zabudowa usługowa, produkcji, składów i magazynów) i usług turystyki i terenów rekreacyjnych.
 - obszar umiarkowanego rozwoju – obszar B:

miejscowości: Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino Wybudowanie, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Ptoki, Sierakowska Huta, Skrzyszewo, Smolniki, Szklana Tuchlinek i Załakowo – rozwój zabudowy mieszkaniowej i usług obsługi ludności i rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów i magazynów),

pasma wzdłuż dróg wojewódzkich: Sierakowice – Migi – Pałubice, Gowidlino – Kawle, Tuchlino – rejon południowy, Pałubice – Kamienica Królewska oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice – Mrozy – rozwój funkcji gospodarczych (produkcji, składów, magazynów i usług),

rozwój przestrzenny w granicach obszaru jest ograniczony warunkami przyrodniczymi, walorami krajobrazowymi o uwarunkowaniach prawnymi ochrony przyrody.
 - obszar ograniczonego rozwoju – obszar C:

Baćka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta i Szopa – małe miejscowości położone w enklawach leśnych i w rozległych przestrzeniach obszarów rolniczo-osadniczych,

intensywny rozwój nie wskazany ze względu na oddalenie od większych miejscowości, gorszą dostępność komunikacyjną i niepełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną oraz walory przyrodnicze i krajobrazowe.
- c) obszary rolniczo-osadnicze – opisane poniżej.

- Obszary rolniczo – osadnicze – tereny położone poza obszarami potencjalnego rozwoju miejscowości oraz poza obszarami poddanymi ochronie i wyłączonymi z zabudowy: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione, rozproszona zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, letniskowa i rekreacyjna, zabudowa usługowa i produkcyjna.
 - obszary osadnicze D1 – obszary rolnicze z rozproszoną zabudową w granicach obszaru Natura 2000: PLB 220008 Lasy Mirachowskie
 - obszary osadnicze D2 – obszary rolnicze z rozproszoną zabudową na pozostałym obszarze gminy (w granicach strefy D.2.1 – wykluczono przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu).
- Rejony szczególnego przeznaczenia:
 - rejon szczególnego przeznaczenia E1 – rejon z dopuszczeniem lokalizacji ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW,
 - rejon szczególnego przeznaczenia E2 – rejon z dopuszczeniem lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy powyżej 100 kW,
 - rejon specjalnego przeznaczenia G – rejon odwiertu gazu łupkowego.
- Strefa specjalna – obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie wraz ze strefą do 10 km od granicy obszaru – obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej.
- Obszary zwartej zabudowy wsi – wyznaczone w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wokół terenów istniejącej zabudowy i najbliższych rejonów potencjalnego zainwestowania, obszary wyznaczone w miejscowościach: Bącka Huta, Bukowo, Dąbrowa Puzdrowska, Gowidlino, Gowidlinko, Janowo, Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn, Karłowo, Kokwino, Lemany, Łyśniewo Sierakowskie, Nowalczysko, Paczewo, Puzdrowo, Tuchlino, Tuchlinek, Sierakowice - Piekiełko, Sierakowska Huta, Szopa i Załakowo – obowiązują przepisy dla KPK i GOChK.
- Obszary chronione – tereny rolnicze i leśne o szczególnych walorach środowiska przyrodniczego i krajobrazu: obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody, obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody, obszary cenne przyrodniczo, występowania rzadkich gatunków roślin i zwierząt, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (doliny rzek, strefy krawędziowe dolin itd.), zwarte kompleksy leśne.
- Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego – zainwestowanie może być realizowane zgodnie z ustaleniami planu.

3. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAPROPONOWANYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE

Opracowanie dokumentu studium poza dostosowaniem do obowiązujących przepisów, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz potrzeb gminy i jej mieszkańców ma na celu wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych, w celu umożliwienia dalszego rozwoju gminy.

Dokument Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice poddany niniejszej prognozie jest realizacją przyjętej w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice misji i wizji rozwoju gminy z uwzględnieniem stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i kulturowego gminy. Zapisy studium uwzględniają ustalenia dokumentów dotyczących polityki regionalnej i krajowej a także są zgodne z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.

W związku z powyższym nie proponuje się rozwiązań alternatywnych w stosunku do tych zaproponowanych w dokumencie studium.

4. DIAGNOZA – STRUKTURA I ANTROPIZACJA ŚRODOWISKA

Uwarunkowania ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego zrealizowano na podstawie:

- Opracowania ekofizjograficznego sporządzonego na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice – sierpień 2014, Pracownia Ochrony Środowiska „Projekt 2000” Szymon Świtajski
- Programu ochrony środowiska dla powiatu kartuskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012 – 2015, kwiecień 2008 r.
- materiałów archiwalnych Urzędu Gminy Sierakowice dotyczących stanu i funkcjonowania środowiska, między innymi:
 - „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice” – praca zbiorowa koordynowana przez Włodzimierza Mieńko, Gdańsk 1992 r.
- publikacji na stronie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska dotyczących stanu i funkcjonowania środowiska oraz form ochrony przyrody,
- publikacje na stronie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku dotyczące stanu jakości środowiska w województwie pomorskim,
- aktów i przepisów związanych z miejscowym prawem ochrony środowiska.

4.1 Struktura i budowa środowiska przyrodniczego

4.1.1 Położenie geograficzne

Gmina Sierakowice jest położona na terenie województwa pomorskiego w północno-zachodniej części powiatu kartuskiego, od północy sąsiaduje z gminami powiatu lęborskiego i wejherowskiego, od wschodu z gminami Kartuzy i Chmielno, od południa z gminami Sulęczyño i Stężyca, a od zachodu z gminami powiatu bytowskiego.

Gmina jest położona w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych – tzw. Szwajcarii Kaszubskiej w centralnej, najwyższej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.

W ujęciu fizyczno-geograficznym gmina Sierakowice jest położona w:

- megaregionie: Pozaalpejska Europa Środkowa,
- prowincji: Niż Środkowoeuropejski,
- podprowincja: Pojezierza Południowobałtyckie,
- makroregion: Pojezierza Południowopomorskie,
- mezoregion: Pojezierze Kaszubskie.

4.1.2 Budowa geologiczna i zasoby geologiczne

Na terenie gminy zachodziły różne rodzaju procesy geologiczne. Największy wpływ miało oddziaływanie lądolodu, powodujące następujące procesy geologiczne: akumulacje, erozję oraz denudację. Wszystkie te procesy są zauważalne na terenie Sierakowic.

Obszar gminy Sierakowice pod względem geomorfologicznym charakteryzuje się dużym urozmaiceniem, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych. Wyróżnić tu należy cztery zasadnicze formy ukształtowania terenu:

- wysoczyzny moreny dennej;
- wyniesienia moreny czołowej;
- rynny polodowcowe;
- równiny sandrowe.

Układ wyróżnionych form ukształtowania terenu w granicach gminy Sierakowice odzwierciedla dawne procesy geomorfologiczne związane z rzeźbotwórczą, głównie akumulacyjną rolą lądolodu, z którego formami fazy południowobałtyckiej mamy do czynienia.

Udokumentowane złoża kopalin

Na terenie gminy Sierakowice występują udokumentowane złoża surowców mineralnych – złoża kruszywa naturalnego: Pałubice, Puzdrowo, Puzdrowo II i złożo skreślone z bilansu zasobów Tuchlino.

Złożo Pałubice (KN 10001) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,41 ha na dz. ewid. nr 29/8, eksploatowane okresowo. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji – ścianowy, kierunek rekultywacji - rolniczy. Użytkownikiem złoża jest pan Zbigniew Koszałka; P.W. „Koszałka”.

Dla złoża wyznaczono obszar górniczy o powierzchni 15 250 m² (nr w rejestrze 10-11/2/119) oraz teren górniczy o powierzchni 26 133 m². Obszar wyznaczono decyzją Starosty Powiatu Kartuskiego nr Z1:R.7512-2/04/2005/AP z dnia 12.03.2013 r., która została zmieniona decyzją nr Z1:R.7512-2/04/05 z dnia 28.04.2005 r.

Dla obszaru górniczego obowiązuje koncesja nr R.7512-2/04/05. Przewidywany termin ważności 31.12.2014 r.

Złoże Puzdrowo (KN 8732) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,85 ha, w miejscowości Mściszewice, eksploatowane od 2002 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji – leśny. Użytkownikiem złoża jest pan Joskowski Władysław; Wyrób i Sprzedaż Pustaków.

Dla złoża wyznaczono obszar górniczy (nr w rejestrze 10-11/1/59) o powierzchni 18 472 m². Obszar ustanowiono decyzją Starosty Powiatu Kartuskiego nr 4/2001 z dnia 4.10.2001 r. (R.7512.4/2001).

Dla obszaru górniczego obowiązuje koncesja nr 4/2001 [R.7512-4/2001]. Przewidywany termin ważności koncesji 03.10.2019 r.

Złoże Puzdrowo II (KN 9875) – złożo piasku o powierzchni ok. 1,98 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2006 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji – nieokreślony. Użytkownikami złoża są pan Waldemar Bronk, i Sabina Neubauer: Żwirownia Puzdrowo.

Dla złoża został ustanowiony obszar górniczy (nr w rejestrze 10-11/2/110) o powierzchni 19 800 m², ustanowiony decyzją Starosty Powiatu Kartuskiego NR:1/2004 z dnia 27.09.2004, który został zmieniony decyzją Z1:10-11/2/110 z dnia 27.09.2004 r. Zmiana użytkownika została zatwierdzona decyzją Starosty Powiatu Kartuskiego nr 3/2006 [R.7512-1/04/2006/MK] z dn. 13.04.2006 r.

Złoże Tuchlino (KN 13470) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,87 ha, na części dz. ewid. nr 247. Złoże skreślone z bilansu zasobów. Koncesja na wydobycie kruszywa wygasła 31 lipca 2012 r. W 2012 r. nie prowadzono już wydobycia w okresie obowiązywania koncesji. Złoże było eksploatowane w sposób odkrywkowy, system ścianowym. Złoże rekultywowane w kierunku rolniczo-leśnym. Użytkownikiem złoża był pan Dawid Grzenkiewicz: Przedsiębiorstwo Usługowe.

Obszar górniczy został zlikwidowany decyzją Starosty Powiatu Kartuskiego Z1:R.BO.7512-8/10.

Gaz łupkowy

Na terenie północnej Polski, a więc również i na terenie gminy Sierakowice występują teoretyczne pokłady gazu łupkowego potwierdzone przez raport Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego.

W okresie październik 2010 – luty 2012 r. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy przeprowadził badania we współpracy z Amerykańską służbą Geologiczną (USGS-U.S. Geological Survey) na podstawie, której powstał pierwszy polski raport oszacowania zasobów gazu ziemnego i ropy naftowej w formacjach łupkowych i obejmuje utwory dolnego paleozoiku wyłącznie w basenie bałtycko – podlasko - lubelskim w Polsce tj. na linii od morskich obszarów na północ od Słupska i Wejherowa do okolic Hrubieszowa i Tomaszowa Lubelskiego. Zasoby wydobywalne gazu ziemnego w łupkach dla lądowej i szelfowej części basenu przy

przyjęciu parametrów obliczeń uznanych za najbardziej prawdopodobne wynoszą od 346,1 mld m³ do 767,9 mld m³.

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.

W lipcu 2012 r. firma posiadająca koncesję na poszukiwanie gazu łupkowego zakończyła badania na terenie powiatu kartuskiego i potwierdziła rzeczywiste znaczne pokłady gazu łupkowego.

Do 2012 r. koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego na terenie gminy Sierakowice zostały udzielone następującym podmiotom:

- PGNiG S.A – nr koncesji 72/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat;
- Talisman Energy Polska Sp. z o.o. – nr koncesji 71/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat;
- Indian Investmen Sp. z o.o. - nr koncesji 18/2010/p z 2010 r. na okres 3 lat.

4.1.3 Rzeźba terenu

Ukształtowanie powierzchni terenu gminy Sierakowice jest niezwykle urozmaicone, wskazuje na to liczne występowanie form rzeźby terenu:

- wały moren czołowych (południowo-wschodni kierunek od Sierakowic),
- rozległe połacie pagórków morenowych w północno-zachodniej części gminy,
- płaska wysoczyzna morenowa w południowej części gminy,
- falista wysoczyzna morenowa – wschodnie tereny wraz z Sierakowicami,
- liczne rynny jeziorne powstałe w wyniku erozji i działania moreny dennej,
- równiny sandrowe – południowe i północno-zachodnie fragmenty gminy,
- liczne wytopiska i akumulacje torfowiskowe.

W wielu miejscach wysokości terenu przekraczają 220 – 250 m n.p.m. Najwyżej położony punkt gminy znajduje się na wysokości 271 m n.p.m. (okolice Mojusza i Mojuszewskiej Huty, natomiast najniższy na wysokości 148,2 m n.p.m. W związku z tym, deniwelacje wysokości na terenie gminy wynoszą 122 m.

Gmina Sierakowice jest położona w bliskim sąsiedztwie Wzgórz Szymbarskich, które tworząc garb pojezierny wpływają na obniżanie terenu ku północy, południowi i wschodowi.

4.1.4 Warunki klimatyczne

Ze względu na położenie na Pojezierzu Kaszubskim i znaczne wyniesienie terenu ponad poziom morza klimat gminy Sierakowice charakteryzuje się:

- niską średnią roczną temperaturą ok. 6,5 °C,
- stosunkowo niskimi temperaturami latem (17 °C) i zimą (do -2,5 °C),
- stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych,
- wysokimi średnio rocznymi sumami opadów: 600 – 700 mm,

- dużą wilgotnością względną powietrza – w okresie X-II ponad 80 %,
- dużą liczbą dni pochmurnych i dni z mgłą,
- dominują wiatry zachodnie.

4.1.5 Wody powierzchniowe

Charakter obiegu wody na terenie gminy Sierakowice jest typowy dla obszarów młodoglacjalnych. Układ współczesnej sieci hydrograficznej uwarunkowany jest kształtowaniem terenu i jego morfogenezą. Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.

Obszar Dorzecza Słupi

Rzeka *Słupia*¹ zalicza się do rzek małych o charakterystyce typowej dla rzek Przymorza (zdecydowana przewaga zasilania podziemnego, znaczna zasobność w wodę, niewielka amplituda wahań sanów wód). Długość rzeki wynosi 138,6 km (wg. „Podziały hydrograficznego Polski” 1983 r.) a powierzchnia jej zlewni 1310 km². Źródła Słupi znajdują się na Pojezierzu Kaszubskim w pobliżu Sierakowskiej Huty, na wysokości 178 m n.p.m. Środkowy bieg rzeki leży na obszarze Wysoczyzny Polanowskiej, zaś jej bieg dolny na Wysoczyźnie Damnickiej, Równinie Słupskiej oraz Wybrzeżu Słowińskim. Rzeka jest ciekim I rzędu, uchodzi do Bałtyku w Ustce.

Rzeki dorzecza Słupi cechują się silną meandryzacją. W górnym biegu Słupi i innych większych rzek obszaru przeważają doliny rynnowe, w dolnym biegu Słupi - współczesne doliny erozyjne.

W górnym biegu rzeka przepływa przez szereg jezior: Tuchlińskie, Pręgożyno, Skrzyńka, Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno i Żukowskie. Sieć rzeczna dorzecza Słupi ma charakter asymetryczny. Wyraźnie przeważają dopływy lewobrzeżne, odwadniające większe powierzchnie zlewni.

Słupia charakteryzuje się bardzo dużym potencjałem faunistycznym zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

Obszar Dorzecza Łupawy

Na terenie gminy Sierakowice dopływami Łupawy są rzeki: Bukowina z dopływem Czarna Woda i Dopływ z Doliny Jadwigi.

Rzeki Bukowina z Czarną Wodą oraz Dopływ z Doliny Jadwigi są to rzeki o charakterze potoków górskich o bardzo dużym potencjale faunistycznym, zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

Rzeka Bukowina jest ciekim 2 rzędu o długości ok. 31,8 km. Źródła rzeki znajdują się w sąsiedztwie miejscowości Łyśniewo i Puzdrowo. Na terenie gminy Sierakowice rzeka przepływa przez jeziora Trzono, Kamienickie i Święte.

Rzeka Czarna Woda jest ciekim 3 rzędu o długości ok. 11,7 km. Źródła Czarnej Wody znajdują się w okolicy wsi Mojusz i Sierakowice.

Dopływ z Doliny Jadwigi jest ciekim 2 rzędu o długości ok. 15,7 km. Rzeka wypływa z Jeziora Kamionowskiego i przepływa przez jeziora Trzemeszno Małe i Trzemeszno Duże. Rzeka uchodzi do rzeki Łupawy.

Obszar Dorzecza Łeby

¹ <http://dolinaslupi.pl/przyroda-2/wody/rzeki/>

Obszar Dorzecza rzeki Łeby stanowi niewielki obszar we wschodniej części gminy Sierakowice. Dopływem rzeki Łeby na terenie gminy Sierakowice jest Struga Mirachowska, która posiada swoje źródła w rejonie miejscowości Bącka Huta. Struga Mirachowska jest ciekim 2 rzędu, przed ujściem do rzeki Łeby przepływa przez Jezioro Bąckie.

Obszar Dorzecza Raduni

Dopływem Raduni na terenie gminy Sierakowice jest ciek Borucinka (ciek 4 rzędu o długości ok. 11,2 km). Obszar dorzecza obejmuje niewielki obszar w południowo-wschodniej części gminy.

Istotnym elementem hydrograficznym w granicach gminy Sierakowice są jeziora. Dominują jeziora małe powierzchniowo tzw. „oczka”. Często pomimo ich małych rozmiarów i głębokości pełnią istotną funkcję retencyjną. Do największych jezior należą: J. Gowidlińskie (pow. 392 ha, w tym 212 ha na terenie gminy), Kamienieckie (pow. 138 ha) i Potęgowskie.

Tab. 1 Jeziora w gminie Sierakowice²

Nazwa Jeziora	Położenie	Powierzchnia [ha]
Białe	Kamienicki Młyn	37,56
Junno	Kamienica Królewska	34,67
Tuchlińskie	Tuchlino	31,69
Długie	Łyśniewo	27,85
Trzono	Łyśniewo	27,26
Święte	Skrzeszewo	23,44
Mienino	Łyśniewo	21,98
Bukowskie	Bukowo	14,41
Odnoga Kamienieckie	Kamienica Młyn	12,61
Trzemeszno	Stara Huta	10,95
Mielenko	Pałubice	7,14
Świniewo	Sierakowice, Puzdrowo	10,00
Czarne	Łyśniewo	8,82
Ostrowickie	Borowy Las	6,71
Kawle	Kawelki	5,60
Okonko	Pałubice	5,58
Malinko	Borowy Las	5,13
Welk	Jelonko, Welk	3,43
Kominek	Sierakowice	3,30
Kamionkowskie	Kamionka Gowidlińska	3,29

²

http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=19&no_back=1&id_kat=6&id_menu=23&lg=pl

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych podstawowych stanowiące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną istotne dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy³: 24. Rzeka Bukowina, 220. Struga Mieleńska, 237. Struga Potęgowska, 221. Struga Mirachowska, 193. Struga Kamienicka, Struga Puzdrowska.

4.1.6 Wody podziemne

Gmina Sierakowice jest położona w hydrogeologicznym regionie wodnym (podział wg jednostek JCWPd): Prowincja Wybrzeża i Pobrzeża Bałtyku, region wschodnio - pomorski.

Region wschodnio-pomorski charakteryzuje się piętrowością oraz dużą zmiennością występowania, krążenia i składu chemicznego wód podziemnych, co wynika ze zmienności litologii i miąższości osadów oraz dużego urozmaicenia rzeźby terenu, a także sąsiedztwo brzegu morskiego. Wody generalnie występują w utworach paleogenu, neogenu oraz plejstocenu, który lokalnie łączy się z holocenem.

W utworach plejstocenu na obszarze Pojezierza Kaszubskiego można wydzielić 3 poziomy wodonośne: górny, środkowy i dolny:

- Górny poziom wodonośny zbudowany jest z piasków i żwirów zlodowacenia Wisły oraz lokalnie piasków holocenu. Występują tu dwie nieciągłe warstwy wodonośne o miąższości 10 – 40 m.
- Środkowy poziom wodonośny tworzą piaski i żwiry występujące w utworach zlodowaceń środkowopolskich. Występują tu dwie warstwy wodonośne o ciągłym rozprzestrzenianiu i miąższości od kilku do 30 m. Strop warstwy wodonośnej środkowej występuje na rzędnych 40 – 80 m n.p.m.
- Dolny poziom wodonośny jest związany z piaszczysto-żwirowymi osadami zlodowaceń południowopolskich. Występuje jedynie w głęboko wciętych w podłoże dolinach kopalnych. Występują tu jedna lub dwie warstwy wodonośne o średniej miąższości ok. 20 m. Strop warstw wodonośnych jest położony na rzędnych 20 – 40 m n.p.m.

W utworach neogenu występują dwa poziomy wodonośne związane z mioceńskimi piaskami drobnymi o miąższości do 40 m. Poziom dolny występuje na głębokości 0-75 m p.p.m., zaś górny został stwierdzony tylko w elewacjach podłoża plejstoceniowego na rzędnych ok. 60 – 100 m n.p.m. Wodonośne osady neogenu występują powszechnie w południowej i w centralnej części regionu, z wyjątkiem głębokich struktur erozyjnych i egzaracyjnych.

W utworach paleogenu występuje jeden poziom wodonośny zbudowany z drobnoziarnistych piasków glaukonitowych oligocenu. Na Pojezierzu Kaszubskim zalega na rzędnych do 80 m n.p.m. Miąższość warstwy oscyluje między 10 – 36 m.

W obrębie kredowego piętra wodonośnego wyróżniono dwa poziomy wodonośne. W granicach gminy Sierakowice występuje jedynie poziom dolny, który tworzą glaukonitowe piaski drobnoziarniste santonu o koniaku o miąższości 100 – 150 m. Strop warstwy leży na rzędnych 160 – 180 m n.p.m.

³ zgodnie z pismem Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku Terenowy Oddział w Kartuzach

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP)⁴

Gmina Sierakowice jest położona w sąsiedztwie Główny Zbiorników Wód Podziemnych: Nr 111 „Subniecka Gdańska” – za wschód i Nr 117 „Bytów”. Ponadto orientacyjna granica GZWP Nr 114 przebiega przez niewielki fragment w północnej części gminy Sierakowice.

GZWP Nr 114 „Maszewo” jest zbiornikiem międzymorenowym o powierzchni ok. 82 km². Średnia głębokość ujęć waha się od 10 – 50 m. Wiek utworów wodonośnych to czwartorzęd, typ ośrodka wodonośnego – porowy. Zbiornik jest częściowo izolowany. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 30,4 tys. m³/dobę. Nie określono stopnia odporności zbiornika.

Zbiornik został udokumentowany w 2001 r. Dokumentację hydrogeologiczną Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 114 opracowało Przedsiębiorstwo Geologiczne Polgeo S.A. – zakład w Gdańsku. Dokumentacja określa warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego czwartorzędowego zbiornika Maszewo. Dokumentacja została przyjęta przez Ministerstwo Środowiska Departament Geologii i Koncesji geologicznych bez zastrzeżeń (zawiadomienie DG/kdh/ED/489-6355b/2002 z dnia 03 kwietnia 2002 r.).

Dla GZWP w Dokumentacji hydrogeologicznej zaproponowano strefę ochronną. Zasięg strefy w całości znajduje się na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów na terenie strefy uwzględniają plany zagospodarowanie przestrzennego gmin w związku z utworzeniem KPK i OCHK. Plany te przewidują między innymi:

- *preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną – z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów;*
- *rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków, biobloków – głównie na terenach o funkcjach turystyczno-rekreacyjnych;*
- *objęcie kanalizacją wsi, zwodociągowanie wsi na bazie istniejących, nie eksploatowanych studni;*
- *zakaz uzyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek;*
- *rezygnację z budowy składowisk odpadów;*
- *wydawanie zezwoleń na budowę zakładów, dla których nie będzie konieczności wydzielania stref ochronnych;*
- *zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję;*
- *ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.*

W dokumentacji nie przewidziano dodatkowych rygorów związanych z ochroną wód podziemnych. Zgodnie z Ustawą „Prawo wodne” obszar ochronny GZWP Nr 114 wymaga ustanowienia przez dyrektora RZGW.

⁴ Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla powiatu lęborskiego na lata 2004 – 2007 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2008-2011, Biuro projektów i wdrożeń proekologiczny PROEKO, styczeń 2004 r.

Gmina Sierakowice jest położona częściowo w granicach proponowanego obszaru ochronnego GZWP Nr 114 – północno-wschodnia część gminy.

4.2 Charakterystyka elementów przyrody ożywionej gminy

4.2.1 Główne formy użytkowania terenu

W strukturze użytkowania gruntów gminy Sierakowice dominują przede wszystkim obszary rolnicze (grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, stawy i rowy) o łącznej powierzchni ok. 10 876 ha, co stanowi ok. 59,7 % całej powierzchni gminy. Grunty leśne stanowią ok. 29 % powierzchni gminy (ok. 5 292 ha), wody powierzchniowe ok. 3,7%, nieużytki – ok. 3,3 % powierzchni gminy a tereny zadrzewione niecałe 0,3 %.

Tereny zabudowane i zurbanizowane na terenie gminy Sierakowice zajmują powierzchnię ok. 719 ha, co stanowi niecałe 4% powierzchni całej gminy.

4.2.2 Charakterystyka roślinności gminy Sierakowice⁵

Na terenie gminy Sierakowice, głównie w części położonej poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym występują następujące zbiorowiska roślinne:

- Lasy łąkowe, żyzne lasy bukowe i dębowo-bukowe:

Występowanie łąków, żyznej buczyny i grądów poza granicami Kaszubskiego Krajobrazu na terenie gminy jest silnie ograniczone do terenów nad ciekami wodnymi, łąk, zboczy wąwozów, jarów i parowów. Wiele płatów grądów i buczyn zostało silnie przekształconych w wyniku gospodarki człowieka.

Łągi na badanym terenie skupiają się wyłącznie w dolinie Czarnej Wody i występują niewielkimi płatami w kompleksie z łąkami. Fitocenozy są silnie przekształcone.

- Ubogie lasy bukowe i dębowo-bukowe:

Zbiorowisko zajmuje większość powierzchni leśnej na terenie gminy Sierakowice. Duże kompleksy *Lazulo-Fagetum* i *Fago-Quercetum*, wykazują znaczny stopień degradacji, której przyczyną jest najczęściej działalność człowieka – źle prowadzona gospodarka leśna.

- Olsy i zarośla wierzbowe:

Olsy zajmują niewielkie powierzchnie zlokalizowane przede wszystkim na brzegach zbiorników wodnych i wyspach na jeziorach. Najczęściej są to kałużowe postacie zbiorowiska o młodym, odroślowym drzewostanie i dość silnie przekształconym runie. Stopień zniekształcenia jest silnie uzależniony od wilgotności podłoża i możliwości utrzymania specyficznej gospodarki wodnej.

Zarośla wierzbowe są szerzej rozpowszechnione, lecz zajmują niewielkie powierzchnie. Charakteryzują się ubogim składem gatunkowym, z dominującą rolą wierzby szarej. Najczęściej notowane nad śródpolnymi oczkami wodnymi i na zniszczonych torfowiskach.

⁵ Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice – 1999 r.

- Bory i brzeziny bagienne (zalesione stadia degradacyjne i regeneracyjne potorfi):

Zbiorowiska leśne stosunkowo szeroko rozpowszechnione, lecz zajmujące głównie niewielkie powierzchnie. Stan ich zachowania – najczęściej zły.

- Bory sosnowe:

Zbiorowisko, poza granicami Kaszubskiego Parku Krajobrazowego występuje zwartym kompleksem w północnej części obszaru gminy, na południe od wsi Skrzyszewo. Lokalizacja borów sosnowych jest ograniczona do tzw. Sandru Kamienieckiego (Siemirowskiego), wąskiego pasa oligotroficznymi piasków wzdłuż rzeki Bukowiny. Zbiorowisko cechuje się młodym wiekiem i wykazuje cechy porolności. Znaczne powierzchnie zajęte są również przez halizny i płazowiny. Zbiorowisko ma charakter stadium regeneracyjnych.

- Nasadzenia drzew powyżej 30 lat na siedliskach porolnych:

Zajmują stosunkowo dużą powierzchnię na terenie gminy poza KPK. Najczęściej reprezentowane przez monokultury sosnowe, rzadziej laski brzożowe i nasadzenia świerka i modrzewia. Wartość biocenotyczna powierzchni obsadzonych drzewami iglastymi jest dość ograniczona.

- Nasadzenia i samosiewy drzew poniżej 30 lat na siedliskach porolnych i potorfowych. Poręby i halizny

Najczęściej nasadzenia sosnowe o silnej więźbie powodującej ograniczenie rozwoju runa. W granicach gminy zbiorowisko dominuje powierzchniowo wśród innych zbiorowisk leśnych zarówno w granicach KPK jak i poza nim, występuje na zrębach zupełnych w obrębie lasów oraz śródpolnych nasadzeń drzew i młodych drzewostanów na stadiach regeneracyjnych i degeneracyjnych potorfi.

- Zbiorowiska szuwarów właściwych i turzycowych

Zbiorowiska występują na małych powierzchniach nad jeziorami lub ciekami wodnymi, rzadko spotykane poza granicami KPK. Większe obszary zbiorowiska zanotowano na obrzeżach Jeziora Turzycowego (Jeż. Trzono) i Jeziora Tuchlińskiego oraz w silnie wilgotnych miejscach na łąkach na północ od Kawli.

- Łąki i pastwiska i ich postaci degeneracyjne

Grupa zbiorowiska zajmująca dość dużą powierzchnię gminy (poza KPK) o różnym stopniu zniekształcenia. Fitocenozy dobrze zachowane jest stosunkowo niewiele.

Największe powierzchnie zajmują łąki ostrożeńowo-rdestowe. Jednak nawet w przypadku płatów najlepiej zachowanych nie zanotowano szeregu zwykle występujących tu gatunków, jak ginącego na Pojezierzu Kaszubskim pełnika europejskiego.

Na terenie gminy spotykane są wszystkie formy degradacji łąk. Poszczególne zniekształcenia zbiorowisk są związane zarówno z formą presji człowieka na zbiorowisko wyjściowe jak i powszechnie obserwowaną tendencją do osuszania.

Dość duże powierzchnie zajmują świeże pastwiska ze związku *Cynosyrrion*.

- Torfowiska wysoki i przejściowe

Wszystkie zbiorowiska torfowiskowe (poza KPK) noszą ślady eksploatacji torfu lub próby ich odwodnienia. Najczęściej notowanym zbiorowiskiem o pewnym piętrze naturalności jest pło mszarne – występuje jako ogniwo sukcesyjne w procesie zarastania jeziorzek dystroficznych lub jako stadium regeneracyjne torfowisk w dołach po eksploatacji torfu.

Kolejnym stosunkowo liczniej występującym zbiorowiskiem torfowiskowym jest *Scheuchzerio-Caricetum limosae* – występuje czasami w mozaice powierzchniowej z opisanym powyżej.

Najmniej zniekształcone torfowiska na terenie gminy poza KPK to Skrzyszewski (Przygiełkowy) Moczar – projektowany rezerwat przyrody i niewielkie torfowisko na zachód od Puzdrowskiego Młyna z szeregiem rzadkich roślin naczyniowych.

Najczęściej notowane były płaty fitocenoz w różnych stadiach degeneracji i regeneracji. Obszar gminy obfituje w liczne zagłębienia terenu wypełnione kiedyś tortami (wyeksploatowane całkowicie lub częściowo). Szereg wyeksploatowanych torfowisk jest zarośnięta lasami w różnym wieku.

- Suche murawy i wrzosowiska

Zajmują niewielkie powierzchnie na terenie gminy. Płaty zajmują przydroża, ugorowane pola, obrzeża przesuszonych torfowisk i nieeksploatowane żwirownie. Gatunkiem budującym murawy piaskowe jest szczotlicha siwa. Wrzosowiska i murawy bliźniczkowe buduje natomiast wrzos i bliźniczka.

- Zbiorowiska synantropijne (segetalne i ruderalne), uprawy traw

Zbiorowiska wykształcone fragmentarycznie głównie na skutek stosowania herbicydów, nawożeń i selekcji ziarna siewnego.

Uprawy traw występują dość powszechnie, zakładane w różnych warunkach siedliskowych: pola uprawne, zaorane łąki, zaorywane, zmineralizowane płytkie potorfia.

4.2.3 Tereny leśne

Lasy na terenie gminy są rozmieszczone nierównomiernie na całej powierzchni gminy. Część lasów we wschodniej części gminy wchodzi w skład Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lasy Państwowe w granicach gminy zajmują powierzchnię ok. 3382 ha i znajdują się w granicach dwóm nadleśnictw: Nadleśnictwo Cewice i Nadleśnictwo Kartuzy. W granicach Nadleśnictwa Cewice znajduje się północno-zachodni fragment gminy (tereny położone na północ od wsi Łyśniewo Wybudowanie i zachód od wsi Załakowo) – ok. 10 % powierzchni gminy. Pozostały obszar znajduje się w granicach Nadleśnictwa Kartuzy. Oprócz Lasów Państwowych na terenie gminy znajdują się również lasy prywatne (ok. 1785 ha).

Nadleśnictwo Cewice

Lasy w granicach Nadleśnictwa Cewice są położone w obrębie Cewice, w granicach Leśnictwa Bukowina. Przeważa siedlisko leśne – bór mieszany świeży (BMśw), występuje również bór świeży (Bśw) oraz las mieszany bagienny (LMB). W drzewostanie dominującym gatunkiem jest sosna i modrzew. Na niewielkim obszarze występuje brzoza, akacja i jodła. Występujący w granicach gminy

drzewostan jest rębny i starszy oraz bliskorębny. Lasy na przeważającej powierzchni mają funkcję gospodarczą.

Nadleśnictwo Kartuzy⁶

Gmina Sierakowice obejmuje północno-zachodni fragment Nadleśnictwa Kartuzy i znajduje się w granicach Leśnictw: Bącka Huta, Glinne, Kamionka, Niepoczołowice i Wygoda. Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy rosną na dość bogatych siedliskach leśnych, w których dominuje las mieszany świeży (LMśw), który zajmuje ok. 69 % powierzchni nadleśnictwa. Siedliska borowe zajmują niewielki obszar nadleśnictwa i jest to głównie bór mieszany świeży (BMśw) oraz bór mieszany bagienny (BMb). Najważniejszym gospodarczo gatunkiem jest sosna. Znaczący udział ma również buk i świerk. Ponadto na terenie Nadleśnictwa Kartuzy występuje dąb, olcha, brzoza, jesion, daglezią modrzew i inne.

Lasy ochronne

Na terenie gminy wyznaczono lasy ochronne, głównie wodochronne i jedynie na niewielkiej powierzchni glebochronne (na niewielkim fragmencie wokół Jeziora Junno). Lasy ochronne występujące na terenie gminy Sierakowice zaznaczono na rysunku Studium (uwarunkowania środowiskowe).

4.2.4 Charakterystyka fauny gminy Sierakowice⁷

Skład gatunkowy, struktura przestrzenna oraz liczebność poszczególnych gatunków fauny jest związana ze zróżnicowaniem istniejącej szaty roślinnej obszaru gminy.

Ryby

Na terenie gminy pod względem ichtiologicznym najcenniejsze są jeziora: Święte, Mileno i Gowidlińskie, zakwalifikowane do jezior typu leszczowego. W jeziorach tych żyje wiele gatunków ryb, w tym sielawa i stynka, zaliczane do grupy ryb o dużych wymaganiach.

Płazy

Gmina Sierakowice obfituje w tereny dogodne dla życia płazów (liczne różnego rodzaju typy wód powierzchniowych). Na terenie gminy licznie występują żaby: trawna, moczarowa, wodna i jeziorkowa. Mniej licznie i w większym rozproszeniu występuje: ropucha szara, kumak nizinny, rzekotka drzewna oraz traszka grzebieniasta.

Gady

Na terenie gminy spotykane są: jaszczurka zwinka i padalec. Ponadto głównie na terenie gminy w granicach KPK występuje żmija zygzakowata.

Wszystkie gatunki gadów podlegają ochronie gatunkowej.

Ptaki

Awifauna obszaru gminy jest bogato reprezentowana przez różne gatunki. Nie sposób wyodrębnić tu ściśle określonego zespołu ptaków:

- Lasy liściaste są w większości zasiedlone gatunkami pospolitymi, jak np. świstunka, zięba, pokrzewka czarnołbista, sikory, dzięcioł duży i kos.

⁶ <http://lesnictwo.republika.pl/nadlesnictwo.html>

⁷ Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice – 1999 r.

- Nadbrzeżne olsy są miejscem gniazdowania takich ptaków jak: kwiczoł, zaganiacz, wilga, pokrzewka ogrodowa, słowik szary, czy kukułka.
- Zarośla wierzbowe towarzyszące śródpolnym oczkom są siedliskiem między innymi dla łośki, pokrzewki cierniówki, piegży i makolągwy.
- W zaroślach śródpolnych często występuje trznadel, dzwonec i kwiczoł.
- Bory sosnowe w większości reprezentowane przez młody drzewostan są miejscem lęgowym dla drozda śpiewaka, kosa, świstunki, pierwiosnka, czy rudzika. W drzewostanach wyższych klas występuje dodatkowo kruk, dzięcioł czarny i puszczyk, a także nieliczne na terenie gminy ptaki drapieżne: myszołów i jastrząb.
- Na śródleśnych torfowiskach i moczarach żyją: żuraw i brodziec samotny. Rezerwat „Kurze Grzędy” został utworzony w celu ochrony stanowiska głuszca.
- Na terenach jezior i w pasmach szuwarów gniazdują: łabędź niemy, perkoz dwuczuby, kaczka krzyżówka, krakwa, czernica, głowienka, łyska, kokoszka wodna, a także nieliczny błotniak stawowy.
- Na polach i pastwiskach pospolicie występują: skowronki polne, kuropatwy, czajki, a na terenach silnie podmokłych: bekas kszyc. W pobliżu zabudowań spotykane są jaskółki dymówka i oknówka, kopciuszek, kawka, pliszka siwa, wróbel domowy i mniej liczny mazurek. Stosunkowo liczny na terenie gminy jest bocian biały.

Do największych wartości ornitologicznych obszaru gminy należy zaliczyć: głuszca, brodziec samotny, żurawia i rybołowa (okolice Jeziora Kamienieckiego). Osobliwością na terenie gminy jest obecność zimorodka (nad rzeką Bukowiną) i czaplińca (na zachód od Skrzyszewa w prywatnym lesie).

Ssaki

Ssaki są grupą licznie reprezentowaną na terenie gminy. Spośród małych ssaków licznie reprezentowane na całym obszarze gminy w kompleksach pól i łąk są gryzoni: nornica ruda, polnik północny, polnik bury, polnik zwyczajny, mysz polna i badylarka. W większych gryzoni należy wymienić dzikiego królika, karczonika ziemnowodnego i piżmaka. Na polach licznie występuje również szarak, a w lasach liściastych wiewiórka.

Ze ssaków owadożernych pospolicie występują: kret i jeż wschodni, mniej licznie występuje ryjówka aksamitna i malutka. W pobliżu zabudowań spotykane są nietoperze: nocek rudy, gacek wielkouchy i mroczek późny.

Z dużych ssaków drapieżnych na terenie gminy pospolicie spotykany jest: lis, jenoty i tchórze oraz mniej licznie: borsuki, kuna domowa i kuna leśna. Na Jeziorze Junna żyje wydra.

Z ssaków kopytnych na terenie gminy występują: sarny, dziki oraz jelenie (mniej liczne).

4.3 Formy prawnej ochrony przyrody i ochrona gatunkowa roślin i zwierząt

Na terenie gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16.04.2004 r. (Dz. U. 2013 poz.627 z późn. zm.):

- a. rezerваты przyrody: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty;
- b. park krajobrazowy: Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
- c. obszar chronionego krajobrazu: Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
- d. zespoły przyrodniczo krajobrazowe: Rynna Potęgowska, Rynna Kamieniecka i Rynna Mirachowska, Dolina Łeby w KPK;
- e. obszary Natura 2000: PLH 220014 Kurze Grzędy, PLH220097 Jeziora Kistowskie, PLB220008 Lasy Mirachowskie;
- f. użytek ekologiczny: nr 286
- g. pomniki przyrody – głązy i drzewa
- h. parki zabytkowe: w Tuchlinie i Sierakowicach.

Znaczna część powierzchni gminy podlega ochronie w postaci Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Rezerваты przyrody

Występujące w granicach gminy Sierakowice rezerваты przyrody położone są równocześnie w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Rezerwat „Żurawie Chrusty” utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w celu ochrony jeziora dystroficznego wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym. Jest to rezerwat o powierzchni 21,82 ha. Rezerwat obejmuje fragment lasu ze śródleśnym jeziorkiem w południowej części kompleksu Lasów Mirachowskich. Jezioro jest dystroficznego typu (woda brunatno zabarwiona o kwaśnym odczynie), a otaczająca jego brzegi roślinność torfowiskowa tworzy naturalne strefy: od zbiorowiska z turzycą bagienną na skraju otwartej wody, poprzez pło mszarne, mszar czerwony i dolinkowy, do początkowych postaci boru bagiennego. Ze względu na skąpożywny charakter siedlisk, flora rezerwatu liczy zaledwie około 30 gatunków roślin naczyniowych i ponad 20 gatunków mszaków i porostów. Stwierdzono tu 4 gatunki roślin podlegających ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna, widłak goździsty i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki chronione częściowo: grąźel żółty i kruszyna pospolita. Rośnie tu również bażyna czarna, modrzewnica zwyczajna i turzyca bagienna.

Rezerwat „Kurze Grzędy” początkowo utworzony, jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głąszca i jego miejsc lęgowych. Ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r., a jego powiększenie nastąpiło w 1989 r. Rezerwat torfowiskowo-faunistyczny na terenie Lasów Mirachowskich o powierzchni 170,70 ha, z czego w gminie Sierakowice 4,48ha. Obejmuje swoim zasięgiem dystroficzne jeziora, sąsiadujące z Jezioro Wielkim torfowisko wysokie i okoliczne lasy. Utworzony został w celu ochrony miejsc lęgowych żurawia i tokowisk głąszca. Głąszca w chwili obecnej się nie spotyka. Występują tu cenne gatunki ptaków wodno-błotnych oraz szponiastych.

W rezerwacie występują również cenne i rzadkie gatunki flory torfowiskowej. W granicach rezerwatu występuje największe na Pojezierzu Kaszubskim torfowisko wysokie. Występują bezdrzewne zbiorowiska mszaru czerwonego i brunatnego. Na terenie rezerwatu oznaczono około 60 gatunków roślin naczyniowych i około 80 gatunków roślin niższych, w tym 8 gatunków roślin chronionych (bagno zwyczajne, brodaczka kępkowa, grąźel żółty, kruszyna pospolita, paprotka zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, widłak jałowcowaty, widłak gajowy) oraz kilka gatunków rzadkich, ginących roślin: turzyca bagienna, welnianeczka darniowa oraz gatunki mchów brunatnych, torfowców oraz porostów).

Od połowy lat 90 prowadzone są prace mające na celu przywrócenie prawidłowych stosunków wodno-siedliskowych, które zostały zaburzone wskutek wcześniejszego odwodnienia terenu. Prace polegające na budowie drewnianych zastawek na rowach zostały włączone do europejskiego projektu LIFE-Nature „Ochrona wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu”.

Rezerwat „Jezioro turzycowe” utworzony, jako rezerwat florystyczny jest położony w północnej części Parku, w bliskim sąsiedztwie rezerwatu Kurze Grzędy. Został utworzony

w 1959 r. w celu ochrony niewielkiego Jeziora Turzycowego wraz z otaczającym mszarem o łącznej powierzchni 0,37ha. W 1989r. został powiększony do 11,39 ha o położone na południe od jeziora torfowisko wysokie.

Celem objęcia ochroną tego obszaru jest przywrócenie istniejącego tu w przeszłości stanowiska turzycy skąpokwiatowej oraz zachowanie rzadkich zbiorowisk i gatunków roślin torfowiskowych. Stwierdzono tutaj występowanie około 30 gatunków roślin naczyniowych, spośród których 3 gatunki podlegają ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki są chronione częściowo: grąźel żółty i kruszyna pospolita.

Rośnie tu także bażyna czarna, borówka bagienna, modrzewnica zwyczajna, przygielka biała i turzyca bagienna oraz zagrożony wyginięciem torfowiec brunatny. Droga dostępu do rezerwatu jest bardzo krótka i prowadzi na brzeg torfowiska okalającego jezioro.

Park krajobrazowy

Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK) utworzony został w 1983 roku Uchwałą nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 15 czerwca 1983 roku. Jest położony w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i obejmuje zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.

Kaszubski Park Krajobrazowy sąsiaduje z pięcioma obszarami chronionego krajobrazu: od północy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Dolina Łeby, od zachodu z Gowidlińskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, od wschodu z Kartuskim Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, od południowego-zachodu z Przywidzkim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

Powierzchnia Parku wynosi 33.202 ha, z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku. Około połowa Parku zajęta jest przez użytki rolne, 34% powierzchni zajmują lasy i około 10 % jeziora. Środowisko przyrodnicze KPK reprezentuje zestaw cech typowych dla obszarów młodoglacjalnych, do których należą (za „Materiałami do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II”, 2000):

- genetyczne i morfometryczne urozmaicenie rzeźby terenu;
- występowanie złożonych układów form dolinnych, zwłaszcza rynien polodowcowych;
- mozaikowe zróżnicowanie pokrywy litologiczno-glebowej;
- duży udział terenów nie włączonych do systemu odwadniania powierzchniowego, czyli terenów bezodpływowych;
- duży wpływ jezior na kształtowanie się obiegu wody w zlewniach;
- różnorodność zbiorowisk roślinnych.

Szata roślinna KPK charakteryzuje się dużym bogactwem zbiorowisk i flory. Wśród lasów przeważają lasy mieszane i liściaste. W wyższych położeniach występują buczyny, w niższych partiach zboczy grądy, a w dnach dolin łągi jesionowo-wiązowe i jesionowo-olszowe. W wielu miejscach na siedliskach lasów liściastych, w wyniku nieprawidłowo prowadzonej gospodarki leśnej, występują bory sosnowe, ze znacznym udziałem obcego tu świerka. Dużym zróżnicowaniem charakteryzują się zachowane w wielu miejscach zbiorowiska łąkowe, torfowiskowe i wodne. Obszar KPK jest intensywnie użytkowany gospodarczo, zwłaszcza w zakresie rolnictwa, rekreacji, osadnictwa i leśnictwa. Efektem tego jest znaczny stopień antropizacji, a miejscami dewastacji środowiska przyrodniczego. Największym problemem minionych lat był żywiołowy rozwój zainwestowania rekreacyjnego, zwłaszcza w postaci indywidualnych domków letniskowych. W wielu miejscach spowodowało to utratę walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32. 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru parku Na terenie KPK.

Zgodnie z uchwałą nr 1185/XLVIII/10 Sejmiku województwa pomorskiego z dnia 3 maja 2010 roku z dniem 1 lipca 2010 r. dokonano połączenia następujących parków krajobrazowych w Pomorski Zespół Parków Krajobrazowych z siedzibą w Słupsku:

1. Nadmorskiego Parku Krajobrazowego we Władysławowie,
2. Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego w Gdańsku,
3. Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" w Słupsku,
4. Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w Kartuzach,
5. Parku Krajobrazowego "Mierzeja Wiślana" w Stegnie,
6. Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego w Kościerzynie,
7. Zaborskiego Parku Krajobrazowego w Charzykowach,

Uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011 r.) określa szczególne cele ochrony Parku oraz wprowadza zakazy na terenie KPK.

Obszary chronionego krajobrazu

Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14736 ha. Obszar ten charakteryzuje się młodoglacjalnym krajobrazem ciągów wzgórz morenowych i rozległych równin sandrowych. Urozmaicenie wprowadzają rozległe,

głębokie rynny jeziorne Jeziora Mausz i Jeziora Gowidlińskiego. Występują tu odcinki przełomowe Słupi.

Obszar OCHK obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu Lasów Mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach Jeziora Mausz. Charakterystycznymi elementami szaty roślinnej są rozległe lasy bukowe i bukowo-dębowe położone na obszarach wysoczyznowych w części północnej. W części południowej występują bory mieszane i bory świeże związane z siedliskami sandrowymi. W zagłębieniach terenu licznie występują drobne oczka wodne, torfowiska lub obszary podmokłe.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka”

Wzdłuż północnej granicy gminy przebiega granica OChK Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka ustanowiony w 1981r. przez Wojewodę Słupskiego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981 r. Nr 9, poz. 23). OChK położony jest na terenie gmin: Lębork, Nowa Wieś Lęborska, Potęgowo i Cewice.

Obszary Natura 2000

Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków Lasy Mirachowskie PLB220008

Obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008, stanowi obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie Obszarów Specjalnej Ochrony ptaków Natura 2000, którego aktualne brzmienie zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 25 poz. 133), na podstawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r.- Dz. Urz. UE 26.1.2010 L 20).

Obszar obejmuje aktualnie powierzchnię 8 232.4 ha. Ostoja Lasy Mirachowskie obejmuje kompleks lasów leżących w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego na Wysoczyźnie Mirachowskiej. Lasy te są największym zwartym kompleksem leśnym na Pojezierzu. W środkowej i południowej części ostoi lasów jest mało, gdyż zostały one wycięte, a grunty zajęte pod uprawy rolne.

Ostoja obejmuje fragment centralnej, najwyższej części pojezierza morenowego. Krajobraz ostoi charakteryzuje niezwykle urozmaicona rzeźba terenu, z charakterystycznymi głęboko wciętymi rynnami jezior, dolinami małych strumieni oraz stromymi stokami opadającymi ku dolinom rzecznych. Jest to obszar wododziałowy pomiędzy dwoma dużymi rzekami przymorskimi, biorą tu początek Łupawa z Bukowiną. W północnej części przebiega równoleżnikowo głęboka rynna, w której układają się Jezioro Lubygość i Zespół Jezior Potęgowskich. Jest tu też wiele małych jeziorek i oczek dystroficznych, otoczonych torfowiskami, z borami sosnowymi i brzezinami bagiennymi.

Przeważają siedliska lasu mieszanego świeżego, boru mieszanego świeżego, boru mieszanego bagiennego i lasu świeżego. W drzewostanie dominuje sosna (58% udziału), mniejszy udział świerka (17%), buka (18%) i brzozy (3%). Drzewostan jest stosunkowo młody, najstarsze płaty obejmują rezerваты przyrody. Osadnictwo jest mocno rozwinięte na terenach nieleśnych.

W ostoi Lasy Mirachowskie stwierdzono występowanie, co najmniej 19 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (w tym 14 lęgowych). Liczebność jednego gatunku (włochatki) mieści się w kryteriach wyznaczania ostoi

ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 4 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt.

Przedmiot ochrony obszaru stanowią gatunki:

- A223 Włochatka *Aegolius funereus*,
- A067 Gągoł *Bucephala clangula*.

Plan zadań ochronnych dla obszaru został ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008. Plan zadań ochronnych obejmuje wyznaczenie istniejących i potencjalnych zagrożeń dla przedmiotów ochrony, cele działań ochronnych, działania dotyczące ochrony czynnej a także wskazania dla dokumentów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kurze Grzędy PLH220014

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r., której aktualne brzmienie zawiera decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie przyjęcia siódmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 350 poz. 287), jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską, jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Teren na którym znajduje się obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 zajmuje powierzchnię 1586,59 ha i stanowi głównie własność Skarbu Państwa (w 95,7%), jak i prywatną (w 4,3%). Pod względem administracyjnym położony jest w woj. pomorskim – pow. kartuski, (gm. Kartuzy, gm. Sierakowice). Obszar Kurze Grzędy znajduje się w granicach administracyjnych Nadleśnictwa Kartuzy i Nadleśnictwa Strzebielino.

Rozpatrywany obszar Natura 2000 zaprojektowano z uwagi na występowanie siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych:

- □3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*)
- 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati – Fagenion*)
- □9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)

- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzożowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Dnia 13 maja 2014r. zostało wydane Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014. W zarządzeniu zidentyfikowano istniejące i potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony oraz cele działań ochronnych i działania ochronne.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Jeziora Kistowskie PLH220014

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe (Chojnackie, Warleńskie (Warlińskie) i Ostrowickie),

w każdym z nich występuje populacja elizmy wodnej (*Luronium natans*). Są to stosunkowo niewielkie jeziora o zróżnicowanej głębokości (głębokości maksymalne 8 - 19 m), cechują się one lekko kwaśnym lub bliskim obojętnemu odczynem wody (pH 6,63 - 6,95), woda jest zabarwiona substancjami humusowymi. Zlewnie jezior mają charakter rolniczy, a nad brzegami jezior następuje intensyfikacja zabudowy letniskowej. Obecnie są to jeziora mezo- i eutroficzne.

W granicach ostoi występują następujące siedliska przyrodnicze wymienione w Załączniku I:

- 3110 – Jeziora lobeliowe (*Lobelia dortmanna*),
- 7140 – Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*).

Jeziora lobeliowe są specyficznym typem ekosystemów jeziornych, o oligotroficznym wodach, gromadzących unikatową roślinność z udziałem m. in. rzadkich i występujących wyłącznie w takich ekosystemach gatunków: lobelii jeziornej (*Lobelia dortmanna*), poryblinu jeziornego (*Isoetes lacustris*) i brzeżycy jednokwiatowej (*Litorella uniflora*).

Główne zagrożenie dla obszaru stanowią: eutrofizacja i humizacja jezior lobeliowych i stanowisk elizmy. Ponadto istotnymi istniejącymi zagrożeniami dla jezior ostoi są: intensywny rozwój zabudowy letniskowej nad brzegami jezior, gospodarka rolna (uprawy rolne i hodowla zwierząt, lokalizacja składowisk obornika) w zlewniach bezpośrednich, odwadnianie i użytkowanie przylegających do jezior torfowisk, jako łąk i pastwisk oraz nieuregulowana gospodarka ściekowa w zlewniach jezior. Potencjalnymi zagrożeniami są gospodarka rybacka (zarybianie np. karpem, wędkowanie z zanętą, odłowy sieciami ciągnionymi itp.).

Na obecny stan wiedzy dla obszaru nie zostało jeszcze wydane Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Staniszewskie Błoto PLH220027

Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko. Torfowisko jest silnie odwodnione, ale pewne jego fragmenty zachowały jeszcze wysokie walory przyrodnicze. Dominującymi zbiorowiskami na torfowisku są: bór i brzezina bagienna. W otoczeniu torfowiska występują acydofilne dąbrowy. Na pozostałym terenie dominują kwaśne buczyny.

Przedmiotem ochrony PLH220027 są:

- 3160 – Naturalne dystroficzne zbiorniki wodne,
- 7110 – Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe),
- 7140 – Torfowisko przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*),
- 9110 – Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*),
- 91D0 – Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Staniszewskie Błoto zabezpiecza jedną z największych w województwie pomorskim powierzchnię borów i brzezin bagiennych z bardzo obfitą populacją widłaka jałowcowatego.

Znaczne walory przyrodnicze ma też dystroficzne jezioro Leśne Oczko, otoczone roślinnością torfowiskową o klasycznym układzie zonacyjnym. Wyróżniono tu 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ok. 90 % obszaru. Ostoja jest jednym z najdalej na południe wysuniętych stanowisk np. wrzośca bagiennego *Erica tetralix*, tająży jednostronnej *Goodyera repens* oraz rzadkich gatunków torfowców i porostów. Żyje tu bogata populacja skójki gruboskorupowej *Unio crassus*. Obserwowano tu też wydrę.

W dniu 26 maja 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku wydał Zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z czerwca 2014 r. poz. 2140). W zarządzeniu zidentyfikowano istniejące i potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony oraz cele działań ochronnych i działania ochronne.

Pomniki przyrody

W granicach gminy Sierakowice ustanowiono 8 pomników przyrody, przy czym w związku z gwałtownymi burzami w latach 2011/ 2012 usunięto jeden pomnik przyrody, który został poważnie uszkodzony – pomnik o numerze 1023 (lipa drobnolistna zrosnięta z dwóch drzew, zlokalizowana we wsi Mojuszewska Huta). Charakterystykę pomników przyrody na terenie gminy zawarto w tabeli poniżej.

Tab. 2 Wykaz pomników przyrody w gminie Sierakowice⁸

L.p.	Numer rejestru WKP	Rodzaj pomnika	Lokalizacja	obw. [cm]	wys. [m]	wiek [lata]
1	705	Lipa drobnolistna	Wieś Sierakowice-cmentarz	313	17	ok. 100
2	762	Dąb szypułkowy „Grobi Dąb”	Wieś Sierakowice, obok probostwa parafii św. Marcina	540	30	250

⁸ według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, <http://kpk.org.pl> – Pomniki przyrody

L.p.	Numer rejestru WKP	Rodzaj pomnika	Lokalizacja	obw. [cm]	wys. [m]	wiek [lata]
3	962	Sosna pospolita	w oddz. 217a leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskim Parku Krajobrazowym	278	35	b.d.
4	963	Buk pospolity	w oddz. 238f leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	460	30	140
5	964	Sosna wejmutka	w oddz. 177f leśnictwa Bącka Huta – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	243	31	110
6	1024	Jałowiec pospolity - forma drzewiasta	Koryta	75	6	100
7	1043	Głaz narzutowy „Słupek”	Mojuszewska Huta, na polu uprawnym – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	obw. 370 cm, długość 140 cm, szerokość 100 cm, wysokość 200 cm		

źródło: według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, <http://kpk.org.pl>

Użytek ekologiczny

Użytek ekologiczny „Dwa oczka”

Użytek nr 282 „Dwa oczka” został ustanowiony przez Wojewodę Pomorskiego Rozporządzeniem nr 49/2006 z dnia 06.07.2006 r. zajmuje powierzchnię ok. 1,67 ha i jest położony w Nadleśnictwie Kartuzy obręb Mirachowo, oddział 153 f, j. Użytek obejmuje śródleśne oczko i torfowisko przejściowe.

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska” został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony zespołu Jezior Potęgowskich. ZPK zajmuje powierzchnię ok. 1300 ha. Jest to unikalna w skali Pojezierza Kaszubskiego rynna jeziorna obejmująca różnorodne struktury przyrodnicze naturalne i seminaturalne o dużych walorach kulturowych i fizjonomicznych.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny jeziornej z harmonijnym krajobrazem rolno-leśnym o małym stopniu przekształcenia przez osadnictwo. Swoim obszarem obejmuje 625 ha.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny polodowcowej o małym przekształceniu przez człowieka, z harmonijnym krajobrazem rolno-leśnym. Obszar obejmuje 887 ha.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łeby w KPK”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu

ochrony, poligenetycznej formy dolinnej, wykorzystywanej przez Łebę, z licznymi ostojami ptaków wodno-błotnych.

Główne cele ustanowienia zespołów przyrodniczo-krajobrazowych to (za „Materiałami do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II“):

- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania przyrody KPK;*
- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla zachowania połączeń KPK z regionalnymi strukturami przyrodniczymi jego otoczenia;*
- *ochrona harmonijnego krajobrazu seminaturalnego i kulturowego o szczególnym znaczeniu dla identyfikacji specyfiki krajobrazowej KPK;*
- *ochrona ostoi zwierząt, stanowisk rzadkich gatunków roślin i cennych zbiorowisk roślinnych związanych z formami dolinnymi, a zwłaszcza z terenami hydrogenicznymi w ich dnach.*

Projektowane formy ochrony przyrody

W 1992 r. opracowano „Inwentaryzację i waloryzację przyrodniczą gminy Sierakowice”. Na terenie gminy zlokalizowano szereg obiektów cennych przyrodniczo, które wskazano do objęcia ochroną.

- Rezerваты przyrody:

Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar⁹ – projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha – jedyne stanowisko na Pojezierzu Kaszubskim przygiełki brunatnej. Projektowany rezerwat obejmuje w przeważającej części śródpolne, niegdyś eksploatowane torfowisko przejściowe wraz z licznymi oczkami wodnymi. W granicach torfowiska występuje 58 gatunków naczyniowych, 33 gatunki mszaków, w tym 17 gatunków torfowców. Wśród występującej flory projektowanego rezerwatu co najmniej 15 gatunków należy do gatunków prawnie chronionych, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich w skali kraju. Projektowany rezerwat wymaga czynnej ochrony – blokady sztucznego dopływu i odpływu wód oraz bezwzględnie otuliny tworzonej przez posadzone młodniki sosnowe oraz wartościowe półnaturalne murawy i wrzosowiska (Herbichowa, Gos. 1993).

Torfowisko nad jez. Junno – projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha – *wymieniony w Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice oraz w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice*. Niewymieniony w Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice z 1992 r.

- Pomniki przyrody:

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głązy narzutowe. Obiekty te w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice” (1992) zostały wskazane do objęcia ochroną prawną na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie.

- Użytki ekologiczne:

⁹ materiały udostępnione przez Zarząd Kaszubskiego Parku Krajobazowego – fragment Planu ochrony Parku (stary)

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy wyznaczono 17 obszarów – przede wszystkim zagrożonych mokradł i torfowisk różnych typów. Obszary te wskazano do objęcia ochroną, jako użytki ekologiczne:

- mokradło na północ od Kamienicy Młyn (pow. 11,8 ha);
- ujście Bukowiny do Jeziora Kamienieckiego (pow. 40,0 ha);
- Młyńskie Błoto (pow. 5,5 ha);
- jezioro Odnoga (pow. 17,2 ha);
- murawy na południe od Kamienicy Królewskiej (pow. 3,1 ha);
- wąwóz na południe od Kamienicy Królewskiej (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 145 a, 144 b - część, pow. 6,8 ha);
- siedlisko w Korytach (pow. 0,8 ha);
- torfowisko na południe od Bąckiej Huty (pow. 12,3 ha);
- torfowisko na zachód od Szopy (pow. 5,0 ha);
- wąwóz na zachód od Boru (pow. 2,3 ha);
- bagno na zachód od Mojusza (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, Oddz.241 d, f., pow. 12,5 ha);
- torfowisko na wschód od rezerwatu “Żurawie Chrusty” (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 271 d, f, pow. 7,0 ha);
- torfowisko na północ od rezerwatu “Żurawie Chrusty” (pow. 6,5 ha);
- torfowisko na południe od Mojusza (pow. 9,5 ha);
- uroczysko leśne na wschód od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 277 l, 284 a-d, 283 b, a-część, pow. 17,0 ha);
- torfowisko na południe od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 288 f, g, 289 g-k, 294 b, c, 295, 296 a, b, c -część, pow. 33,5 ha);
- torfowiska na południowy zachód od Skrzyszewa (pow. 23,5 ha).

Obszary cenne przyrodniczo¹⁰

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice” zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo, do najcenniejszych należą :

Dolina Bukowiny – dobrze zachowane mokre łąki i szuwały. Stanowiska szeregu rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Jeziora lobeliowe: Jeziora Długie, Miemino i Ostrowickie — z chronionymi gatunkami roślin i zwierząt. Jezioro Ostrowickie jest jednym z najcenniejszych jezior lobeliowych w województwie.

Jezioro Trzcino (Trzono) – eutroficzne jezioro ze strefowym układem zbiorowisk szuwarowych. Ostoja ptaków wodno-błotnych.

Czapliniec na zachód od Skrzyszewa – ostoja czapli siwej — ok. 50 gniazd.

¹⁰ http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=20&no_back=1&id_kat=6&id_menu=24&lg=pl, Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice, Gdańsk 1992 r.

Załakowskie Wybudowanie (Torfowiska) – kompleks umiarkowanie zniekształconej brzeziny bagiennej i boru bagiennego. Stanowisko rzadkich gatunków chronionych roślin.

Dolina Czarnej Wody – fragment dobrze zachowanych żyznych i acidofilnych lasów liściastych. Stanowiska rzadkich gatunków chronionych roślin.

Puzdrowski Młyn – niewielkie, dobrze zachowane torfowisko w dolinie rzecznej. Stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin.

Kawle – mokre łąki i fragmenty grądu i żyznej buczyny na skarpie doliny rzecznej.

Tuchlino – dobrze zachowane żyzne i kwaśne buczyny na skarpie doliny Słupi. Fragmenty mokrych łąk w dolinie.

Ponadto na terenie gminy zinwentaryzowano szereg stanowisk chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

4.4 Obszary naturalnych zagrożeń na terenie gminy Sierakowice

Zagrożenia osuwiskowe

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary predysponowane do występowania ruchów masowych – stoki o spadkach powyżej 20% oraz punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 500 m.

Zagrożenia powodziowe

Na terenie gminy Sierakowice obszary szczególnego zagrożenia powodzią występują od rzeki Słupi na odcinku od granicy gminy z gminą Sulęczyno do Jeziora Tuchlińskiego. Tereny zostały wyznaczone z godnie z opracowaniem Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni „Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych Słupia” 2003/2004.

4.5 Wnioski z Opracowania ekofizjograficznego sporządzonego na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice

Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego objętego niniejszą prognozą zostało sporządzone przez Pracownię Ochrony Środowiska Projekt 2000 Szymon Świtajski w Sopocie w sierpniu 2014 r. Poniżej zaprezentowano określone w opracowaniu najważniejsze uwarunkowania ekofizjograficzne gminy:

- A. *Gmina Sierakowice charakteryzuje się rolniczo-leśnym krajobrazem. Ze względu na występujące warunki środowiskowe (wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe) krajobraz ten powinien zostać utrzymany między innymi poprzez koncentrację zabudowy w rejonie istniejących wsi i uzupełnianie istniejącej zabudowy z uwzględnieniem walorów środowiskowych oraz terenów prawnych form ochrony.*
- B. *Ze względu na brak gleb rolnych najwyższych klas bonitacyjnych (I-III) należy chronić grunty orne klasy IV – ograniczenie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych klasy IV na cele nierolnicze, wykluczenie zabudowy.*

- C. W granicach gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody: 1. rezerваты, 2. park krajobrazowy wraz z otuliną, 3. obszar chronionego krajobrazu, 4. zespoły przyrodniczo krajobrazowe, 5. obszary Natura 2000, 6. użytek ekologiczny i 7. pomniki przyrody – warunki użytkowania i zagospodarowania w ich granicach zgodnie z przepisami odrębnymi.
- D. W granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny na terenie gminy Sierakowice wskazano do objęcia ochroną 17 obszarów, jako użytki ekologiczne. Dla projektowanych użytków ekologicznych należy rozpoznać uwarunkowania wynikające z własności gruntów w celu przeprowadzenia formalno-prawnych procedur ich ustanowienia. Proponuje się, aby na terenie proponowanych użytków ekologicznych wprowadzić następujące zakazy:
- a. zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na inne;
 - b. prowadzenia wszelkich prac melioracyjnych;
 - c. wznoszenia budynków i budowli w obrębie użytku i w odległości 50 m od niego;
 - d. zanieczyszczania jakimikolwiek substancjami powierzchni ziemi, wód i atmosfery;
 - e. ograniczenia:
 - f. dopuszcza się ekstensywne użytkowanie rolnicze w postaci wykaszania i wypasania łąk;
 - g. zaleca się dostosowanie gospodarki leśnej do ochronnych funkcji lasów.
- E. W granicach gminy wskazano do objęcia ochroną rezerwatową wraz z otuliną dwa obszary (jeden w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego).
- F. Na terenie gminy zinwentaryzowano liczne obszary i obiekty cenne przyrodniczo. Proponowane do zachowania i ochrony.
- G. W związku z położeniem gminy w granicach obszaru PLB220008 Lasy Mirachowskie, zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. należy wprowadzić do studium zapisów zapewniających nielocalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru.
- H. Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne – zapisy studium powinny zapewnić ciągłość funkcjonowania systemowi osnowy ekologicznej (zachować istniejące i stworzyć nowe powiązania między różnorodnymi terenami zieleni, terenami otwartymi oraz wodami powierzchniowymi).
- I. Na terenie gminy znajdują się tereny predysponowane do występowania ruchów masowych (rozdz. 2.3) – proponuje się, aby tereny te pozostały w dotychczasowym użytkowaniu, z wykluczeniem zabudowy.
- J. W granicach gminy Sierakowice znajdują się tereny zdegradowane – wyrobiska po eksploatacji surowców naturalnych. Tereny te należy zrehabilitować zgodnie z przepisami odrębnymi.
- K. Na terenie gminy znajdują się złoża surowców naturalnych Puzdrowo, Puzdrowo II i Pałubice, dla których są wyznaczone obszary górnicze. Po zakończeniu eksploatacji prowadzący eksploatację jest zobowiązany do

przeprowadzenia rekultywacji tego obszaru, zgodnie z wyznaczonym kierunkiem rekultywacji.

4.6 Diagnoza i ocena stanu antropizacji środowiska

4.6.1 Przekształcenia rzeźby terenu i przyczyny jej degradacji

Na terenie gminy Sierakowice degradacja litosfery jest wynikiem antropogenicznych zmian rzeźby terenu, pokrywy glebowej i budowy geologicznej, jej głównymi przyczynami są:

- odkrywkowa eksploatacja kopalni (na terenie gminy znajdują się złoża surowców naturalnych, w tym złoża wyeksploatowane – tereny wymagające rekultywacji) – przekształcenia o różnym stopniu degradacji litosfery, o charakterze lokalnym – na terenie gminy znajdują się 3 złoża kruszywa naturalnego – złoża piasku, piasku ze żwirem oraz złożo wyeksploatowane o kierunku rekultywacji rolno-leśnym,
- geomechaniczne zniszczenia powierzchni terenu typowe dla terenów zabudowy wiejskiej, przejawiające się przede wszystkim w przekształceniach przypowierzchniowej warstwy litosfery, obejmujące w szczególności deniwelacje, wykopy i nasypy, związane z posadowieniem budynków, lokalizacją infrastruktury technicznej itp. – rejonie miejscowości na terenie gminy, układ sieci drogowej;
- zniszczenia geomechaniczne spowodowane lokalizacją dużych obiektów kubaturowych – zlokalizowanych głównie w rejonie miejscowości Sierakowice;
- zniszczenia litosfery związane z nielegalnym gromadzeniem odpadów;
- geomechaniczne przekształcenia związane z działalnością przemysłową (tereny składów, nieutwardzone place manewrowe, postojowe itp.),
- zmiany właściwości fizycznych i zasobności gleb w wyniku niewłaściwego ich użytkowania (m. in niewłaściwie prowadzona gospodarka rolna) – w wyniku prowadzenia zabiegów agrotechnicznych i melioracyjnych dochodzi do zmian własności fizyko-chemicznych gleb, tereny wykorzystywane rolniczo mogą być również narażone na erozję gleb – tereny rolne ok. 46 % powierzchni gminy.

Zakres przekształceń litosfery na terenie gminy jest umiarkowany i ograniczony powierzchniowo.

Rejestr gruntów wymagających rekultywacji¹¹:

- Puzdrowo – cz. działki nr 189/2 – teren górniczy o powierzchni ok. 38 730 m², cz. działki nr 181 teren górniczy o powierzchni ok. 36 304,5 m²,
- Pałubice – cz. działki nr 29/8 – teren górniczy o powierzchni 26 133 m².

4.6.2 Warunki aerosanitarne, źródła zanieczyszczeń i prognoza zmian

Na terenie gminy zanieczyszczenia powietrza pochodzą ze źródeł antropogenicznych związanych przede wszystkim z tzw. niską emisją, pochodzącą z indywidualnych źródeł ciepła, gdzie podstawowym paliwem jest węgiel zwłaszcza o

¹¹ Program ochrony środowiska powiatu kartuskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012 – 2015, kwiecień 2008 r.:
http://spow.kartuzy.ibip.pl/public/get_file_contents.php?id=181934

niskiej jakości (czyli dużej zawartości popiołu i siarki) a jako źródło używane są kotły o niskiej sprawności. Pozostałymi źródłami zanieczyszczeń na terenie gminy są:

- zanieczyszczenia komunikacyjne (emisja liniowa wzdłuż ciągów komunikacji samochodowej przebiegających przez teren gminy) – przez teren gminy przebiegają drogi wojewódzkie nr 211 (relacji Słupsk – Gdańsk) i 214 (relacji Warlubie – Łeba);
- emisje pyłów związane z eksploatacją kruszywa naturalnego (złoże w miejscowościach: Pałubice i Puzdrowo);
- emitory obiektów przemysłowych i rzemiosła uciążliwego;
- emisja niezorganizowana pyłu z terenów pozbawionych roślinności i z terenów o utwardzonej nawierzchni, głównie komunikacyjnych, placów budów oraz dawnych wyrobisk surowców mineralnych;
- emisje niezorganizowane pochodzące z ferm hodowlanych, głównie w zakresie odorów oraz tlenków azotu;
- emisje punktowe z obiektów intensywnego ogrodnictwa (szklarnie, tunele foliowe).

Rozkład i natężenie zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, którego źródłem jest komunikacja samochodowa związany jest przede wszystkim z przebiegiem tras komunikacyjnych. Wielkość wpływu na środowisko komunikacji samochodowej w zakresie zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego uwarunkowana jest natężeniem ruchu pojazdów i ich stanem technicznym a także stanem technicznym samego układu drogowego.

Emisja niezorganizowana pochodząca z obiektów hodowlanych, głównie drobiu i trzody chlewnej powoduje przede wszystkim wzrost zawartości w powietrzu atmosferycznym tlenków azotu oraz odorów. Uciążliwość wymienionych obiektów koncentruje się głównie w najbliższym ich sąsiedztwie, powodując pogorszenie warunków aerosanitarnych i jakości życia okolicznych mieszkańców. W przypadku zespołów kilku ferm oddziaływanie może osiągnąć większe rozmiary i oddziaływać na znaczny obszar. W gminie Sierakowice występuje kilkadziesiąt tego typu obiektów, z nagromadzeniem w rejonach wsi Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Pałubice. Na terenie gminy Sierakowice największe fermy drobiu to: Gospodarstwo Rolne, Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie.

Na terenie gminy zlokalizowane są ponadto: Wytwórnia Mas Bitumicznych i Zakład Produkcji Betonu – Oddział Zamiejscowych „PREFABETu”. Oba zakłady są zlokalizowane przy drodze Sierakowice – Kartuzy w obrębie śródleśnej polany (stacja kolejowa). Zakłady stanowią potencjalne źródło zanieczyszczeń do atmosfery.

Stan jakości powietrza

Na terenie województwa pomorskiego Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Gdańsku prowadzi roczne oceny jakości powietrza. Gmina Sierakowice jest położona w strefie pomorskiej (PL2202). Na terenie gminy pomiary są prowadzone na stacji we wsi Sierakowice w zakresie: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂) i benzenu. Poniżej w formie tabelarycznej zaprezentowano wyniki pomiarów w latach 2011-2013 wraz z oceną jakości powietrza.

Tab. 3 Ocena jakości powietrza na terenie gminy wg monitoringu WIOŚ w Gdańsku

L.p.	Zanieczyszczenie	2011		2012		2013	
		średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena
1	dwutlenek siarki (SO ₂)	9,2 µg/m ³	A	8 µg/m ³	A	8 µg/m ³	A
2	dwutlenek azotu (NO ₂)	13,3 µg/m ³	A	12,2 µg/m ³	A	12 µg/m ³	A
3	benzen	3,4 µg/m ³	A	4,4 µg/m ³	A	4 µg/m ³	A

Na terenie gminy Sierakowice w latach 2011-2012 nie odnotowano, więc przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji monitorowanych na terenie gminy.

W 2013 r. WIOŚ w Gdańsku odnotował przekroczenia poziomów substancji w powietrzu w strefie pomorskiej dla następujących substancji:

- **pył zawieszony PM10 i PM2,5** (w Kościerzynie, Wejherowie i Starogardzie Gdańskim), od dwóch lat obserwuje trend malejący ilości stacji na których stwierdzono niedotrzymanie standardów jakości – **substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,**
- **benzo(a)piren w pyle zawieszonym PM10** (średnie stężenie ze wszystkich stacji województwa 2,7 µg/m³) – przekroczenia odnotowano na 10 stanowiskach w województwie pomorskim. W porównaniu do roku ubiegłego (2012) odnotowano niewielką poprawę. Wysokie stężenie benzo(a)pirenu odnotowuje się głównie w okresie grzewczym, co jest związane z faktem, że jego głównym źródłem są paleniska domowe ogrzewane paliwami stałymi (węglem i drewnem) – **substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,**

ozon – jak w latach ubiegłych zagrożone pozostają poziomy celów długoterminowych ustalonych do osiągnięcia na rok 2020 ze względu na ochronę zdrowia oraz ochronę roślin – **substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego.**

4.6.3 Stan warunków akustycznych, źródła i prognoza zmian

Postępujące procesy urbanizacyjne powodują ciągłe zmiany klimatu akustycznego. Efekt uciążliwy hałasu został określony jako negatywne reakcje człowieka bez zauważalnych szkodliwych skutków dla jego zdrowia. Ilość źródeł zanieczyszczenia hałasem jest wprost proporcjonalna do stopnia rozwoju przemysłowego oraz komunikacyjnego.

Do oceny akustycznej środowiska stosuje się w odniesieniu do jednej doby poziom równoważny hałasu LAeq D dla pory dnia, LAeq N dla pory nocy, natomiast w przypadku wskaźników oceny hałasu stosowanych w polityce długookresowej (poziom dziennie – wieczorno - nocny LDWN i długookresowy poziom nocny LN). Poziomy te mierzone są w decybelach. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku uzależnione są od źródła hałasu, przedziału czasowego oraz przeznaczenia terenu. Dopuszczalne poziomy hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 01.08.2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112).

Klimat akustyczny kształtowany jest w dużej mierze przez ciągi komunikacyjne, szczególnie na terenach, na których zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest wzdłuż dróg.

Badania pomiaru ruchu oraz sporządzanie map akustycznych na terenie gminy Sierakowice prowadzone są przez GDDKiA oraz ZDW Gdańsk. Mapa akustyczna dla dróg wojewódzkich została sporządzona na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), która to ustawa implementowała postanowienia Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.

Mapa akustyczna obejmuje odcinki dróg wojewódzkich na terenie województwa pomorskiego o natężeniu ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie.

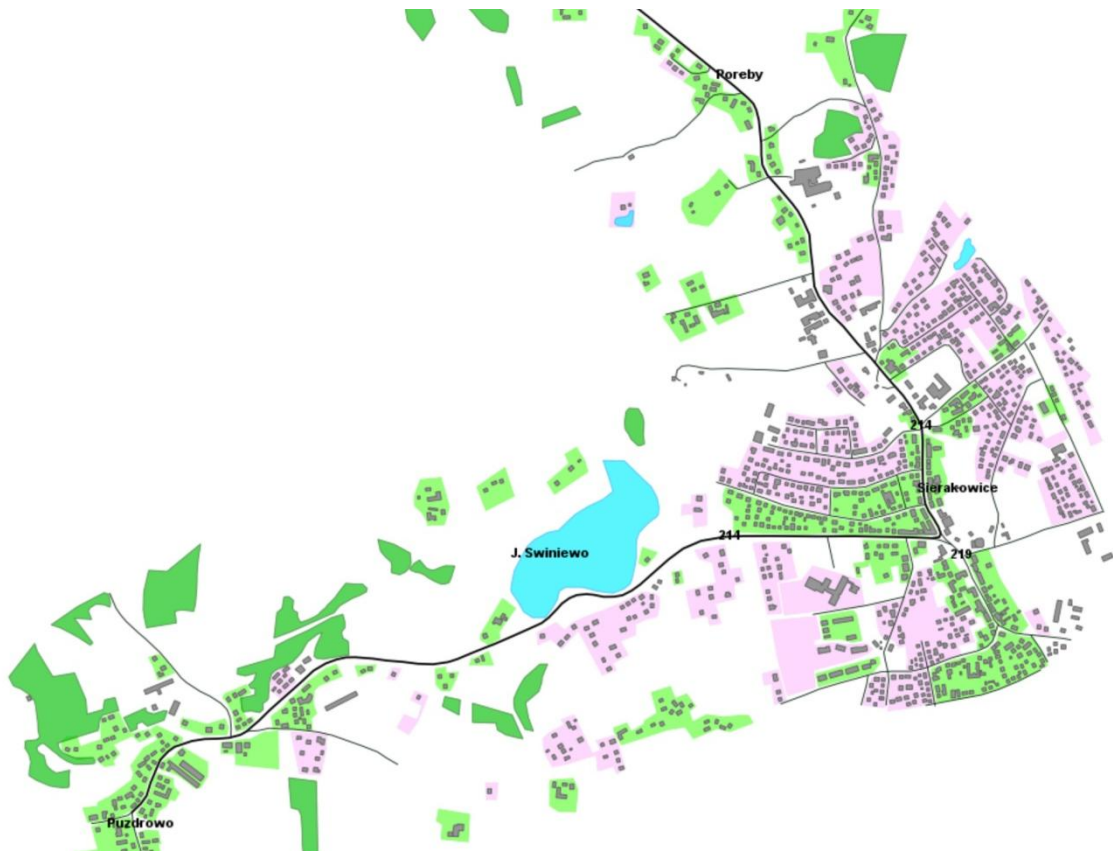
- **droga 214 Sierakowice, Cewice odcinek B (zbliżenie wybranych odcinków mapy akustycznej w okolicach miejscowości Sierakowice)**

Rys.1 Mapa przekroczeń LDWN – przedział czasu w odniesieniu równy wszystkim dobom w roku

Rys.2 Mapa przekroczeń LN – przedział czasu w odniesieniu równy wszystkim porom nocy w roku - Sierakowice

Rys.3 Mapa wrażliwości akustycznej LDWN – przedział czasu w odniesieniu równy wszystkim dobom w roku

Rys.4 Mapa wrażliwości LN – przedział czasu w odniesieniu do wszystkich porom nocy w roku - Sierakowice

Powyższe fragmenty mapy akustycznej drogi nr 214 zostały sporządzone przez ZDW Gdańsk w 2013 r. (<http://www.zdw-gdansk.pl/>).

Największe przekroczenia notowane są wzdłuż samej drogi w centrach miejscowości. Wielkość przekroczeń jest zazwyczaj wprost proporcjonalna do wielkości miejscowości i stopnia jej urbanizacji.

Zgodnie z informacjami ZDW w Gdańsku polepszenie stanu klimatu akustycznego przedmiotowych odcinków dróg, jak również zmniejszenie obszarów narażonych na hałas powinno nastąpić głównie poprzez:

- odciażanie ciągów komunikacyjnych (budowa alternatywnych odcinków dróg),
- metody organizacyjne (np. kontrole i/lub ograniczanie prędkości pojazdów),
- zapewnienie odpowiedniej odległości nowych obiektów podlegających ochronie przed hałasem, od drogi,
- stosowanie nawierzchni SMA (Stone Mastic Asphalt) - wprowadzenie ekranów akustycznych (w ostateczności),
- strefy ograniczonego użytkowania (wprowadzane gdy wszystkie środki i metody redukcji hałasu zawiodą).

ZDW w Gdańsku sporządził mapę proponowanych kierunków zmian zagospodarowania przestrzennego dla odcinka drogi 214 (Droga wojewódzka nr 214 Kilometraż: 38+000 - 57+700 Województwo Pomorskie Powiat: Kartuski, Lęborski – załącznik graficzny) z wyszczególnieniem terenów proponowanych, jako ciche oraz obszarów chronionych akustycznie.

Innymi uciążliwymi emitorami hałasu mogą być zakłady produkcyjne lub usługowe. Na terenie gminy Sierakowice funkcjonuje firma „GRAHAM” z Sierakowic Buchacz Spółka Jawna, dla której Starosta kartuski wydał decyzję R.BM.7639-4/10 03.02.2011 r. o dopuszczalnych poziomach hałasu. Spółka zlokalizowana jest na działce nr 119/2 w Sierakowicach.¹²

Na terenie gminy Sierakowice głównymi źródłami uciążliwości pogarszającymi warunki akustyczne w skali lokalnej są:

- ruch pojazdów samochodowych, uciążliwy na głównych ciągach komunikacyjnych, najbardziej uciążliwym z tego powodu szlakiem jest droga wojewódzka nr 214 na odcinku Sierakowice-Lębork;
- zakłady przemysłu drzewnego i stolarnie powodujące znaczne uciążliwości o charakterze lokalnym;
- liczne zakłady rzemieślnicze i usługowe zlokalizowane w obrębie zwartej zabudowy o funkcji mieszkaniowej.

Z punktu widzenia mieszkańców obiektami powodującymi szczególne uciążliwości akustyczne o lokalnym charakterze, na terenie gminy Sierakowice są małe tartaki i stolarnie oraz wszelkiego rodzaju obiekty obsługi komunikacji - warsztaty samochodowe, blacharnie i lakiernie, często występujące w obrębie zabudowy mieszkaniowej. Przekroczenia poziomu hałasu poza teren, do którego właściciel lub zarządzający posiada tytuł prawny mogą być powodowane wadliwością instalacji lub urządzeń, stosowaniem przestarzałych technologii, nieprzestrzeganiem dopuszczalnych norm i standardów.

Pomimo oddziaływania ww. źródeł hałasu w generalnej ocenie obszar gminy Sierakowice poza pasami drogowymi charakteryzuje się korzystnymi warunkami akustycznymi.

4.6.4 Źródła wibracji i pola elektromagnetycznego

Promieniowanie elektromagnetyczne to rozchodzące się w przestrzeni zaburzenie pola elektromagnetycznego. Właściwości fal elektromagnetycznych zależą od długości fali. W środowisku występują naturalne i sztuczne źródła promieniowania elektromagnetycznego. Źródła pochodzenia antropogenicznego takie jak:

- przesyłowe linie energetyczne,
- stacje nadawcze radiowe i telewizyjne,
- systemy radarowe kontroli powietrznej,
- stacje przekaźnikowe telefonii komórkowej,
- sprzęt elektroniczny,
- urządzenia AGD itp.

W miarę postępującego uprzemysłowienia raz ze wzrostem rozwoju techniki wzrasta poziom promieniowania elektromagnetycznego, które może negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi.

Na terenie Powiatu Kartuskiego badania monitoringowe pól elektromagnetycznych wykonano w 2012 roku na terenie Gminy Sierakowice. Na podstawie

¹² Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego na lata 2015 – 2018 z perspektywą na lata 2019 - 2022

przeprowadzonych pomiarów nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych. Zanotowano natężenie 0,19 V/m. Nie stwierdzono zatem przekroczenia poziomu dopuszczalnego – 7 V/m. Badanie przeprowadzane są przez Wojewódzki Inspektorat ochrony Środowiska a ich zakres jest określony w ustawie z 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony Środowiska (tekst jednolity Dz.U. 2013 nr 0 poz. 1232), oceny poziomów pól elektromagnetycznych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.

Główne źródła pola elektromagnetycznego na terenie gminy Sierakowice:

- napowietrzna linia elektroenergetyczna 110kV nr 1466 Kościerzyna – Sierakowice o długości 20 778 m;
- GPZ Sierakowice (110/15 kV)- główny punkt zasilający - dokonywana jest w nim transformacja na średnie napięcie 15 kV przy pomocy transformatorów;
- stacje bazowe telefonii komórkowej.

4.6.5 Stan czystość wód powierzchniowych i jakość wód podziemnych

Przez teren gminy Sierakowice przepływa kilka większych rzek. Największa to górny odcinek Słupi. Drugą pod względem hydrologicznym rzeką jest Bukowina, dopływ Łupawy. Dla Słupi i jej dopływów pierwsze kompleksowe badania wykonano na początku lat dziewięćdziesiątych (1990). Brak jest aktualnych pomiarów na Słupi, w granicach gminy Sierakowice, w związku z reformą administracyjną, Słupia jest badana jedynie w części dawnego województwa słupskiego (źródło: materiały WIOŚ). Na terenie gminy nie znalazły się, więc żadne punkty pomiarowe dotyczące stanu czystości wód płynących.

W Ocenie stanu powierzchniowych wód płynących w ramach monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w 2012 r. rzeka Słupia została przebadana w następujących punktach: Słupsk, Gałęźnia Mała, Ustka, Charnowo, gołębia Góra – stan ogólnie oceniono, jako dobry.

Bukowina – punkt pomiarowy Kozin gdzie klasa elementów biologicznych otrzymała ocenę umiarkowaną, klasa elementów hydromorfologicznych – ocenę dobrą, potencjał ekologiczny umiarkowany, stan JCWP – zły.

Pozostałe ciek nie podlegają monitoringowi.

Żadne z jezior położonych na terenie Gminy Sierakowice nie zostało ujęte w ramach monitoringu wód powierzchniowych stojących prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych na terenie gminy Sierakowice warunkują przede wszystkim:

- brak prawidłowej gospodarki ściekowej w większości wsi i gospodarstw na terenie gminy, co przejawia się w szczególności brakiem lub bardzo ograniczonym zasięgiem sieci kanalizacji sanitarnej, powiązanej z systemami oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych ścieków;
- brak w obiektach hodowlanych sprawnych, indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, co powoduje powstawanie znacznej ilości „agresywnych”, łatwo migrujących w środowisku ścieków;
- powszechność stosowania przyobiektowych, bezodpływowych zbiorników gromadzenia ścieków (tzw. szamb) i wywożenia wozami asenizacyjnymi na

wylewiska (głównie pola i łąki) lub do oczyszczalni ścieków - technologia ta okazuje się w praktyce nieefektywna z racji umownej „bezodpływowości” zbiorników, które funkcjonują bardzo często jako doły chłonne z częstymi wylewami ścieków w miejsca do tego nieprzygotowane (na wylewiska nieczystości płynnych lub też na pola pod pozorem rolniczego ich wykorzystania);

- intensywne zagospodarowanie stref brzegowych jezior obiektami rekreacyjnymi, nie w pełni wyposażonymi w infrastrukturę ochrony środowiska.

Na terenie gminy przeważająca część gospodarstw gromadzi ścieki w przyobiektowych bezodpływowych zbiornikach. Ustawa nakłada na gminy obowiązek prowadzenia ewidencji zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków.

Stan jakości wód podziemnych

Obszar Gminy Sierakowice położony jest w regionie wodnym Dolnej Wisły. Obszar dorzecza rzek Słupi, Łupawy i Łeby zajmuje powierzchnię około 4 094 km² i zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną został on wyznaczony, jako obszar jednolitych części wód podziemnych JCWPd. Badania i ocena stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wykonywana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wykonawcą badań oraz oceny stanu wód w zakresie elementów fizykochemicznych oraz ilościowych jest Państwowa Służba Hydrogeologiczna (PSH), której zadania realizowane są przez Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB).

Na obszarze jednostki wyróżnia się cztery poziomy wodonośne tworzące spójny system wód podziemnych: czwartorzędowy poziom gruntowy wysoczyzny, czwartorzędowy poziom międzymorenowy dolny, poziom czwartorzędowy międzymorenowy dolin kopalnych oraz poziom kredowy.

Charakterystyka JCWPd nr 11:

- powierzchnia - 4 094 km²
- stratygrafia:
 - o Q – czwartorzęd
 - o Ng – neogen
 - o Pg - paleogen
 - o Cr - kreda
- litologia - piaski
- dorzecze – Wisła
- rodzaj utworów budujących warstwę wodonośną – porowe
- liczba poziomów wodonośnych – 2-3
- średnia miąższość utworów wodonośnych - >40
- główny poziom użytkowania – czwartorzędowy
- struktura poboru rejestrowanego: 90% udziału wód z utworów czwartorzędowych
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2004r. – dobra
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2007r. – dobra

- ocena stanu chemicznego wg danych z 2008r. – dobra
- ocena stanu ilościowego wg danych z 2008r. – dobra

Ocena stanu JCWPd nr 11:

Punkty monitoringu ilościowego: Machowinko, Krępa Słupska, Niezabyszewo, Gowidlino, Kamienica Królewska (4pkt.), Miechucino, Lębork, Łęczyce

- ocena stanu wód:
 - o stan ilościowy (2005r.) – dobry
 - o stan ilościowy (2015r.) – dobry
 - o stan jakościowy – dobry
- ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrażona
- przyczyna zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych – brak
- istotne problemy – niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan ilościowy) – brak
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan jakościowy) – brak

Na terenie Gminy Sierakowice w 2012r. wodę zbadano w pięciu punktach, klasa jakości - III, stanu chemicznego nie badano.

Na terenie Gminy Sierakowice znajdującej się w granicach JCWPd nr 11 położony jest Zbiornik międzymorenowy nr 114 Maszewo (w północnej części gminy).

Na terenie gminy Sierakowice za jakość wody i technologię oczyszczania wód odpowiadają eksploatatorzy wodociągów, którzy są zobowiązani do prowadzenia regularnej, wewnętrznej kontroli jakości wód. Nadzór nad jakością wody prowadzi PPIS w Kartuzach, który prowadzi monitoring jakości wód przeznaczonych na cele bytowe mieszkańców.

Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona jest Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29.03.2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. 2007, Nr 61 poz. 417 ze zm.). Oceny przydatności wody określa się dla parametrów fizykochemicznych oraz wskaźników mikrobiologicznych. Zakres badanych wskaźników jest uzależniony od formy monitoringu (monitoring kontrolny obejmuje badania: barwy, mętności, pH, przewodności właściwej, zapachu, smaku, amoniaku, azotanów, chloru wolnego, manganu, żelaza, chlorków, siarczanów, twardości ogólnej, a monitoring przeglądowy: arsen, ETHM - trihalometany, chrom, kadm, ołów, cynk, rtęć, nikiel, miedź, srebro, magnez, wapń, ponadto badane są wskaźniki bakteriologiczne: bakterie grupy Coli 37°C/24 h, E. Coli lub grupy Coli typ kałowy - bakteria gr. Coli termotolerancyjne, ogólna liczba bakterii w 37°C, ogólna liczba bakterii w 22°C po 72 h, enterokoki - paciorkowce kałowe).

W trakcie sprawowanego nadzoru sanitarnego prowadzonego przez PPIS w Kartuzach w Gminie Sierakowice - pobrano 60 próbek z 32 punktów kontroli jakości wody (z czego 7 nie odpowiadało wymaganiom), na koniec roku 2013 woda spełniała wymagania.

W Gminie Sierakowice funkcjonuje 13 ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania wody podlegających Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Sierakowicach.

Niekorzystne zmiany zachodzące w składzie wód mogą być spowodowane czynnikami naturalnymi lub antropogenicznymi.

Wody podziemne charakteryzują się stabilnym składem fizyko-chemicznym. Są mniej podatne na zanieczyszczenia ze względu na sposób występowania i brak bezpośredniego kontaktu ze źródłami zanieczyszczeń. Możliwość i skala migracji zanieczyszczeń do wód podziemnych zależy jest od poziomu ich zalegania oraz stopnia izolacji poziomu wodonośnego.

Wody piętła czwartorzędowego, którego zwierciadło występuje na głębokości do 5 m pod powierzchnią terenu są mocno narażone na infiltrację zanieczyszczeń. Również dobre własności filtracyjne gruntu powodują szybsze przenikanie niepożądanych substancji.

Główne zagrożenia dla wód podziemnych to:

- chemizacja rolnictwa i leśnictwa,
- przenawożenie gnojowicą, nieodpowiednie składowanie gnojowicy,
- mały stopień skanalizowania terenów wiejskich, nieszczelne zbiorniki,
- nieodpowiednio zabezpieczone oraz nielegalne składowiska odpadów,
- zanieczyszczenia atmosferyczne oraz ich opad.

4.6.6 Kanalizacja gminy i oczyszczalnia ścieków

Obszar gminy Sierakowice jest częściowo skanalizowany. W gminie skanalizowane zostały wszystkie miejscowości o największej liczbie mieszkańców oraz wszystkie miejscowości nad jeziorem Gowidlińskim. Wszystkie ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach, której rozbudowa i modernizacja zakończyły się w 2012 r. Z gminnej kanalizacji sanitarnej korzysta ok. 86% mieszkańców gminy.

Oczyszczalnia ścieków

Na terenie gminy Sierakowice funkcjonuje tylko jedna oczyszczalnia ścieków zlokalizowana na terenie wsi Sierakowice. Jest to oczyszczalnia mechaniczno – biologiczna, pracująca w zintegrowanym systemie mieszania azotu, fosforu i węgla organicznego w komorach osadu czynnego.

Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieków Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny.

4.6.7 Składowanie odpadów

Na terenie gminy Sierakowice nie ma zlokalizowanych zakładów unieszkodliwiania odpadów ani składowisk odpadów komunalnych. Opady komunalne z gminy są wywożone, na podstawie porozumień międzygminnych, na składowisko odpadów Oskowo w sąsiedniej gminie Cewice oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.

Zbiórkę odpadów prowadzą firmy specjalistyczne wywożące je poza teren gminy.

Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018¹³” gminę Sierakowice zaliczono do regionu północnego (województwo podzielono na siedem regionów gospodarki odpadami komunalnymi), który obsługuje:

- instalacja regionalna RIPOK Czarnówko (zagospodarowanie biodegradowalnych odpadów oraz części opadów komunalnych),
- instalacja regionalna RIPOK Chlewnica (składowanie i sortowanie odpadów komunalnych, produkcja wysokoenergetycznego paliwa alternatywnego).

W Sierakowicach uruchomiono Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK), zlokalizowany przy ul. Brzozowej 2A i obsługiwany przez firmę Elwoz (stan na sierpień 2014 r.). W punkcie można oddawać odpady: wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne-posegregowane.

4.6.8 Degradacja szaty roślinnej i jej przyczyny

Zbiorowiska roślinne gminy Sierakowice, położone poza obszarem Kaszubskiego Parku Krajobrazowego przejawiają różny stopień przekształceń, co wynika z prowadzonej gospodarki człowieka.

Przejawy zagrożeń i degradacji szaty roślinnej¹⁴:

- zrzuty nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych powodujące degradację jezior i cieków oraz ich eutrofizację,
- używanie do połowu ryb sieci powodujących niszczenie roślinności wodnej,
- wyrobiska, nielegalne wysypiska i zaśmiecanie,
- wycinanie drzew w strefie przybrzeżnej jezior, niekontrolowana wycinka drzew,
- wypalanie łąk,
- odwadnianie, osuszanie i zasypywanie torfowisk i mokradeł,
- antropopresja i presja rekreacyjna, podział lasów na małe działki rekreacyjne,
- nasadzanie gatunków obcych siedliskowo – głównie świerka pospolitego i sosny zwyczajnej przede wszystkim na siedliskach lasu bukowo-dębowego.

Najbardziej wrażliwe siedliska przyrodnicze związane są z terenami podmokłymi. Obszary nadrzecznych łąk i źródeł narażone są na degradację w skutek zabiegów regulujących stany wód, prac odwadniających, prac dokonywanych wzdłuż brzegów. Niekorzystnym zjawiskiem jest wycinanie zakrzaczeń porastających wzdłuż cieków oraz wprowadzanie gatunków niezgodnych siedliskowo, często mocno ekspansywnych.

Szczególnie cennymi siedliskami na terenie gminy Sierakowice są torfowiska. Ze względu na bardzo długi okres powstawania oraz dużą wrażliwość ekosystemu na jakiegokolwiek zmiany poziomu wód są one narażone na ograniczenie procesów torfotwórczych lub ich zanik i związane z tym murszenie torfów. Skutkiem jest zanik najcenniejszych zbiorowisk roślinnych.

¹³„Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018” załącznik nr 1 do Uchwały nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 roku

¹⁴ Program ochrony środowiska dla powiatu kartuskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012-2015, kwiecień 2008

Stanowiska chronionych gatunków roślin występujące poza ustanowionymi formami ochrony przyrody są narażone na masową, niekontrolowaną penetracją turystyczną oraz odwadnianie gruntów użytkowanych rolniczo. Znaczący wpływ ma również masowe pozyskiwanie runa leśnego (jadalne gatunki grzybów, jagody).

4.6.9 Zagrożenia dla świata zwierząt¹⁵

Występujące na terenie gminy Sierakowice zagrożenia dla świata zwierząt:

- zrzuty nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych,
- hałas komunikacyjny i wzmożony ruch drogowy po ciągach komunikacyjnych przecinających szlaki migracyjne zwierząt, zwłaszcza dużych ssaków,
- zabudowa terenów przyległych do wód powierzchniowych, szczególnie wzdłuż linii brzegowej jezior w miejscu wędrówek zwierząt, zabudowa na obrzeżach lasów, rekreacja,
- kłusownictwo, niekontrolowane polowania, intensywny odstrzał, dewastacja i utrata tarlisk, intensywna eksploatacja lasu, osuszanie bagiennych borów i torfowisk,
- prowadzenie intensywnej gospodarki węgorzowej, wprowadzenie introdukowanych gatunków ryb, które zmieniają trofię jezior w Kaszubskim Parku Krajobrazowym.

4.6.10 Krajobraz kulturowy - krajobraz kaszub¹⁶

Gmina Sierakowice jest położona na terenie Kaszub, które stanowią region etnograficzny o wyraźnej tożsamości kulturowej. Gminę charakteryzuje występowanie reliktywów drewnianej zabudowy mieszkaniowej i ceglanych obiektów najczęściej użyteczności publicznej (kościół, szkoły).

W gminie Sierakowice występują liczne miejscowości o dobrze zachowanym krajobrazie wiejskim, stanowiące świadectwo rozwoju historycznego, tworzące mikroklimat i szczególny charakter miejscowości.

Dewastacja krajobrazu kaszubskiego przejawia się w następujący sposób:

- realizacja obiektów budowlanych o kształcie niezgodnym z tradycją budowlaną regionu (płaskie dachy),
- chaos przestrzenny zabudowy oraz „brzydota” architektury części domków jednorodzinnych i letniskowych, częsty brak łączności kompozycyjnej pomiędzy sąsiadującą zabudową,
- napowietrzne linie elektroenergetyczne,
- nielegalne grodzenie nieruchomości, nielegalna zabudowa letniskowa i tereny biwakowe,
- zabudowa terenów zbyt blisko jezior.

¹⁵ Program ochrony środowiska dla powiatu kartuskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012-2015, kwiecień 2008

¹⁶ Program ochrony środowiska dla powiatu kartuskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012-2015, kwiecień 2008

5. ANALIZA ISTNIEJĄCYCH I POTENCJALNYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU STUDIUM, W SZCZEGÓLNOŚCI NA OBSZARACH FORM OCHRONY PRZYRODY

Biorąc pod uwagę uwarunkowania gminy Sierakowice do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych istotnych z punktu widzenia realizacji studium, a w szczególności dla terenów w graniach form ochrony przyrody należą przede wszystkim:

- intensywna i niezorganizowana rozbudowa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej,
- nadmierna presja ruchu turystycznego na tereny o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, a przede wszystkim na tereny form ochrony przyrody,
- zaburzenie stosunków wodnych na terenach wrażliwych (tereny wilgotne, torfowiska i mokradła) – osuszanie, zasypywanie, odwadnianie w granicach terenów wykorzystywanych rolniczo, zabudowa terenów w zbyt bliskim sąsiedztwie wód powierzchniowych,
- zabiegi agrotechniczne i pratotechniczne, spływ nawozów sztucznych i środków ochrony roślin z pól uprawnych,
- zrzut nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych.

Ponadto na skutek realizacji ustaleń projektu studium – wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych zwiększy się obciążenie środowiska: do środowiska zostaną wprowadzone nowe lokalne źródła uciążliwości akustycznych i aerosanitarnych, zmianie ulegnie bilans powierzchni biologicznie czynnej, nastąpi wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych (zabudowanych, utwardzonych). Dodatkowo nowe zainwestowanie będzie stanowiło potencjalne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego (gospodarka ściekami i odpadami).

Poniżej przedstawiono istniejące i potencjalne zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000.

Obszar specjalnej Ochrony Ptaków Lasy Mirachowskie PLB220008

Dla obszaru zostało wydane Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008. Zgodnie z zarządzeniem wyznaczono następujące istniejące i potencjalne zagrożenia dla przedmiotów ochrony:

Tab. 4 Zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru PLB220008

Przedmiot ochrony	Zagrożenia	
	Istniejące	Potencjalne
Włochatka <i>Aegolius funereus</i>	1) Usuwanie z lasu martwych i dziuplastych drzew (B02.04); 2) Brak stref ochronnych wokół stanowisk lęgowych (G05.07).	1) Zbyt mała powierzchnia starodrzewów (B02.02); 2) Prowadzenie prac leśnych w pobliżu miejsc gniazdowania w sezonie lęgowym (B07).
Gągoł <i>Bucephala clangula</i>	1) Drapieżnictwo norki amerykańskiej (K03.04); 2) Zbyt mała ilość starych i dziuplastych drzew w pobliżu zbiorników wodnych (B02.04).	1) Rozwój infrastruktury turystycznej nad brzegami jezior i zabudowa ich brzegów (G02); 2) Rozwój ruchu turystycznego w pobliżu lęgówisk (G01.01.02).

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kurze Grzędy PLH220014

Do głównych istniejących i potencjalnych zagrożeń PLH Kurze Grzędy należą: eutrofizacja torowisk, dystrofizacja jezior lobeliowych oraz osuszanie terenu a także gospodarka leśna niedostosowana do wymogów ochrony środowiska.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Jeziora Kistowskie PLH220014

Główne zagrożenie dla obszaru stanowią: eutrofizacja i humizacja jezior lobeliowych i stanowisk elizmy. Ponadto istotnymi istniejącymi zagrożeniami dla jezior ostoi są: intensywny rozwój zabudowy lotniskowej nad brzegami jezior, gospodarka rolna (uprawy rolne i hodowla zwierząt, lokalizacja składowisk obornika) w zlewniach bezpośrednich, odwadnianie i użytkowanie przylegających do jezior torfowisk, jako łąk i pastwisk oraz nieuregulowana gospodarka ściekowa w zlewniach jezior. Potencjalnymi zagrożeniami są gospodarka rybacka (zarybianie np. karpem, wędkowanie z zanętą, odłowy sieciami ciągnionymi itp.).

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Staniszewskie Błoto PLH220027

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

6. ANALIZA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PLANOWANEGO PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU STUDIUM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA STUDIUM

Wszystkie ustalenia projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice zgodne są z zapisami licznych aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny ochrony środowiska, a jednocześnie mające zastosowanie w przypadku analizowanego zagospodarowania.

Do podstawowych aktów prawa krajowego należą w tym przypadku następujące akty prawne (poniżej zaprezentowano wybrane akty prawne):

- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Obwieszczenie Marszałka Sejmu RP z dnia 26 sierpnia 2013 r., Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zmianami);*
- *Ustawa z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013, poz. 21 z późn. zmianami);*
- *Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity Obwieszczenie Marszałka Sejmu RP z dnia 2 października 2013 r., Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zmianami);*
- *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Obwieszczenie Marszałka Sejmu RP z dnia 10 września 2014 r. Dz. U. 2014, poz. 1446);*
- *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Obwieszczenie Marszałka Sejmu RP z dnia 14 maja 2013 r. Dz. U. 2013 poz 627 z późn zmianami);*
- *Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Obwieszczenie Marszałka Sejmu RP z dnia 18 lipca 2013 r. Dz. U. 2013, poz. 1205 z późn. zm.);*
- *Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. 2002 Nr 165, poz. 1359);*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2012, poz. 1031);*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Obwieszczenie Ministra Środowiska Dz. U. 2014 poz. 112);*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. 2010 nr 31, poz 186 z późn. zmianami);*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. 2010 nr 64 poz. 401 z późn. zmianami);*

- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2010 nr 77, poz 510 z późn. zmianami).*

Ustalenia obowiązujące w zapisach projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zgodne są również z przepisami prawa obowiązującego kraje Unii Europejskiej transponowanymi do przepisów krajowych.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat. W związku z powyższym Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku wydała następujące zarządzenia:

- *Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008*

W zarządzeniu określono następujące wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego:

Nazwa dokumentu	Wskazanie do zmiany
Uchwała Rady Gminy Sierakowice nr XLV/353/02 z dnia 01.10.2002 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice (ze zmianami)	Wprowadzenie do studium zapisów zapewniających nielocalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego poddanym niniejszej prognozie w części Kierunki zagospodarowania przestrzennego uwzględniono wskazania Zarządzenia RDOŚ w Gdańsku poprzez wyznaczenie **strefy specjalnej** – *strefy z zakazem lokalizacji ferm norki amerykańskiej. Strefa obejmuje obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granic tego obszaru.*

- *Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014,*
- *Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027.*

7. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH, ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Warunki środowiskowe wynikające z przyjętych Kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów w projekcie studium

7.1 Charakterystyka funkcjonalna obszaru gminy

W części Uwarunkowania rozwoju i zagospodarowania przestrzennego na potrzeby studium dokonano szczegółowego rozpoznania uwarunkowań występujących w strukturze przestrzennej gminy, takich jak:

- istniejące zainwestowanie i uzbrojenie terenu,
- występowanie powiązań drogowych i kolejowych,
- występowanie naturalnych terenów przyrodniczych (lasy, zadrzewienia, jeziora, rzeki, mokradła) i form ich ochrony,
- stan planistyczny – obszary przeznaczone pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia te pozwolił na określenie w strukturze gminy obszarów funkcjonalnych - o różnych warunkach zagospodarowania i użytkowania.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, przyjęta w studium delimitacja obszarów gminy (zgodnie z wydzieleniem obszarów funkcjonalnych) wskazuje na poprawne pod względem problemowym ujęcie zagadnień dotyczących kierunków rozwoju gminy i polityki przestrzennej, których przedstawienie odpowiada zakresowi występujących uwarunkowania środowiskowo przestrzennych.

Oceny szczegółowych rozwiązań dla Studium zgodnie z ***Charakterystyką obszarów przeznaczonych do zabudowy***

7.2 Charakterystyka obszarów przeznaczonych do zainwestowania

Rozwój zainwestowania miejscowości (obrębowych i osad) może następować w obszarach przeznaczonych do zabudowy, do których zalicza się:

- a) tereny istniejącego zainwestowania;
- b) obszary potencjalnego rozwoju miejscowości;
- c) obszarów rolniczo-osadniczych;
- d) rejony szczególnego przeznaczenia.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wprowadzenie delimitacji ogólnej pozwala na kontrolę zjawisk urbanistycznych

mających znaczący wpływ na warunki środowiskowe na terenie gminy. Szczególnie ważne jest to ze względu na nasilenie się zjawisk eksurbanizacji (często także ang. urban sprawl) obejmujących potocznie zwany proces rozlewania się miast w większe obszary mniej intensywnej urbanizacji.

7.3 Tereny istniejącego zainwestowania

Obejmują tereny zwartej zabudowy skupionej w miejscowościach o przeznaczeniu: zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, usługowa, rekreacji indywidualnej, produkcja, składy, budownictwo, obiekty infrastruktury technicznej, tereny rekreacyjne, sportu i rekreacji i inne.

W terenach tych może następować uzupełnienie i wymiana zabudowy – zgodnie z regulacjami zawartymi w rozdz.III.2.2. pkt.1. (przyp. tj. Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania).

Ocena

Zapis dotyczące terenów istniejącego zainwestowania reguluje warunki wykorzystania terenów w granicach funkcjonującej zabudowy na terenie gminy, jest to korzystne ustalenie Studium zapewniające zachowanie kontroli nad zmianami w granicy dopuszczalnych funkcji tych terenów. Pozwala w szerszym ujęciu reagować na potencjalne zmiany uwzględniając kontekst otoczenia. Wprowadzone w tym zakresie zapisy w w rozdz.III.2.2 Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania regulują warunki dla zapisów mpzp:

Szczegółowe zasady i kierunki rozwoju terenów w obrębie obszarów przeznaczonych do zainwestowania	Ocena
<p>1) Tereny istniejącego zainwestowania w obszarach zwartej zabudowy</p> <p>a) Przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4.</p> <p>b) Dla terenów rekreacji indywidualnej (tzw. domków letniskowych) zaleca się zachowanie tej funkcji z dopuszczeniem zmiany przeznaczenia na budynki mieszkalne jednorodzinne. Nie dopuszcza się realizacji budynków i terenów z zakresu usług turystyki.</p> <p>c) Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego funkcje określać w oparciu o przeprowadzone analizy dotyczące lokalnych</p>	<p>Zapis korzystny pod względem kształtowania poprawnych relacji przestrzennych a wynikających z kontekstu otoczenia, neutralny pod względem wpływu na środowisko.</p> <p>Zapis korzystny z punktu widzenia interesu właścicieli terenów.</p> <p>Zachowanie funkcji terenów rekreacji indywidualnej - neutralne pod względem wpływu na środowisko, co wynika z dotychczasowego stopnia przekształcenia i użytkowania terenu</p> <p>Dopuszczenie przekształcenia terenów rekreacji indywidualnej w kierunku zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej umiarkowanie neutralne – zwiększenie presji poprzez wydłużenie czasu użytkowania w stosunku do przeciętnego wykorzystania terenów rekreacyjnych.</p> <p>Wykluczenie z realizacji budynków i terenów z zakresu usług turystyki korzystne pod względem zachowania funkcji terenu i wpływu na środowisko.</p> <p>Zapis korzystny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska i kształtowania krajobrazu, istotnie wpływający na realizację i warunki kształtowania przestrzeni pod względem</p>

<p>uwarunkowań. Zaleca się rozdzielanie terenów o różnych funkcjach terenami zieleni w celu stworzenia izolacji przestrzennej, wzbogacenia krajobrazu.</p> <p>d) W odniesieniu do zasad i kierunków zagospodarowania wszystkich terenów obowiązują zasady podane w pkt.2.</p> <p>e) W odniesieniu do wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów należy stosować zasady jak podano dla przyległych rejonów w obrębie DANEGO OBSZARU POTENCJALNEGO ROZWOJU.</p> <p>Dopuszcza się lokalne odstępstwa wynikające z realizacji celów publicznych lub szczególnych warunków występujących na danym terenie.</p>	<p>podniesienia jej jakości</p> <p>Zapis neutralny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska.</p> <p>Zapis neutralny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska, korzystny z punktu widzenia kształtowania obszarów terenów zainwestowanych</p> <p>Zapis obejmujący skutki wynikające z realizacji przepisów dot. realizacji celów publicznych nie do weryfikacji na etapie sporządzenia studium, dopuszczenia obejmujące realizację zapisu mogą być związane z innymi procedurami OOS</p>
<p>2) Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości - charakterystyka funkcji</p> <p>a) Tereny zabudowy mieszkaniowej.</p> <p>Pod pojęciem zabudowy mieszkaniowej” rozumie się zabudowę mieszkaniową jednorodziną z dopuszczeniem innych funkcji nie powodujących konfliktów z tą funkcją , np. usługi podstawowe, zabudowę rekreacyjną i rekreacji indywidualnej, funkcje rekreacyjne, siedliska rolnicze, zieleni (urządzonej i naturalnej), komunikację i urządzenia infrastruktury technicznej.</p> <p>W wyróżnionych rejonach, podanych w rozdz. III.1.2.. dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.</p> <p>W pozostałych rejonach o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej mogą być realizowane pojedyncze budynki mieszkalne wielorodzinne ale o parametrach (wskaźnikach zabudowy, powierzchni działki, wysokości itp) jak ustalono dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w danym rejonie.</p> <p>Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.</p> <p>Tereny / budynki rekreacji indywidualnej (tzw. domki letniskowe), rozumiane jako budynki mieszkalne wykorzystywane do celów czasowego pobytu ich właścicieli.</p> <p><u>Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy mieszkaniowej:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - zaleca się zachowanie terenów stanowiących własność gminy jako tereny ogólnodostępne - skwery i parki, place zabaw dla dzieci, stanowiące miejsca integracji i tworzenia więzi społecznych; -przy przeznaczeniu nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową należy dążyć do koncentrowania usług podstawowych w rejonach o dobrej dostępności komunikacyjnej; zaleca się wydzielenie terenów zieleni ogólnodostępnej urządzonej, placów – jako miejsc integracji społecznej; -wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne”; -wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3. <p>b) Tereny zabudowy usługowej.</p> <p>Pod pojęciem „zabudowy usługowej ” rozumie się wszelką działalność usługową, tereny sportu i rekreacji, tereny</p>	<p>Zapis korzystny pod względem kształtowania poprawnych relacji przestrzennych. Definicje zabudowy mieszkaniowej porządkuje zakres dopuszczalnych funkcji, korzystne jest ograniczenie funkcji towarzyszących wyłącznie do zakresów niepowodujących konfliktów z funkcją mieszkaniową. Zachowanie warunków realizacyjnych wynikających z funkcji terenu neutralne pod względem wpływu na środowisko.</p> <p>Zapisy korzystne w związku z warunkami kształtowania przestrzeni i zachowania interesu społecznego na terenie gminy</p> <p>Zapis neutralny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska, istotnie wpływający na realizację i warunki kształtowania przestrzeni pod względem koncentracji usług</p> <p>Zapis korzystny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska.</p> <p>Zapis korzystny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska i kształtowania krajobrazu</p> <p>Zapis neutralny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska, korzystny z punktu widzenia kształtowania obszarów terenów zainwestowanych</p> <p>Zapis obejmujący skutki wynikające z realizacji przepisów dot. realizacji celów publicznych nie do weryfikacji na etapie sporządzenia studium, dopuszczenia obejmujące realizację</p>

<p>zieleni urządzonej, cmentarze. Dopuszcza się łączenie funkcji zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej.</p> <p><u>USŁUGI PODSATWOWE</u> rozumiane są jako usługi towarzyszące funkcji mieszkaniowej, takie jak: usługi handlu, gastronomii, oświaty i wychowania, kultury, opieki zdrowotnej, sportu (boiska sportowe) rzemiosła usługowego a także parki i zieleńce.</p> <p><u>USŁUGI TURYSTYKI</u> - obiekty wypoczynku pobytowego takie jak: hotele, motele, pensjonaty, campingi i inne w rozumieniu ustawy o usługach turystycznych oraz pokoje do wynajęcia w budynkach mieszkalnych i agroturystyka w siedliskach.</p> <p><u>Zasady przekształceń i rozwoju terenów zabudowy usługowej:</u> -zaleca się łączenie usług publicznych z obszarami przestrzeni publicznej;</p> <p>-zaleca się rozwój usług w sąsiedztwie lokalizacji zespołów mieszkaniowych; - wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium nr 2 jako „połączenia ekologiczne”; -wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.</p> <p>c) Tereny produkcji, składów, magazynów Pod pojęciem „ tereny produkcji, składów, magazynów”, rozumie się wszelkie obiekty produkcyjne, składy, magazyny, działalność rzemieślnicza. Dopuszcza się: - siedliska rolnicze, -uzupełniającą zabudowę mieszkaniową jednorodziną związaną z główną funkcją, - drogi i infrastrukturę techniczną. Rodzaj działalności i warunki inwestowania należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W obszarze gminy Sierakowice dopuszcza się realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - w rozumieniu Ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., z uwzględnieniem wymogów obowiązujących dla poszczególnych form ochrony przyrody w granicach których położony jest dany obszar oraz zasad podanych poniżej. Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227) realizacja planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) <i>planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;</i> 2) <i>planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.</i> wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. <u>Lokalizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, winna być wykluczona:</u> -w terenach istniejącej zabudowy o funkcjach innych niż produkcyjne i usługowe,</p>	<p>zapisu mogą być związane z innymi procedurami OOS</p> <p>Zapisy obejmujące skutki wynikające z realizacji przepisów dot. realizacji celów publicznych nie do weryfikacji na etapie sporządzenia studium, dopuszczenia obejmujące realizację zapisu mogą być związane z innymi procedurami OOS</p> <p>Wskazanie korzystne z punktu widzenia sposobu organizacji przestrzeni i koncentracji funkcji w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej Zapis korzystny z punktu widzenia ochrony walorów środowiska i kształtowania krajobrazu</p> <p>Wyznaczenie terenów istotnych dla funkcjonowania ekonomicznego gminy, o możliwych istotnych oddziaływaniach na środowisko ze względu na funkcje. Zapisy obejmujące skutki wynikające z sposobu realizacji dopuszczonych funkcji dla tych terenów, nie do weryfikacji na etapie sporządzenia studium. Realizacja wskazanych funkcji może być związana z innymi procedurami oos szczególnie poprzez dopuszczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - w rozumieniu Ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., Warunki nadrzędne ograniczające wpływ na środowisko wynikają z uwzględnieniem wymogów obowiązujących dla poszczególnych form ochrony przyrody w granicach których położony jest dany obszar przeznaczony pod tereny produkcji i składów.</p>
--	---

<p>-w terenach objętych strefami ochrony konserwatorskiej, -w obszarach bezpośrednio przyległych do obszarów cennych przyrodniczo i oraz do obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo.</p> <p><u>Zasady przekształceń i rozwoju terenów o funkcjach zabudowy produkcyjnej:</u></p> <p>-wzbogacenie przyrodnicze tych obszarów, stworzenie stref zieleni od strony terenów o innych funkcjach; -funkcje produkcyjne rozumiane są jako: produkcja, składy, magazyny; -wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.</p> <p>d) Tereny rekreacyjne, tereny sportu i rekreacji. Pod pojęciem „tereny rekreacyjne” rozumie się: -obiekty i urządzenia czasowego wypoczynku przyrodniczego: plaże, kąpieliska, obiekty obsługi turystów (sanitariaty, wypożyczalnie, gastronomia, itp.) oraz parkingi; -urządzone punkty widokowe; -obiekty i urządzenia oraz zieleni służące wypoczynkowi codziennemu mieszkańców; -możliwość uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej , odpowiednie zagospodarowanie szlaków turystycznych oraz obiekty i urządzenia służące obsłudze turystów. Pod pojęciem tereny sportu i rekreacji rozumie się: -boiska sportowe, urządzenia sportowe, place zabaw, skwery, zieleńce,</p> <p><u>Zasady przekształceń i rozwoju terenów rekreacyjnych:</u></p> <p>-w istniejących terenach rekreacyjnych zlokalizowanych w strefach nadbrzeżnych to jest w odległości do 100m od brzegów jezior i rzek ustala się zakaz przekształcenia na inne funkcje, nie służące rekreacji; -lokalizowanie nowych budynków winno następować poza strefą 100m od brzegów jezior i rzek dla GOCHK i dla obszaru KPK (ustalenie nie dotyczy terenów oznaczonych na rysunku studium jako „tereny zwartej zabudowy wsi”) oraz poza strefą 50m od brzegów jezior i rzek na pozostałych terenach; -nowe budynki i urządzenia i terenowe należy realizować w sposób niezagrażający cennym siedliskom przyrodniczym występującym nad brzegami jezior i rzek, w lasach, na mokradłach i szuwarach; -wyklucza się zachowanie i utrwalenie lokalizacji budynków tymczasowych zlokalizowanych bez wymaganych prawem pozwoleń w strefach 100m od brzegów jezior, zbiorników wodnych i rzek (ustalenie nie dotyczy terenów oznaczonych na rysunku studium jako „tereny zwartej zabudowy wsi”); -w planach miejscowych należy ustalić warunki zagospodarowania ograniczające negatywne oddziaływanie turystów i wypoczywających na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych; - poprawa standardów bazy rekreacyjnej w celu możliwości wykorzystania całorocznego a tym samym polepszenia efektywności wykorzystania bazy, -wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy zawarto w rozdz. III.2.3.</p> <p>e) tereny zieleni urządzonej Pod pojęciem „zieleni urządzonej” rozumie się: parki, zieleńce, skwery. Zasady przekształceń i rozwoju terenów zieleni urządzonej: -zaleca się powiększenie obszarów zieleni urządzonej</p>	<p>Zapisy dla terenów głównie związanych z obszarami o wysokich walorach środowiskowych. Realizacja dopuszczonych funkcji może istotnie wpływać na lokalne warunki środowiska. Koncentracja i realizacja terenów rekreacji i sportu musi podlegać szczególnej kontroli pod względem zachowania warunków środowiskowych, co wynika z potencjalnej presji jaką mogą wywoływać.</p> <p>Zapisy korzystne pod względem zachowania warunków środowiskowy. Szczególnie ważne są zasady warunkujące realizację nowych budynków i urządzeń w sposób niezagrażający cennym siedliskom przyrodniczym występującym nad brzegami jezior i rzek, w lasach, na mokradłach i szuwarach oraz wykluczenie z zachowania i utrwalenia lokalizacji budynków tymczasowych zlokalizowanych bez wymaganych prawem pozwoleń w strefach 100 m od brzegów jezior, zbiorników wodnych i rzek.</p> <p>Wskazanie do planów miejscowych o znaczeniu minimalizującym potencjalne skutki środowiskowe</p> <p>Zapis umiarkowanie neutralny pod względem ochrony środowiska, którego skutki realizacji należy kontrolować aby nie przekroczyć pojemności środowiskowej terenów o wysokich walorach przyrodniczych</p> <p>Zapis neutralny pod względem środowiskowo przyrodniczym, z dyskusyjnym zaleceniem powiększenia obszarów zieleni urządzonej poprzez zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze</p>
--	--

<p>poprzez zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze ekologiczne; -rozszerzenia funkcji istniejących obszarów zieleni urządzonej o możliwość uprawiania różnych form rekreacji, wypoczynku aktywnego, połączenia z funkcjami kultury, oświaty i sportu.</p> <p>f) węzeł integracyjny Pod pojęciem „węzeł integracyjny” rozumie się: miejsce zintegrowanej lokalizacji środków transportu publicznego - przystanku kolejowego, autobusowego oraz parkingów dla samochodów osobowych; może być połączony z usługami handlu i gastronomii.</p>	<p>ekologiczne- wskazane jest pozostawienie terenów korytarzy ekologicznych w postaci jak najbardziej zbliżonej do naturalnej i odtwarzanie na terenach o przerwanym strukturach korytarzowych połączeń (szczególnie w granicach terenów zurbanizowanych) poprzez realizację zieleni urządzonej niż jak to zostało wskazane zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze ekologiczne.</p> <p>Tereny których funkcjonowanie wiąże się z znaczącymi zakresami oddziaływania lokalizacja musi spełniać kryteria ochrony środowiska.</p>
--	---

7.4 Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości

Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości obejmują tereny przeznaczone do dalszego rozwoju zwartej zabudowy, zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, komunikacyjnymi i technicznymi.

Obszary te sklasyfikowano w podziale na trzy obszary o różnej intensywności zabudowy i różnych wskaźnikach zabudowy:

- obszar intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego – obszar A,
- obszar umiarkowanego rozwoju - obszar B,
- obszar ograniczonego rozwoju – obszar C.

W obrębie obszarów wydzielony rejon potencjalnego zainwestowania, opisane w rodz. III.1.2.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, przyjęta w studium delimitacja obszarów potencjalnego rozwoju miejscowości (zgodnie z wydzieleniem obszarów funkcjonalnych) wskazuje na poprawne pod względem problemowym ujęcie zagadnień dotyczących kierunków rozwoju gminy i polityki przestrzennej. Wprowadzenie trój struktury odpowiadającej różnej intensywności zabudowy i odmiennych wskaźnikach zagospodarowania odpowiada występującym uwarunkowaniom środowiskowo – przyrodniczym.

OBSZARY A - INTENSYWNEGO ROZWOJU WIELOFUNKCYJNEGO.

Największą miejscowością gminy i zarazem jej stolicą jest miejscowość Sierakowice.

Zakłada się dalszy rozwój przestrzenny Sierakowic, czemu sprzyja sieć dróg przechodzących przez tę miejscowość (dwie drogi wojewódzkie, dwie drogi powiatowe, sieć dróg gminnych), korzystne warunki przyrodnicze dla lokalizacji zabudowy oraz możliwości zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków. Znaczenie miejscowości wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej nr 229 Kartuzy – Lębork.

W Sierakowicach ustala się rozwój:

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej

wielorodzinnej,

- zabudowy usługowej – na poziomie lokalnym i ponadlokalnym,
- produkcji, składów, magazynów.

Ustala się przebieg obwodnicy Sierakowic pętlą okalającą miejscowość od strony wschodniej, północnej i zachodniej.

Realizacja obwodnicy może uruchomić rozwój zainwestowania w kierunku Sosnowej Góry.

Do miejscowości intensywnego wielofunkcyjnego rozwoju zaliczono również następujące: Gowidlino, Puzdrowo, Tuchlino, Mojusz. Rozwojowi tych miejscowości sprzyja ich położenie przy drogach wojewódzkich, infrastruktura techniczna, zainteresowanie inwestorów.

W Gowidlinie oraz w mniejszym stopniu w Tuchlinie istnieją możliwości zarówno rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów) jak i rozwoju usług turystyki i terenów rekreacyjnych. W miejscowościach tych wskazuje się wydzielone rejony dla rozwoju tych funkcji, przy czym ważne jest zachowanie przestrzennego oddzielenie tych funkcji.

Do tych obszarów włącza się też Mojusz, którego znaczenie funkcjonalne wzrośnie po rewitalizacji linii kolejowej Kartuzy – Lębork z racji umiejscowionego w pobliżu tej miejscowości przystanku kolejowego.

Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych rejonów potencjalnego zainwestowania wyznaczonych w poszczególnych miejscowościach zawarto w rozdz. III.1.2.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, koncentracja stref intensywnego zagospodarowania może powodować istotny wpływ na stan występujących uwarunkowań. Szczególnie dotyczy to możliwości rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów) jak i rozwoju usług turystyki i terenów rekreacyjnych oraz koncentracji zabudowy mieszkaniowej. Część miejscowości związanych z strefami intensywnego rozwoju jest położonych w granicy lub na granicy terenów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, które powinny podlegać szczególnej kontroli na etapie opracowywania planów miejscowych. Wyznaczenie stref intensywnego rozwoju miejscowości nie koliduje przestrzennie z powierzchniami a zarazem z założonymi celami ochrony przyrody wyznaczonymi w ramach wstępujących na tym terenie form ochrony przyrody.

OBSZARY B - UMIARKOWANEGO ROZWOJU

Jako obszary umiarkowanego rozwoju wskazuje się następujące miejscowości gminy:

Kamienica Królewska, Smolniki, Gowidlino Wybudowanie, Dąbrowa Puzdrowska, Długi Kierz, Kamienicka Huta, Karłowo, Kujaty, Lisie Jamy, Leszczynki, Łyśniewo, Mojuszewska Huta, Paczewo, Pałubice, Ptoki, Sierakowska Huta, Skrzeszewo, Smolniki, Szklana Tuchlinek, Załakowo.

W miejscowościach tych wskazuje się tereny dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej i usług obsługi ludności i rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów).

Do tych obszarów zalicza się też pasma rozwoju gospodarczego wzdłuż dróg wojewódzkich: Sierakowice – Migi- Pałubice , Gowidlino – Kawle, Tuchlino – rejon południowy, Pałubice - Kamienica Królewska, oraz tereny położone wzdłuż drogi powiatowej Sierakowice – Mrozy. Te pasma wskazuje się do rozwoju funkcji gospodarczych (produkcji, składów, magazynów i usług).

Ranga i znaczenie miejscowości Kamienica Królewska wzrośnie po uruchomieniu linii kolejowej Kartuzy – Lębork, jednakże jest dalszy rozwój przestrzenny jest ograniczony warunkami przyrodniczymi (lasy, dolina rzeki Struga Kamienicka) walorami krajobrazowymi i uwarunkowaniami prawnymi ochrony przyrody. Potencjał przestrzenny tej miejscowości winien być wykorzystany na rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej oraz terenów rekreacyjnych.

Wskazania funkcjonalne dla poszczególnych nowych rejonów zainwestowania poszczególnych miejscowości zawarto w rozdz. III.1.2.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczenie stref umiarkowanego rozwoju jest korzystne. Szczególnie dotyczy to ograniczenia możliwości rozwoju funkcji gospodarczych (tereny zabudowy usługowej, produkcji, składów, magazynów) oraz koncentracji zabudowy mieszkaniowej do obszarów związanych głównie z występującym układem komunikacyjnym oraz położeniem ww. miejscowości. Wyznaczenie tej strefy wykorzystuje położenie w granicy lub na granicy terenów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, przez co nie koliduje przestrzennie z powierzchniami a zarazem z założonymi celami ochrony przyrody wyznaczonymi w ramach wstępujących na tym terenie form ochrony przyrody.

OBSZAR C - OGRANICZONEGO ROZWOJU.

Do obszarów tych zalicza się mniejsze miejscowości położone w enklawach leśnych i w rozległych przestrzeniach obszarów rolniczo – osadniczych. Intensywny rozwój tych miejscowości nie jest wskazany ze względu na oddalenie od większych miejscowości wyposażonych w usługi podstawowe, gorszą dostępność komunikacyjną i niepełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną a także walory przyrodnicze i krajobrazowe – szczególnie w części północno – wschodniej położonej w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Miarchowskie PLB220008.

Do obszarów ograniczonego rozwoju zaliczono miejscowości: Bącka Huta, Borowy Las, Bukowo, Kamienicki Młyn, Kamionka Gowidlińska, Lemany, Stara Huta, Szopa.

UWAGA.

W obrębie obszarów potencjalnego rozwoju miejscowości wydzielono rejony, które zostały oznaczone na rysunku nr 2 symbolem oznaczającym kolejny numer obrębu wiejskiego (według kolejności alfabetycznej) i kolejny numer porządkowy rejonu, scharakteryzowany w rozdz. III.1.2 pkt.1.

Potencjalne rejony inwestycyjne zestawiono w Tabeli 3 w rozdz. III.1.3.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczenie stref ograniczonego rozwoju jest wysoce korzystne. Wyznaczenie tej strefy wykorzystuje położenie w granicy lub na granicy terenów o wysokich

walorach przyrodniczych i krajobrazowych, przez co nie koliduje przestrzennie z powierzchniami a zarazem z założonymi celami ochrony przyrody wyznaczonymi w ramach wstępujących na tym terenie form ochrony przyrody. Do obszarów tych zalicza się mniejsze miejscowości położone w enklawach leśnych i w rozległych przestrzeniach obszarów rolniczo – osadniczych, które należy chronić a rozwój musi pozostać podporządkowany funkcjom nadrzędnym dla tych terenów.

Obszary rolniczo – osadnicze - D1, D2 i D2.1

Obszary te obejmują tereny położone poza obszarami potencjalnego rozwoju miejscowości oraz poza obszarami wskazanymi do ochrony i wyłączonymi z zabudowy.

Obszary te obejmują: tereny rolnicze, małe powierzchniowo tereny leśne i zadrzewione oraz rozproszoną zabudowę obejmującą: tereny rozproszonej zabudowy zagrodowej, małe zespoły zabudowy mieszkaniowej rekreacji indywidualnej i tereny rekreacyjne, tereny zabudowy usługowej i zabudowy produkcyjnej

Obszary te podzielono na:

- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową położone w granicach obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 (obszar D1);
- obszary rolnicze z rozproszoną zabudową na pozostałym obszarze gminy (obszar D2).

W obszarze D2 wydzielono strefę D2.1, w której wykluczono przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu - to jest powyżej 40 DJP na terenie objętym jedną inwestycją.

Rozwój zainwestowania może następować w formie uzupełnienia zabudowy według zasad lokalizacji zabudowy podanych w rozdz. III.2.3.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczenie strefy dla Obszaru rolniczo – osadniczego - D1 i D2 jest wysoce korzystne. Wyznaczenie tej strefy wykorzystuje położenie w granicy lub na granicy terenów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, a rozwój musi pozostać podporządkowany funkcjom nadrzędnym dla tych terenów.

Rejony szczególnego przeznaczenia

REJON E1 i E2.

W rejonach tych ustala się lokalizację farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW (E1) i elektrowni wiatrowych o mocy powyżej 100 kW (E2).

Lokalizację rejonów i zasady zagospodarowania w tych rejonach opisano w rozdz.III.2.2. pkt.4 i pkt 5.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, obszar E1 i E2 wymaga przeprowadzenia analiz środowiskowych na etapie realizacji planów miejscowych lub realizacji inwestycji, pod względem funkcjonalnym nie wiążą się one z znaczącymi obciążeniami środowiska przyrodniczego, ale mogą mieć istotny wpływ na kształtowanie lokalnego krajobrazu.

REJON G.

Rejon odwiertu gazu łupkowego (G).

Zasady zagospodarowania opisano w rozdz.III.2.2.pkt.6.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, poszukiwanie i eksploatacja gazu łupkowego wiąże się z znaczącym oddziaływaniem na środowisko dla tego też wyznaczenie tej strefy jest dyskusyjne. Rejon G powinien być poddany kontroli pod względem dotrzymania warunków środowiskowych podczas prac geologicznych, a wszelkie działania inwestycyjne w tym zakresie muszą spełniać wymogi związane z przeprowadzeniem postępowań z zakresu ocen oddziaływania na środowisko. Zwraca się uwagę że zakres oddziaływania związany z poszukiwaniem i eksploatacją gazu łupkowego może wykraczać poza obszar ujęty w tej strefie a możliwość określenia tego wpływu wymaga opracowania ekspertyz specjalistycznych z zakresu oos, geologii i hydrogeologii.

Strefa specjalna

Strefa ta obejmuje obszar NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 i obszary położone w strefie do 10 km od granicy tego obszaru i obejmuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wysoce korzystny. Granica strefy oznaczona jest na rysunku nr 2 studium.

Obszary zawartej zabudowy wsi

Dla miejscowości położonych w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wokół terenów istniejącej zabudowy i najbliższych rejonów potencjalnego zainwestowania wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumienia przepisów obowiązujących dla KPK i GOChK.

W granicach „obszarów zwartej zabudowy” w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych zgodnie z Uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. oraz z uchwałą nr 1161/XLVII/10 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 kwietnia 2010 r. *„...dopuszcza się uzupełnianie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach...”*

Obszary zwartej zabudowy wyznaczono w następujących miejscowościach:

Bącka Huta, Bukowo, Dąbrowa Puzdrowska, Gowidlino, Gowidlonko, Janowo, Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn, Karłowo, Kokwino, Lemany, Łyśniewo Sierakowskie, Nowalczysko, Paczewo, Puzdrowo, Tuchlino, Tuchlinek, Sierakowice - Piekiełko, Sierakowska Huta, Szopa, Załakowo.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wyznaczenie obszarów zwartej zabudowy wsi w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu porządkuje zakres relacji przestrzennych wobec tych form ochrony przyrody koncentrując kierunki rozwoju do wnętrza tych stref.

Obszary chronione

Na obszar gminy wyznacza się obszary chronione, obejmujące:

- obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody - dla tych obszarów obowiązują zasady ochrony podane w rozdz. III.3.1;
- obszary proponowane do ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody - dla tych obszarów obowiązują zasady ochrony podane w rozdz. III.3.2;
- obszary cenne przyrodniczo, występowania rzadkich gatunków roślin i zwierząt – według zasad ochrony podanych w rozdz. III.3.3;
- obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo takie jak: doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, które wskazuje się do ochrony przed zabudową i zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym w celu utrzymania ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu według zasad ochrony podanych w rozdz. III.3.3;
- zwarte kompleksy leśne - obowiązują zasady ochrony podane w rozdz. III.11.2.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazane obszary chronione pozytywnie wpływają na zachowanie występujących walorów przyrodniczych gminy, wskazania do objęcia ochroną w planach miejscowych podnosi wartość tych terenów.

Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

W obszarach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zainwestowanie winno być realizowane zgodnie z ustaleniami planu.

W wypadku zaistnienia okoliczności i wniosków do zmiany funkcji lub zasad zagospodarowania przestrzennego obowiązują zasady jak dla rejonu zainwestowania, terenu istniejącego zainwestowania lub obszaru rolniczo - osadniczego, w którym znajduje się obszar objęty planem.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi „Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego” należy traktować jako tereny zainwestowane lub tereny o trwale ustalonych funkcjach. Zgodnie z obowiązującymi przepisami zakres i przeznaczenie tych terenów został zweryfikowany w zakresie wpływu na środowisko na etapie opracowania planów.

OCENA DLA ZAPISÓW KIERUNKÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI W OBSZARACH POTENCJALNEGO ROZWOJU

WSTĘP

Dla miejscowości obrębowych i pozostałych większych miejscowości wyznaczono obszary ich potencjalnego rozwoju, ze wskazaniem na postulowane (i wiodące) przeznaczenie w poszczególnych rejonach.

Dopuszcza się lokalizację innych funkcji poza postulowanymi – jako funkcje uzupełniające na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy wykazaniu braku uciążliwości dla innych funkcji lub warunków, które muszą być spełnione w przypadku ich lokalizacji.

Linie wyznaczające obszary potencjalnego rozwoju miejscowości oznaczone na rysunku studium nr 2 mają charakter ogólny. Dopuszcza lokalne odstępstwa od tych linii na podstawie analiz i studiów przeprowadzanych na etapie przystąpienia do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do ± 30 m.

ZAPOTRZEBOWANIE NA TERENY INWESTYCYJNE W GMINIE SIERAKOWICE.

Zapotrzebowanie na tereny mieszkaniowe wynikające z założeń poprawy warunków mieszkaniowych opisanych w rozdz. II.2.2. wynosi ok. 100 ha. Zapotrzebowanie to może być zrealizowane częściowo w obrębie obszarów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, w których rezerwy terenów niezabudowanych wynoszą ok. 50 ha.

W gminie Sierakowice niezbędne są więc nowe tereny inwestycyjne dla realizacji mieszkalnictwa.

Potrzebne są też tereny inwestycyjne dla rozwoju różnorodnych usług poprawiających warunki życia ludności a także stwarzających nowe miejsca pracy.

Wobec dużej liczby osób wyjeżdżających do pracy niezbędne są też tereny inwestycyjne dla lokalizacji zakładów rozwoju produkcyjnych, których realizacja zapewni nowe miejsca pracy.

Poniżej przedstawiono obszary potencjalnego rozwoju wskazane w poszczególnych miejscowościach.

Należy zaznaczyć iż przedstawienie obszary stanowią potencjalne tereny inwestycyjne, w obrębie których znajdują się też tereny, które ze względów przyrodniczych, prawnych, własnościowych i innych nie będą zabudowane.

1) BAĆKA HUTA (obszar C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się obszar potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy, wzdłuż istniejących dróg - na przedłużeniu terenów istniejącego zainwestowania – rejon oznaczony symbolem 1.1; Postulowane przeznaczenie: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki;

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obszar Bącka Huta w tym obszar rozwoju skoncentrowanej zabudowy położony jest w granicach Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) - rozwój zabudowy podlega przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Wokół terenów istniejącego zabudowy oraz bezpośrednio przyległych rejonów potencjalnego zabudowy wyznacza się „obszar zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla KPK.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **C - ograniczonego rozwoju** są neutralne środowiskowo pozwalają na ochronę występujących w otoczeniu wartości przyrodniczych. Rozwój przestrzenny usług rekreacji indywidualnej oraz usług turystyki wymaga uwzględnienia warunków wynikających z położenia na terenie Obszaru NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK).

2) BOROWY LAS oraz Kamionka Gowidlńska, Stara Huta, (obszar C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości Borowy Las wyznacza się obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Borowy Las, wzdłuż istniejących dróg na przedłużeniu terenów istniejącego zabudowy – rejon oznaczony symbolem 2.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług odtawowych i usług turystyki;
- po wschodniej stronie terenów zabudowanych miejscowości Borowy Las, z włączeniem terenów objętych MPZP¹⁷ – rejon oznaczony symbolem 2.2; postulowane przeznaczenie – jak w rejonie 2.1.

W miejscowości Kamionka Gowidlńska:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów istniejącej zabudowy – rejon oznaczony symbolem 2.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacyjnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych; i zabudowy usługowej - usług podstawowych, usług turystyki;

W miejscowości Stara Huta:

- w bezpośrednim otoczeniu terenów zabudowanych, po ich stronie północnej i południowej – rejon 2.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej - usług podstawowych i usług turystyki;
- wokół skupiska zabudowy po zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon

¹⁷Miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

2.5; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki;

- po północno - zachodniej stronie jeziora Trzemeszno - rejon 2.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej, zabudowy usługowej - usług turystyki;

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wyklucza się lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny) w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie oraz jezior położonych w obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie.

Wyklucza się przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko¹⁸ (z dopuszczeniem inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 70 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **C - ograniczonego rozwoju** są neutralne środowiskowo pozwalają na ochronę występujących w otoczeniu wartości przyrodniczych. Rozwój przestrzenny usług rekreacji indywidualnej oraz usług turystyki wymaga uwzględnienia warunków wynikających z położenia w strefie jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie oraz jezior położonych w obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie.

Wykluczenie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie oddziaływać na środowisko korzystne pod względem środowiskowym.

3) DŁUGI KIERZ oraz Lisie Jamy (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości Długi Kierz wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Długi Kierz, po wschodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Borzestowa –rejon 3.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej;
- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zainwestowanych miejscowości Długi Kierz, po południowo – zachodniej stronie terenów zainwestowanych, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Kamienicy Szlacheckiej –rejon 3.2; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- po południowej stronie drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Lisie Jamy – rejon 3.3; postulowane funkcje - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- przy drodze prowadzącej do dawnej cegielni –rejon 3.4; postulowane funkcje

¹⁸W rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i rozporządzenia do w/w ustawy.

produkcyjne i usługowe;

W miejscowości Lisie Jamy:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Lisie Jamy w tym wzdłuż dróg prowadzących do sąsiednich miejscowości (Długi Kierz, Szklana, Kamienicka Huta) –rejon 3.4.; postulowane funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej;

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Długi Kierz określa się obszar wskazany do przekształceń - teren dawnej cegielni w rejonie 3.5.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **B - umiarkowanego rozwoju** są umiarkowanie neutralne środowiskowo, związane z koncentracją zabudowy w otoczeniu Długi Kierz i Lisiej Jamy.

4) GOWIDLINO oraz Gowidlinko (obszar A – intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego), Gowidlino Wybudowanie i Kawle (obszar B – umiarkowanego rozwoju), Lemany część zachodnia (obszar C – ograniczonego rozwoju)

Gowidlino stanowi drugą co do liczby mieszkańców miejscowość w gminie Sierakowice.

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po stronie zachodniej terenów istniejącej zabudowy rejon 4.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszczona zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
- w kierunku południowo – zachodnim, wzdłuż drogi powiatowej nr 1912 G (kierunek Gowidlinko - Lemany) - rejon 4.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przyrodnej;
- w kierunku południowo – wschodnim, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Podjazd rejon 4.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki;
- w kierunku północno – zachodnim (po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 213) - rejon 4.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych;
- w rejonie Gowidlino – Widna Góra (obszar umiarkowanego rozwoju) - rejon 4.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki;

- Gowidlino – Wybudowanie – rejon 4.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się funkcje produkcyjne w sąsiedztwie istniejących terenów produkcyjnych;
- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych Gowidlina do Kawli – rejon 4.7 i 4.8; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej;
- teren rekreacyjny – rekreacji przyrodniczej – kąpielisko publiczne, przystani na północnym brzegu jeziora Gowidlińskiego – rejon 4.9;
- po stronie zachodniej Lemany – rejon 4.10; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Wschodnia część obrębu Gowidlino w tym wschodnia część miejscowości Gowidlino oraz miejscowości Gowidlinko i Lemany położone są w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wokół terenów istniejącego zainwestowania tych miejscowości oraz bezpośrednio przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania wyznacza się „obszar zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOChK.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonach 4.1, 4.2, 4.7, 4.8 - 1000 m², w pozostałych rejonach 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach stref GOWIDLINO oraz Gowidlinko (obszar A – intensywnego rozwoju wielofunkcyjnego), Gowidlino Wybudowanie i Kawle (obszar B – umiarkowanego rozwoju), Lemany część zachodnia (obszar C – ograniczonego rozwoju) nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tych terenów w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Na uwagę zasługuje wskazana strefa funkcji związanych z rekreacją i turystyką, której funkcjonowanie musi podlegać nadrzędności funkcji przyrodniczych nad urbanistycznymi, z uwzględnieniem warunków wynikających z położenia w rejonie o wysokich walorach przyrodniczo krajobrazowych w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

5) KAMIENICA KRÓLEWSKA (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej, południowej i wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy – rejon 5.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i zabudowy usługowej – usług podstawowych, teren specjalny;
- wzdłuż drogi powiatowej nr 1909 G na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 214 – rejon 5.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- po zachodniej stronie rejonu 5.1 - rejon 5.3; tereny zabudowy produkcyjnej,

- składów i magazynów (istniejące), dopuszczona zabudowa usługowa;
- nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon 5.4; postulowane przeznaczenie terenu - tereny rekreacyjne – rekreacji przyrodniczej (kąpielisko publiczne, przystań żeglarska, itp.), tereny sportu i rekreacji;
 - dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na obiekt obsługi kąpieliska i park leśny;
 - nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon 5.5; postulowane przeznaczenie
 - tereny rekreacyjne - rekreacji przyrodniczej, tereny sportu i rekreacji, usług turystyki; postulowane zagospodarowanie łącznie z terenem 5.4;
 - nad brzegiem jeziora Junno – rejon 5.6; postulowane przeznaczenie – tereny rekreacyjne - rekreacji przyrodniczej (kąpielisko publiczne, przystań, itp.), usługi turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Obręb Kamienica Królewska położony jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Wokół terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Kamienica Królewska oraz bezpośrednio przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania a także wokół zabudowy miejscowości Kokwino i Nowalczysko wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla KPK.

Północna i południowa część rejonu 5.1 położona jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Rynna Kamieniecka.

Południowo – zachodnia część obrębu Kamienica Królewska w tym rejon 5.6. położone są

w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym w rejonie 5.1. 300 m², w pozostałych rejonach 70 m².

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Kamienica Królewska wskazuje się obszary strategiczne:

- a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):
 - teren rekreacyjny - rekreacji przyrodniczej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem jeziora Kamienieckiego – rejon 5.4;
 - teren sportu i rekreacji (w tym istniejące boisko sportowe) – rejon 5.5;
 - teren rekreacyjny - rekreacji przyrodniczej, kąpielisko publiczne, przystań nad brzegiem i jeziora Junno – rejon 5.6;
- b) węzeł integracyjny w rejonie przystanku na linii kolejowej Kartuzy – Lębork; Rejon przystanku i dworca kolejowego do rewitalizacji.
- c) punkty widokowe na panoramy jezior.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy KAMIENICA KRÓLEWSKA (obszar B -

umiarkowanego rozwoju) nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Na uwagę zasługuje wskazana strefa funkcji związanych z rekreacją i turystyką w granicy jeziora Juno, której funkcjonowanie musi podlegać nadrzędności funkcji przyrodniczych nad urbanistycznymi. Decydujący wpływ na charakter zagospodarowania na położenie w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, oraz w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Rynna Kamieniecka.

6) KAMIENICKI MŁYN (obszar C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół i po południowej stronie terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Kamienicki Młyn - rejon 6.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz zabudowy usługowej - usług podstawowych;
- w sąsiedztwie jeziora Białe, po zachodniej stronie drogi prowadzącej do Kukówki – rejon 6.2 i rejon 6.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przyrodnej (kąpielisko, przystań, itp.);
- nad zachodnim brzegiem jeziora Białe – rejon 6.4 (teren dawnego ośrodka wypoczynkowego); postulowane przeznaczenie – teren usług turystyki, tereny rekreacyjne – rekreacji przyrodnej (kąpielisko, przystań); Dopuszcza się zagospodarowanie przyległego lasu na park leśny.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Miejscowość położona jest w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego

Wokół terenów istniejącego zainwestowania oraz terenów bezpośrednio przyległych potencjalnego zainwestowania wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla KPK.

Rejon 6.1 położony jest w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Rynna Potęgowska.

Zachodnia część obrębu Kamienicki Młyn w tym rejony 6.2, 6.3, 6.4 położone są w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Kamienicki Młyn wskazuje się obszary strategiczne:

- a) punkty widokowe na panoramę jezior.
- b) centrum wsi Kamienica Królewska – do rewitalizacji.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w obiektach handlowych: 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy KAMIENICKI MŁYN (obszar C - ograniczonego rozwoju) nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Na uwagę zasługuje wskazana strefa

funkcji związanych z rekreacją i turystyką w granicy jeziora Juno, której funkcjonowanie musi podlegać nadrzędności funkcji przyrodniczych nad urbanistycznymi. Decydujący wpływ na charakter zagospodarowania na położenie w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, w obrębie Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Rynna Kamieniecka oraz Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

7) LESZCZYNKI oraz Kamienicka Huta (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące rejony potencjalnego rozwoju:

- w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych miejscowości Leszczyнки i Kamienicka Huta, do połączenia obu miejscowości - rejon 7.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Po północnej stronie obszaru potencjalnego rozwoju – teren powyrobowiskowy do rekultywacji.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy LESZCZYNKI oraz Kamienicka Huta (obszar B - umiarkowanego rozwoju) nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu utrzymując dotychczasowe warunki występujące na tym terenie. Wskazanie na podjęcie działań w kierunku rekultywacji terenu po kopalni kruszywa.

8) ŁYŚNIEWO SIERAKOWSKIE (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy – rejon 8.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe;
- po południowo – wschodniej stronie istniejącej zabudowy – rejon 8.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe;
- po wschodniej stronie istniejącej zabudowy - w sąsiedztwie jeziora Długie i jez. Trzono rejon 8.3; przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki, tereny rekreacyjne -rekreacji przyrodnej (kąpielisko).

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Miejscowość położona w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wokół terenów istniejącego zainwestowania oraz terenów bezpośrednio przyległych wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOChK.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Łyśniewo wskazuje się obszary strategiczne:

- a) ciąg widokowy wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z Łyśniewa do Gowidlina na dolinę rzeki Bukowiny (OCPK).
- b) obszary cenne przyrodniczo: jezioro Trzono, jezioro Długie;
- c) obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo: dolina rzeki Bukowiny.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **ŁYŚNIEWO SIERAKOWSKIE (obszar B - umiarkowanego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Na uwagę zasługuje wskazana strefa funkcji związanych z rekreacją i turystyką w granicy jeziora Długie i jez. Trzono, której funkcjonowanie musi podlegać nadrzędności funkcji przyrodniczych nad urbanistycznymi.

9) MOJUSZ (obszar A - intensywnego rozwoju) oraz Mojuszewska Huta (obszar B- umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północno -wschodniej, po północno – zachodniej i po południowo-wschodniej terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz oraz wzdłuż drogi powiatowej nr 1917G prowadzącej z Mojusza do drogi wojewódzkiej nr 211 - rejon 9.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- po południowo - zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Mojusz – rejon 9.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- uzupełnienie zabudowy pomiędzy drogą wojewódzką nr 211 a drogą powiatową prowadzącą do Mojuszewskiej Huty – rejon 9.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy, przy przystanku kolejowym - rejon 9.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, tereny obsługi komunikacji -węzeł integracyjny przy przystanku kolejowy;
- uzupełnienie zabudowy po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 – rejon 9.5; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Mojuszewska Huta oraz po wschodniej stronie terenów istniejącej zabudowy - rejon 9.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Mojusz wskazuje się ważny obszar- przystanek kolejowy „Mojusz” na linii kolejowej Kartuzy – Lębork – w rejonie 9.4; W sąsiedztwie przystanku wskazana organizacja „węzła integracyjnego” z przystankiem autobusowym i parkingiem dla samochodów osobowych.

Rejon przystanku do rewitalizacji.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 m², w pozostałych rejonach do 70 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **MOJUSZ (obszar A - intensywnego rozwoju) oraz Mojuszewska Huta (obszar B- umiarkowanego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefy obejmują obszary o dominującym udziale terenów zurbanizowanych z zaznaczającą się koncentracją w otoczeniu terenów komunikacji.

10.PACZEWO (Obszar B - umiarkowanego rozwoju), Bukowo (obszar C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości PACZEWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej stronie terenów istniejącej zabudowy (wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Kokwino), po południowej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Paczewo w tym po południowej stronie drogi powiatowej prowadzącej do Sierakowic - rejon 10.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- po północnej stronie drogi powiatowej prowadzącej do Sierakowic – rejon 10.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- w zachodniej części obrębu Paczewo, po zachodniej stronie linii kolejowej – rejon 10.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej.

W miejscowości BUKOWO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów zainwestowanych miejscowości Bukowo – rejon 10.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej – usług podstawowych.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA.

Obręb Paczewo położony w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wokół terenów istniejącej zabudowy i bezpośrednio przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania 10.1, 10.2, 10.3, 10.4. w miejscowości Paczewo oraz miejscowości Bukowo wyznacza się „obszar zwartej zabudowy” w rozumienia przepisów obowiązujących dla KPK.

Miejscowość Bukowo położona w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazu i granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Paczewo wskazuje się obszar strategiczny - ciąg widokowy wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej z Paczewa do Sierakowic.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 500 m², w pozostałych rejonach do 70 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **PACZEWO (Obszar B - umiarkowanego rozwoju), Bukowo (obszar C - ograniczonego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefy obejmują obszary związane z granicami Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, Kaszubskiego Parku Krajobrazu i granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008 co w znaczący sposób wpływa na ich układ przestrzenny.

11. PAŁUBICE (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Pałubice - rejon 11.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- wzdłuż drogi powiatowej nr 1909G prowadzącej do Kamienicy Królewskiej - rejon 11.2; postulowane przeznaczenie- tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 - rejony 11.3; postulowane przeznaczenie- tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- w południowej części obrębu Pałubice (Pałubice – Wybudowanie i Migi) - po wschodniej i po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejony 11.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- po wschodniej stronie rejonu 11.3 – wyznaczono rejon rozmieszczenia farm ogniw fotowoltaicznych o mocy powyżej 100 kW (E1) – rejon 11.5.
- teren i obszar górniczy , eksploatacji złóż kruszywa naturalnego – rejon 11.6, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji), rolniczym lub leśnym

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Północna część miejscowości Pałubice (w tym północna część rejonu 11.1) położona jest w granicach Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rynna Kamienicka.

Wschodnia, południowa i zachodnia część obrębu (w tym rejony 11.2 i część zachodnia rejonu 11.3) położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m², w pozostałych rejonach do 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **PAŁUBICE (obszar B - umiarkowanego rozwoju)**. Nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z granicami Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego Rynna Kamienicka oraz Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Pod względem kształtowania krajobrazu zaznacza się w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Pałubice teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego (teren i obszar górniczy) wymagający rekultywacji. Przewidziany kierunku inwestycyjny (postulowane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji), rolniczym lub leśnym jest neutralny środowiskowo.

12. PUZDROWO (obszar A intensywnego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po północnej stronie terenów istniejącego zainwestowania – rejon 12.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej w kierunku Piekiełka – rejon 12.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- w kierunku południowo – zachodnim – rejon 12.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów i magazynów (w tym produkcji zwierzęcej) i tereny zabudowy usługowej;
- w rejonie wybudowania Moczydło – rejon 12.4; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- teren i obszar górniczy , eksploatacji złóż kruszywa naturalnego – rejon 12.5, do rekultywacji w kierunku inwestycyjnym (postulane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji) , rolniczym lub leśnym ;
- w rejonie miejscowości Dąbrowa Puzdrowska – rejon 12.6; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i teren zabudowy usługowej – usług podstawowych;

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Miejscowość położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wokół terenów istniejącego zainwestowania oraz terenów bezpośrednio przyległych wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumienia przepisów obowiązujących

dla GOCHK.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Puzdrowo wskazuje się obszary strategiczne:

a) rejon poszukiwania gazu łupkowego – (G).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m², w pozostałych rejonach do 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **PUZDROWO (obszar A intensywnego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z granicami Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Pod względem kształtowania krajobrazu zaznacza się w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Puzdrowo teren eksploatacji złóż kruszywa naturalnego (teren i obszar górniczy) wymagający rekultywacji po zakończeniu eksploatacji. Przewidziany kierunek inwestycyjny (postulowane funkcje rekreacyjne lub sportu i rekreacji), rolniczym lub leśnym jest neutralny środowiskowo.

13. SIERAKOWICE (obszar A intensywnego rozwoju) oraz Piekiełko, Stara Maszyna, Karczewko, Sosnowa Góra

W obszarze gminy Sierakowice największa koncentracja zainwestowania – terenów zabudowy mieszkaniowej i terenów zabudowy usługowej - usług komercyjnych i usług publicznych, różnych funkcji gospodarczych (produkcyjnych, składowych) występuje w miejscowości Sierakowice.

Przewiduje się dalszy rozwój przestrzenny tej miejscowości i lokalizację terenów zabudowy usługowej szczególnie o znaczeniu ponadlokalnym – w zakresie handlu, sportu i rekreacji, oświaty, kultury oraz zabudowy mieszkaniowej.

Dla zabezpieczenia możliwości wzrostu znaczenia i rozwoju Sierakowice wskazuje się następujące obszary potencjalnego rozwoju w obrębie obszarów skoncentrowanej zabudowy:

- w kierunku północno – wschodnim, wzdłuż drogi powiatowej nr 1910 G (w kierunku Paczewa) oraz po południowej stronie tej drogi – rejon 13.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;
- w kierunku południowo-zachodnim, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej przez Piekiełko, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Dąbrowa Puzdrowska, wzdłuż drogi gminnej prowadzącej do Sierakowskiej Huty - rejon 13.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej, dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;
- w kierunku północno – zachodnim (Poręby - Karczewko) i zachodnim - rejon 13.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów , tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną;

- w kierunku południowo – wschodnim (kierunek Stara Maszyna – Mrozy, Wygoda Sierakowska i kierunek Sosnowa Góra) – rejon 13.4; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów, tereny zabudowy usługowej,
- centrum Sierakowic (w granicach strefy ochrony konserwatorskiej) wyróżnia się jako obszar centralny SIERAKOWIC o funkcjach zabudowy mieszkaniowej i zabudowy usługowej; dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną -rejon 13.5;
- przy wschodnim brzegu jeziora Świniewo wskazuje się rejon rozwoju terenów rekreacyjnych - rekreacji przyrodnej i usług turystyki - rejon 13.6 ;
- wokół jeziora Kominek wskazuje się rozwój terenów rekreacyjnych i zieleni urządzonej - rejon 13.7;
- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych. wyznacza się obszar rozmieszczenia urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW dla lokalizacji ogniw fotowoltaicznych wraz ze strefami ochronnymi (E1) – rejon 13.8.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA .

Południowa część miejscowości Sierakowice położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wokół terenów istniejącego zainwestowania i terenów bezpośrednio przyległych w rejonie Sierakowice – Piekiełko i miejscowości Dąbrowa Puzdrowska wyznacza się „obszarów zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOCHK.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Sierakowice wskazuje się obszary strategiczne:

a) obszary przestrzeni publicznych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu przestrzennym):

- teren zieleni urządzonej wokół drewnianego kościoła pw. św Marcina (rejon 13.9);
- teren boiska sportowego oraz ogród rekreacji i edukacji im. Freddy'ego Deghilage (rejon 13.10);
- teren Parku kulturowego Ośmiu Błogosławieństw (rejon 13.11).

b) węzeł integracyjny w rejonie przystanku na linii kolejowej Kartuzy – Lębork;

c) rejon przystanku kolejowego i dworca kolejowego do rewitalizacji;

d) dawny rynek w centrum miejscowości z otoczeniem do rewitalizacji;

e) maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1500 m², w pozostałych rejonach do 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **SIERAKOWICE (obszar A intensywnego rozwoju) oraz Piekiełko, Stara Maszyna, Karczewko, Sosnowa Góra** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do

obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefy obejmują obszary o dominującym udziale terenów zurbanizowanych z zaznaczającą się koncentracją w otoczeniu terenów komunikacji. Część miejscowości Sierakowice położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu co szczególnie musi zostać uwzględnione w kontekście dalszego rozwoju przestrzennego tej miejscowości i lokalizacji terenów zabudowy usługowej szczególnie o znaczeniu ponadlokalnym – w zakresie handlu, sportu i rekreacji, oświaty, kultury oraz zabudowy mieszkaniowej.

14. SIERAKOWSKA HUTA oraz Janowo, Jelonko, Patoki (obszar B - ograniczonego rozwoju)

W miejscowościach SIERAKOWSKA HUTA I JELONKO wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- wokół terenów istniejącego zainwestowania miejscowości Sierakowska Huta - rejon 14.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- pomiędzy terenami i istniejącej zabudowy miejscowości Sierakowska Huta a terenami istniejącej zabudowy miejscowości Jelonko - rejon 14.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej, zabudowy usługowej;
- w miejscowości Patoki - wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G prowadzącej z Sierakowic do miejscowości Szklana – rejon 14.3; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i tereny zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Sierakowska Huta położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wokół północnej części terenów istniejącej zabudowy Sierakowskiej Huty oraz wokół zabudowy miejscowości Janowo oraz wokół bezpośrednio do nich przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania 8.1 i 8.2 wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOCHK.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **SIERAKOWSKA HUTA oraz Janowo, Jelonko, Patoki (obszar B - ograniczonego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z granicami Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

15. SMOLNIKI oraz Dolina Jadwigi (obszar B – umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po wschodniej stronie terenów zainwestowanych – rejon 15.1; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy mieszkaniowej

jednorodzinnej;

- po północnej stronie terenów zainwestowanych – rejon 15.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej,
- po północnej północno – wschodniej stronie terenów istniejącego zainwestowania – rejon 15.3; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej nr 211 do Smolnik - rejon 15.4; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów (w tym produkcji drobiu), tereny zabudowy usługowej;
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Dolina Jadwigi , przy drodze wojewódzkiej nr 211, wskazane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej – rejon 15.5.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA .

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 300 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **SMOLNIKI oraz Dolina Jadwigi (obszar B – umiarkowanego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z istniejącym zagospodarowaniem.

16. SZKLANA (obszar B - umiarkowanego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w otoczeniu terenów istniejącego zainwestowania oraz w kierunku północnym i południowym, wzdłuż drogi powiatowej nr 1914 G – rejon 16.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- w kierunku północno - zachodnim - rejon 16.2; postulowane przeznaczenie – tereny produkcji, składów, magazynów i zabudowy usługowej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA .

Ważne tereny publiczne -- kompleks sportowo – rekreacyjny (dz. 85/2).

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 1000 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **SZKLANA (obszar B - umiarkowanego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z istniejącym zagospodarowaniem.

17.SZOPA (obszar C - ograniczonego rozwoju)

W miejscowości wyznacza się następujące kierunki rozwoju obszarów skoncentrowanej zabudowy:

- w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy miejscowości Szopa - rejon 17.1; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej - usługi podstawowe;
- wzdłuż drogi gminnej prowadzącej z centrum miejscowości w kierunku wschodnim – rejon 17.2; postulowane przeznaczenie – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Obręb Szopa w tym obszar rozwoju skoncentrowanej zabudowy położony jest w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) - rozwój zainwestowania podlega przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

Wokół rejonów potencjalnego zainwestowania wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla KPK.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym: 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **SZOPA (obszar C - ograniczonego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane z istniejącym zagospodarowaniem w tym obszar rozwoju skoncentrowanej zabudowy położony jest w granicach Obszaru NATURA 2000 - Lasy Mirachowskie PLB 220008 oraz w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) - rozwój zainwestowania podlega przepisom obowiązującym dla tych obszarów.

18.TUHLINO (obszar A- intensywnego rozwoju) oraz Karłowo , Kujaty, Tuchlinek (obszary B - umiarkowanego rozwoju).

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- w kierunku północnym i w kierunku południowo – wschodnim od terenów zainwestowanych Tuchlina, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 - rejon 18.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej; granicą zainwestowania od strony wschodniej jest obszar przyrodniczo – krajobrazowy Doliny rzeki Słupi (OCPK);
- pomiędzy drogą wojewódzką nr 214 a drogą powiatową nr 1934G (w kierunku Karłowa) - rejon 18.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów, magazynów oraz tereny zabudowy usługowej;
- wokół terenów istniejącej zabudowy miejscowości Tuchlinek – rejon 18.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- wokół miejscowości Kujaty – rejon 18.4; postulowane przeznaczenie - tereny

- zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214 – rejon 18.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy produkcyjnej (w tym produkcji zwierzęcej i drobiu) oraz tereny zabudowy usługowej;
- w rejonie miejscowości Karłowo - rejon 18.6; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej i usług turystyki;
- w południowej części obrębu wyznacza się obszar rozmieszczenia urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW dla lokalizacji elektrowni wiatrowych i ogniw fotowoltaicznych wraz ze strefami ochronnymi (E1, E2) – rejon 18.7.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA .

Północna i wschodnia część obrębu Tuchlino położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wokół terenów istniejącej zabudowy Tuchlina, Tuchlinka i Karłowa oraz wokół bezpośrednio do nich przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania 8.1 i 8.2 wyznacza się „obszary zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOCHK.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m², w pozostałych rejonach do 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **TUHLINO (obszar A- intensywnego rozwoju) oraz Karłowo , Kujaty, Tuchlinek (obszary B - umiarkowanego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane częściowym z położeniem w granicy Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

19.ZAŁAKOWO (obszary B - umiarkowanego rozwoju) oraz Skrzyszewo (obszar C – ograniczonego rozwoju).

W miejscowościach wyznacza się następujące obszary potencjalnego rozwoju:

- po południowej i zachodniej stronie istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo– rejon 19.1; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- po północno – zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Załakowo – rejon 19.2; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji, składów i magazynów i tereny zabudowy usługowej;
- po zachodniej stronie terenów istniejącej zabudowy miejscowości Skrzyszewo – rejon 19.3; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej;
- w środkowej części miejscowości Skrzyszewo – rejon 19.4; postulowane przeznaczenie - tereny produkcji (stawy rybne) i tereny zabudowy

usługowej;

- w zachodniej części miejscowości Skrzyszewo – rejon 19.5; postulowane przeznaczenie - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny usług turystyki; wzdłuż rzeki Bukowiny zalecane urządzenie miejsc obsługi szlaku turystyki wodnej;
- nad południowym brzegiem jeziora Świąte - rejon 19.6; tereny funkcji rekreacyjnej – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki.

SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA

Wschodnia część obrębu Załakowo położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wokół wschodniej części terenów istniejącej zabudowy Załakowa oraz wokół bezpośrednio do nich przyległych rejonów potencjalnego zainwestowania 19.1 i 19.2 wyznacza się „obszar zwartej zabudowy” w rozumieniu przepisów obowiązujących dla GOCHK.

W strukturze miejscowości wyznacza się ważne tereny publiczne - kąpielisko nad brzegiem jeziora Świąte - rejon 19.6.

Maksymalna powierzchnia sprzedaży w jednym obiekcie handlowym (w rejonach o funkcji usługowej) do 1000 m², w pozostałych rejonach do 100 m².

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska i kształtowania poprawnych warunków życia ludzi, wyznaczone warunki w ramach strefy **ZAŁAKOWO (obszary B - umiarkowanego rozwoju) oraz Skrzyszewo (obszar C – ograniczonego rozwoju)** nie wskazują na znaczący wzrost obciążeń środowiska wynikających z zwiększonego zakresu zagospodarowania tego terenu w stosunku do obserwowanego aktualnie stanu środowiska. Strefa obejmują obszary związane częściowym położeniem w granicy Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Na szczególną uwagę zasługują obszary wzdłuż rzeki Bukowiny zalecane urządzenie miejsc obsługi szlaku turystyki wodnej, oraz nad południowym brzegiem jeziora Świąte, tereny funkcji rekreacyjnej – rekreacji przywodnej (kąpielisko, przystań itp.) oraz usług turystyki.

Wskaźniki zagospodarowania terenów i zasady kształtowania zabudowy

1) Wskaźniki zagospodarowania terenów

Podział miejscowości na strefy rozwoju według ustaleń podanych w rozdz. III.1.2:

- OBSZAR A – stanowi obszar intensywnego rozwoju.
- OBSZAR B - stanowi obszar umiarkowanego rozwoju.
- OBSZAR C - stanowi obszar ograniczonego rozwoju.
- OBSZAR D1- obejmuje obszary rolniczo – osadnicze położone w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Miarchowskie.
- OBSZAR D2 i D2.1- obejmuje pozostałe obszary rolniczo – osadnicze.

Ocena przyjętych wskaźników zagospodarowania terenów w zakresie powierzchni biologicznie czynnej

Przeznaczenie terenu	Strefa wg rozdz. III.1.1.	Powierzchnia działek budowlanych minimum	Wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni i działki	Wskaźnik intensywności zabudowy	Wielkość powierzchni biologicznie czynnej na działce budowlanej	Wskaźnik miejsc do parkowania minimum ³⁾	OCENA
Zabudowa rekreacji indywidualnej	Obszar A,B,C	1000 m ²	0,20	Minimum 01,0 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom	Korzystne względem wielkość powierzchni biologicznie czynnej
	Obszar D1 i D2	1500 m ²	0,20	Minimum 01,0 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/dom	Korzystne względem wielkość powierzchni biologicznie czynnej
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna.	Obszar A	600 ¹⁾ m ²	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 – 2,00 (w centrum miejscowości)	Minimum 30% (w centrum miejscowości minimum 20%).	1 mp/mieszkanie	Neutralne dotyczy terenu zurbanizowanego
	Obszar B	1000 ²⁾ m ²	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie	Umiarkowanie neutralne
	Obszar C D1 i D2	1500 m ²	0,10	Minimum 0,05 Maksimum 0,30	Minimum 60%	2 mp/mieszkanie	Korzystne względem wielkość powierzchni biologicznie czynnej
Zabudowa usługowa i zabudowa mieszkaniowo usługowa	Obszar A	800 ¹⁾ m ²	0,30 do 0,50 (w centrum miejscowości)	Minimum 0,10 Maksimum 1,20 – 2,00 (w centrum miejscowości)	Minimum 30% (w centrum miejscowości MIN. 20%)	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m ² usług	Neutralne dotyczy terenu zurbanizowanego
	Obszar B	1000 m ²	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 40%	1,5 mp/mieszkanie 1mp/50 m ² usług	Umiarkowanie neutralne
	Obszar C Obszar D1 Obszar D2 i D.2.1.	1500 m ²	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 60%	2 mp/mieszkanie 1mp/50 m ² usług	Korzystne względem wielkość powierzchni biologicznie czynnej
Zabudowa produkcyjna (produkcja, składy, magazyny).	Obszar A	800 ¹⁾ m ²	0,30	Minimum 0,10 Maksimum 0,80	Minimum 20%	1 mp/mieszkanie 1mp/50 m ² usług/produkcji / 1 mp/100 m ² magazynów	Umiarkowanie neutralne
	Obszar B	1000 m ²	0,20	Minimum 0,05 Maksimum 0,50	Minimum 30%	1,5 mp/mieszkanie 1,5mp/50 m ² usług/produkcji /	Neutralne

						1,5 mp/100 m2 magazynów	
	Obszar C	1500 m2	0,15	Minimum 0,05 Maksimum 0,40	Minimum 50%	2 mp/mieszkanie 1,5mp/50 m2 usług/produkcji / 1,5mp/100 m2 magazynów	Neutralne
<p>PRZYPISY:</p> <p>1) Dopuszcza się działki o mniejszej powierzchni w sytuacji uzasadnionej daną lokalizacją o ile nie wpływa to negatywnie na warunki użytkowania działek sąsiednich.</p> <p>2) Dla projektowanych zespołów zabudowy składających się z więcej niż 10 wymagane jest urządzenie terenu zieleni ogólnodostępnej o powierzchni minimum 300 m2;</p> <p>3) Dodatkowo w MPZP należy uwzględnić miejsca do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.</p>							

4 Ocena obszarów ograniczenia zabudowy

Zgodnie z ustaleniami:

- a) tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Mirachowskie – obowiązują zakazy lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych według przepisów dotyczących tego obszaru;
- b) tereny położone w strefie 100m od brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych położonych w granicach KPK i GOCHK – obowiązują zakazy według przepisów odrębnych o ochronie przyrody i uchwał Sejmiku Województwa Pomorskiego dotyczących KPK i GOChK (nie dotyczy obszarów zwartej zabudowy wsi ustalonych na rysunku studium nr 2);
- c) tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej i strefami ochrony ekspozycji zespołów zabudowy historycznej – według ustaleń podanych w rozdz. III.4.2;
- d) tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Małe, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie; wyklucza się lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny);
- e) tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi):
 - istniejących i planowanych napowietrznych linii energetycznych 110 kV,
 - istniejącego i planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia;
- f) tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych(zgodnie z przepisami odrębnymi) :
- g) tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy (zgodnie z przepisami odrębnymi).

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazane ograniczenia dla rozwoju stref zabudowy są korzystne i spełniają warunki wynikające z przepisów nadrzędnych w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Mirachowskie i położonych w granicach KPK i GOCHK.

5 Ocena obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16.04.2004 r. (t.j.Dz. U. 2013 poz.627 z późn. zm.), które zostały szczegółowo omówione w części opisowej A rozdz. III.6.3.

Korzystne z punktu widzenia ochrony wartości przyrodniczych jest wyznaczenie w studium obszarów i obiektów proponowane do objęcia ochroną na podstawie przepisów odrębnych

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w opracowaniach:

- „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczą gminy Sierakowice”, opracowanej w 1992 r,
- Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice ,
- Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice.

1) Regionalne i subregionalne korytarze ekologiczne

W obszarze gminy występują obszary należące do sieci regionalnych korytarzy ekologicznych:

- a. korytarz regionalny Pradoliny Redy -Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy);
- b. płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo- wschodniego ku północno – zachodniemu).

Na obszarze gminy wskazano¹⁹ uzupełnienie struktury powiązań ekologicznych korytarzem subregionalnym na kierunku od miejscowości Podjazdy (w gminie Sulęcyno) do miejscowości Lubowidz (w gminie Nowa Wieś Lęborska).

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazane od objęcia działaniami ochronnymi obszary należące do sieci regionalnych korytarzy ekologicznych:

- a. korytarz regionalny Pradoliny Redy -Łeby (wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy);
- b. płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo-wschodniego ku północno – zachodniemu),

stanowią istotny element lokalnej sieci ekologicznej gminy postulowane zachowanie tych ciągów stanowi wysoce pozytywne ustalenie studium.

2) Lokalne korytarze ekologiczne

¹⁹ Wg Planu zagospodarowania województwa pomorskiego uchwalonego uchwałą nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.

Lokalne korytarze ekologiczne tworzą elementy osnowy ekologicznej, do których zalicza się:

- lasy, zadrzewienia śródpolne, śródpolne zakrzaczenia,
- aleje drzew, parki, zielen cmentarną,
- tereny cieków wodne, rzeki, jeziora, stawy,
- hydrogeniczne obniżenia terenów, mokradła, torfowiska, otoczenia cieków wodnych i jezior,
- tereny roślinności zaroślowej i szuwarowej,
- doliny cieków, w tym dna i zbocza tych dolin oraz obniżenia terenów,

Obszary te proponowane są do wyłączenia z zabudowy lub do lokalizacji zabudowy na skraju tych obszarów.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazane od objęcia działaniami ochronnymi obszary budujące korytarze ekologiczne które tworzą elementy osnowy ekologicznej, w tym :

- lasy, zadrzewienia śródpolne, śródpolne zakrzaczenia,
- aleje drzew, parki, zielen cmentarną,
- tereny cieków wodne, rzeki, jeziora, stawy,
- hydrogeniczne obniżenia terenów, mokradła, torfowiska, otoczenia cieków wodnych i jezior,
- tereny roślinności zaroślowej i szuwarowej,
- doliny cieków, w tym dna i zbocza tych dolin oraz obniżenia terenów, stanowią istotny element lokalnej sieci ekologicznej gminy postulowane zachowanie tych ciągów stanowi wysoce pozytywne ustalenie studium.

3) Obszary cenne przyrodniczo na obszarze gminy (OCP).

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice” opracowanej w 1992 r, zlokalizowano również szereg obiektów cennych przyrodniczo, które wskazuje się do ochrony

przed zainwestowaniem – obszary proponowane do wyłączenia z zabudowy.

Wykaz obszarów podano w części opisowej A rozdz. III.6.4. pkt. 4.

Obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 jako „obszary cenne przyrodniczo”.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wysoce korzystne ustalenie studium.

4) Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo na obszarze gminy (OCPK).

Obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmują doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makronętrza krajobrazowe, zaliczone są do lokalnych korytarzy ekologicznych.

Obszary te obejmują:

- a) dolinę rzeki Stupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości

Sierakowska Huta;

- b) dolinę rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;
- c) dolinę rzeki Bukowina, na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzyszewo;
- d) dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości kamienica Królewska.

W celu ochrony ich walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu obszary te wskazuje się do zachowania w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym z fragmentami terenów leśnych i zadrzewieniami.

Obszary te proponowane są do wyłączenia z zabudowy za wyjątkiem:

- inwestycji drogowych i infrastruktury technicznej, pod warunkiem iż planowana inwestycja nie spowoduje znaczących zmian w środowisku przyrodniczym i w krajobrazie;
- zabudowy w istniejących siedliskach rolniczych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, pod warunkiem dostosowania skali i formą do istniejących budynków;

Wyklucza się lokalizację inwestycji hodowli zwierząt i drobiu powyżej 20 DJP.

Obszary wskazuje się do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony przed inną niż ustalono zabudową i zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

Obszary oznaczono na rysunku studium nr 2 symbolem „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo”.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazane od objęcia działaniami ochronnymi obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo obejmujące doliny rzek i strefy krawędziowe dolin, dotychczas niezabudowane lub z pojedynczymi siedliskami, stanowiących makronętrza krajobrazowe, do których zaliczone są:

- a) dolina rzeki Słupi, na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta;
- b) dolina rzeki Puzdrowska Struga, na wschód od miejscowości Puzdrowo;
- c) dolina rzeki Bukowina, na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzyszewo;
- d) dolina rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości Kamienica Królewska.

stanowią strukturę budującą korytarze ekologiczne, ustalenie studium wysoko pozytywne,

5) Wnętrza i panoramy krajobrazowe

W przestrzeni gminy Sierakowice występują zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach, oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie, wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze:

- a) makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych – wyróżnione w studium jako „obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo” - opisane w pkt.4;
- b) makro wnętrza krajobrazu jeziorno-leśnego obejmujące duże powierzchniowo

jeziora i otaczające brzegi;

c) makro wnętrza krajobrazu rolniczo-osadniczego w enklawach leśnych obejmujące tereny rolnicze w enklawach leśnych;

d) ciągi widokowe wzdłuż dróg z ekspozycją na doliny rzeczne;

e) miejsca widokowe - omówiono w części opisowej A rozdz. III.6.9. pkt.2.

Zasady ochrony krajobrazu zawarto w części opisowej B rozdz. III.3.4 pkt.9.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wysoce korzystne ustalenie studium szczególnie w zakresie kształtowania i zachowania lokalnych wartości krajobrazowo przyrodniczych, często podlegających przekształceniom ze względu na ich zasięg przestrzenny.

6) Zasady ochrony systemu obszarów otwartych i kształtowania środowiska.

Zasady ochrony elementów osnowy ekologicznej.

System obszarów otwartych w gminie tworzą elementy przyrodniczo czynne, przenikające obszary rolnicze i zurbanizowane, których istnienie warunkuje utrzymanie równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, powoduje iż struktura materialna i funkcjonalna jest zróżnicowana oraz urozmaica krajobraz.

Obszary te wymagają ochrony w celu utrzymania różnorodności świata żywego i enklaw ekologicznych oraz utrzymania trwałości oraz czasowej i przestrzennej ciągłości ekosystemów.

Ustala się następujące zasady kształtowania środowiska przyrodniczego płatów i korytarzy ekologicznych:

- zachowanie dna i zboczy dolin w stanie naturalnym,
- zachowanie zadrzewień, alei drzew,
- zachowanie oczek wodnych i torfowisk, trzcinowisk, den i zboczy dolin cieków i obniżeń terenu,
- zachowanie naturalnego charakteru cieków,
- zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemów osnowy ekologicznej,
- zapewnienie niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt,
- zachowanie istniejących i tworzenie nowych powiązań między różnorodnymi terenami zieleni, terenami otwartymi oraz wodami powierzchniowymi.

W odniesieniu do zadrzewień ustala się:

- pielęgnację i rewitalizację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych),
- włączenie tych terenów do zieleni urządzonej,
- zagospodarowanie na funkcje rekreacyjne terenów do nich przyległych,
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (połączenia zielenią) z innymi terenami systemu przyrodniczego;

W odniesieniu do terenów hydrogenicznych, łąkowych, torfowiskowo – bagiennych obejmujących otoczenie cieków wodnych i zbiorników wodnych, tereny podmokłe i zatorfione obniżenia terenu w obszarach rolniczych, ustala się:

- w maksymalnym zakresie zachować w stanie naturalnym, jako tereny bezinwestycyjne i nie poddawać ich gospodarce ornej,
- powiązać z innymi rozproszonymi terenami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami, terenami hydrogenicznymi) lub poprzez zalesienia (ukształtowanie połączeń ekologicznych).

W odniesieniu do lasów ustala się ich pielęgnację i ochronę zachowawczą, poprzez:

- pielęgnację i rewaloryzację (przywrócenie drzewostanu do naturalnych warunków siedliskowych)
- wprowadzenie powiązań ekologicznych (wprowadzenie zadrzewień, zakrzaczeń, zalesień), pomiędzy rozdrobnionymi terenami leśnymi.

W odniesieniu do obszarów rolniczych zasady gospodarowania podano w rozdz.III.11.1.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wysoce korzystne ustalenie studium dla zachowania struktury i osnowy ekologicznej na terenie gminy

7) Zasady wzbogacenia środowiska przyrodniczego gminy.

a) utworzenie połączeń ekologicznych pomiędzy terenami hydrogenicznymi, otoczeniem cieków wodnych, podmokłymi obniżeniami terenu, lasami, terenami zadrzewionymi (po szczegółowym rozpoznaniu na etapie sporządzania MPZP) które należy:

- wykluczyć z lokalizacji budynków,
- zagospodarować na funkcje zieleni (zieleni parkowej, naturalnej lub jako element zieleni na terenie działek budowlanych) lub dróg (ze wskazaniem wprowadzenia zadrzewień, placów),
- powiązać z innymi systemami zieleni (zadrzewieniami, zakrzaczeniami)
- zachować zmienność siedlisk i typów środowiska,
- ograniczyć przegrody przestrzenne i minimalizować ich negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego;

Tereny zalecane do ukształtowania połączeń ekologicznych oznaczono na rysunku nr 2 studium.

- b) wprowadzenie zalesień, zadrzewienia i zakrzaczenia zboczy dolin i najslabszych gruntów rolnych;
- c) wprowadzenie zadrzewień i zakrzaczeń wzdłuż brzegów cieków;
- d) ograniczenie przegród antropogenicznych w korytarzach ekologicznych, wzbogacenie przyrodnicze istniejących przegród, nietworzenie nowych przegród.

Ocena

Z punktu widzenia ochrony środowiska wysoce korzystne ustalenie studium dla zachowania struktury i osnowy ekologicznej na terenie gminy

8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględniają uwarunkowania środowiska oraz cele ochrony środowiska wyznaczone dla terenu gminy Sierakowice.

W projekcie studium wprowadzono szereg zapisów i rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko mogących być rezultatem projektowanego dokumentu. Poniżej wymieniono szereg najważniejszych ustaleń minimalizujących potencjalnie negatywne oddziaływania na środowisko:

Generalne zasady zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy

- W granicach obszarów objętych formami ochrony przyrody obowiązuje nadrzędność przepisów obowiązujących dla danej formy ochrony przyrody nad działaniami inwestycyjnymi. Wprowadzenie nowej zabudowy zainwestowania jest uwarunkowane spełnieniem wszystkich wymogów prawnych obowiązujących dla danej form ochrony.
- W zagospodarowaniu terenów przylegających do wód stanowiących własność publiczną z uwagi na konieczność przeprowadzania prac konserwacyjnych, regulacyjnych oraz awaryjnych przy użyciu sprzętu mechanicznego w/w. cieków zaleca się pozostawić wzdłuż cieków po obu stronach pas szerokości minimum 8 m wolnego od zabudowy, zadrzewień, zakrzewień, ogrodzeń, itp.
- Wzdłuż brzegów pozostałych cieków i zbiorników wodnych postuluje się zachowanie pasa wolnego od zabudowy, zadrzewień, ogrodzeń, itp. o szerokości minimum 5 m.
- Dla występujących na obszarze gminy Sierakowice urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, znajdujących się w ewidencji Marszałek Województwa Pomorskiego, zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne - wymóg utrzymywania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, należą do właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu. Realizacja inwestycji nie może pogarszać stanu technicznego urządzeń melioracji wodnych szczegółowych.
- Dla terenów przeznaczonych do zabudowy, przyległych do większych kompleksów leśnych wskazane jest zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy 30 m od granicy lasu, co jest związane z przeciętną wysokością drzewostanu (około 30 m) oraz z możliwością wystąpienia wiatrolomów zagrażających życiu ludzi i mieni.

Tereny istniejącego zainwestowania w obszarze zwartej zabudowy

- Przy zmianie funkcji w istniejących obiektach oraz przy lokalizacji nowych obiektów w terenach istniejącego zainwestowania postuluje się stosowanie wymogów i zasad jak dla inwestycji wydawanych w oparciu o decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń podanych w rodz. III.2.4.

- Dla terenów rekreacji indywidualnej (tzw. domków letniskowych) zaleca się zachowanie tej funkcji z dopuszczeniem zmiany przeznaczenia na budynki mieszkalne jednorodzinne. Nie dopuszcza się realizacji budynków i terenów z zakresu usług turystyki.
- Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego funkcje określać w oparciu o przeprowadzone analizy dotyczące lokalnych uwarunkowań. Zaleca się rozdzielanie terenów o różnych funkcjach terenami zieleni w celu stworzenia izolacji przestrzennej, wzbogacenia krajobrazu.

Obszary potencjalnego rozwoju miejscowości

Tereny zabudowy mieszkaniowej:

- zaleca się zachowanie terenów stanowiących własność gminy, jako tereny ogólnodostępne: skwery i parki, place zabaw dla dzieci, stanowiące miejsca integracji i tworzenia więzi społecznych;
- przy przeznaczeniu nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową należy dążyć do koncentrowania usług podstawowych w rejonach o dobrej dostępności komunikacyjnej; zaleca się wydzielenie terenów zieleni ogólnodostępnej - urządzonej, placów – jako miejsc integracji społecznej;
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium, jako „połączenia ekologiczne”;

Tereny zabudowy usługowej:

- zaleca się łączenie usług publicznych z obszarami przestrzeni publicznej;
- zaleca się rozwój usług w sąsiedztwie lokalizacji zespołów mieszkaniowych;
- wyklucza się lokalizację budynków w rejonach oznaczonych na rysunku studium jako „połączenia ekologiczne”;

Tereny produkcji, składów, magazynów:

- Lokalizacja przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, winna być wykluczona: w terenach istniejącej zabudowy o funkcjach innych niż produkcyjne i usługowe, w terenach objętych formami ochrony konserwatorskiej, w obszarach bezpośrednio przylegających do obszarów cennych przyrodniczo oraz do obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo,
- wzbogacenie przyrodnicze tych obszarów, stworzenie stref zieleni od strony terenów o innych funkcjach;

Tereny rekreacyjne, tereny sportu i rekreacji:

- w istniejących terenach rekreacyjnych zlokalizowanych w strefach nadbrzeżnych to jest w odległości do 100 m od brzegów jezior i rzek ustala się zakaz przekształcenia na inne funkcje, nie służące rekreacji;
- lokalizowanie nowych budynków winno następować poza strefą 100 m od brzegów jezior i rzek dla GOChK i dla obszaru KPK (ustalenie nie dotyczy terenów oznaczonych na rysunku studium, jako „tereny zwartej zabudowy wsi”) oraz poza strefą 50 m od brzegów jezior i rzek na pozostałych terenach;

- nowe budynki i urządzenia terenowe należy realizować w sposób niezagrażający cennym siedliskom przyrodniczym występującym nad brzegami jezior i rzek, w lasach, na mokradłach i szuwarach;
- wyklucza się zachowanie i utrwalenie lokalizacji budynków tymczasowych zlokalizowanych bez wymaganych prawem pozwoleń w strefach 100 m od brzegów jezior, zbiorników wodnych i rzek (ustalenie nie dotyczy terenów oznaczonych na rysunku studium, jako „tereny zwartej zabudowy wsi”);
- w planach miejscowych należy ustalić warunki zagospodarowania ograniczające negatywne oddziaływanie turystów i wypoczywających na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych;

Tereny zieleni urządzonej:

- zaleca się powiększenie obszarów zieleni urządzonej poprzez zagospodarowanie na ten cel terenów przyrodniczych tworzących korytarze ekologiczne;
- rozszerzenia funkcji istniejących obszarów zieleni urządzonej o możliwość uprawiania różnych form rekreacji, wypoczynku aktywnego, połączenia z funkcjami kultury, oświaty i sportu.

Obszary rolniczo-osadnicze w graniach obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie (D1):

- nowa zabudowa może być zlokalizowana w odległości do 30 m od zabudowy istniejącej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejącą zabudową);
- działka musi przylegać do drogi publicznej lub mieć do niej dostęp drogą wewnętrzną lub działką drogową w odległości nie większej niż 30 m;
- wyklucza się przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ochrony środowiska (wykluczenie nie dotyczy inwestycji celu publicznego) – z uwzględnieniem przepisów obowiązujących dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody;

Obszary rolniczo-osadnicze pozostałe (D2):

- nowa zabudowa może być zlokalizowana w odległości do 50m od zabudowy istniejącej - siedlisk rolniczych, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy produkcyjnej i usługowej (licząc od granicy działek z istniejącą zabudową);
- działka przylega do drogi publicznej lub ma do niej dostęp w odległości nie większej niż 50m;
- w zachodniej części obrębu Gowidlino (po południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 i po zachodniej stronie jeziora Gowidlińskiego) oraz w obrębie Borowy Las wyklucza się przemysłową produkcję bydła, trzody chlewnej i drobiu (powyżej 40 DJP w obrębie jednej inwestycji) – obszar D.2.1.

Na terenie gminy Sierakowice, jako obszary wyłączone z zabudowy ustala się:

- tereny objęte ochroną i planowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody: użytki ekologiczne, pomniki przyrody i ich bezpośrednie

otoczenie, rezerваты przyrody;

- tereny proponowane do objęcia ochroną ustalone w studium, jako: obszary cenne przyrodniczo, obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo (według zasad podanych w rozdz.III.3.2 i III.3.3. pkt 3 i pkt 4);
- tereny obejmujące lokalne korytarze ekologiczne – według zasad podanych w rozdz. III.3.3. pkt. 2 (z dopuszczeniem przejścia napowietrznych sieci infrastruktury technicznej) i innych w wypadku wykazania uzasadnienia dla ich prowadzenia;
- tereny zwartych kompleksów leśnych lasów ochronnych (według zasad podanych w rozdz. III.11.2.);
- tereny położone w strefie do 8 m wzdłuż brzegów wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną;
- tereny położone w strefie do 5 m wzdłuż brzegów pozostałych wód powierzchniowych;
- tereny wskazane na rysunku studium nr 2 do utworzenia połączeń ekologicznych, które mogą być ujęte w terenach inwestycyjnych, ale z wykluczeniem lokalizacji budynków (tereny te można zagospodarować na funkcje dróg, zieleni, placów);
- tereny zadrzewień (obowiązują zakazy według przepisów odrębnych o ochronie przyrody i uchwał Sejmiku Województwa Pomorskiego dotyczących KPK i GOChK (nie dotyczy obszarów zwartej zabudowy wsi ustalonych na rysunku studium nr 2).

Na terenie gminy Sierakowice wyznaczono ponadto tereny z ograniczeniami w zabudowie:

- tereny położone w strefie 100 m od brzegów jezior w granicach obszaru NATURA 2000 PLB 220008 Lasy Mirachowskie – obowiązują zakazy lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych według przepisów dotyczących tego obszaru;
- tereny położone w strefie 100 m od brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych położonych w granicach KPK i GOChK – obowiązują zakazy według przepisów odrębnych o ochronie przyrody i uchwał Sejmiku Województwa Pomorskiego dotyczących KPK i GOChK (nie dotyczy obszarów zwartej zabudowy wsi ustalonych na rysunku studium nr 2);
- tereny objęte strefami ochrony konserwatorskiej i strefami ochrony ekspozycji zespołów zabudowy historycznej – według ustaleń podanych w rozdz. III.4.2;
- tereny położone w strefie o szerokości 50 m wokół jezior Trzemeszno Duże, Trzemeszno Male, Kamionkowskie i jezior położonych z obszarze NATURA 2000 PLH220097 Jeziora Kistowskie; wyklucza się lokalizowania nowych obiektów budowlanych (nie dotyczy pomostów i hangarów na sprzęt wodny);
- tereny położone w strefach oddziaływania infrastruktury technicznej (zgodnie z przepisami odrębnymi):
 - istniejących i planowanych napowietrznych linii energetycznych 110 kV,
 - istniejącego i planowanego gazociągu wysokiego ciśnienia;

- tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów i terenów kolejowych (zgodnie z przepisami odrębnymi);
- tereny położone w sąsiedztwie cmentarzy (zgodnie z przepisami odrębnymi).

9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

W celu kontrolowania i monitorowania skutków zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym gminy Sierakowice, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie nowej edycji „Studium ...” jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie monitoringu systemu gospodarki przestrzennej i zachodzących w nim procesów.

Poniżej przedstawiono propozycje kilku kierunków i metod monitorowania stanu zagospodarowania przestrzennego, które wydają się szczególnie istotne z punktu widzenia minimalizacji wpływu zmian w zagospodarowaniu na środowisko przyrodnicze.

Podstawowe, proponowane kierunki monitoringu, to:

- monitoring zagospodarowania przestrzennego gminy:
 - ocena zmian w strukturze użytkowania ziemi oraz zagospodarowania przestrzennego na podstawie inwentaryzacji przeprowadzanych przez samorząd gminny;
 - ocena skuteczności działań w zakresie gospodarki przestrzennej na wybranych obszarach chronionych.

Ocena zmian w użytkowaniu terenu przeprowadzana byłaby co roku na podstawie danych z systemu ewidencji gruntu. Przedmiotem analizy powinny być zarówno typy pokrycia/użytkowania terenu wymienione poniżej, w kontekście znaczących odchyień zmian ich powierzchni z roku na rok od wyjściowych danych:

- użytki rolne
 - użytki leśne, grunty zalesione i zadrzewione
 - wody śródlądowe
 - tereny zabudowy osiedlowej (mieszkaniowe, przemysłowe)
 - tereny komunikacyjne
 - użytki kopalne
- monitoring infrastruktury inżynierskiej na terenie gminy:
 - monitoring systemu gminnej kanalizacji sanitarnej i deszczowej wraz z monitoringiem stopnia oczyszczenia odprowadzanych wód opadowych;
 - monitoring częstotliwości i sposobu opróżniania zbiorników bezodpływowych,

- kontrola stopnia podłączenia użytkowników do systemu kanalizacji sanitarnej oraz likwidacja szamb po zakończeniu budowy sieci kanalizacyjnej;
- kontrola systemu gospodarki odpadami;
- monitoring form ochrony przyrody oraz środowiska przyrodniczego (zadanie samorządu gminnego w porozumieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony środowiska w Gdańsku, Starostwem Powiatowym):
- tereny objęte formami ochrony przyrody, jako podlegające potencjalnie największej presji ze strony planowanych form zagospodarowania przestrzennego gminy oraz często najbardziej wrażliwe na zmiany zachodzące w środowisku, powinny podlegać szczególnym formom kontrolowania. Przede wszystkim należy prowadzić analizy danych dotyczących jakości środowiska na tych terenach, głównie na podstawie informacji będących w posiadaniu gminy i Starostwa Powiatowego – monitoring obszarów form ochrony przyrody powinien być prowadzony w celu oceny stanu siedlisk, fauny i flory oraz skuteczności realizowanych programów ochrony,
- monitoring obszarów i obiektów cennych przyrodniczo oraz planowanych do objęcia ochroną w celu oceny stanu siedlisk, fauny i flory oraz skuteczności realizowanych programów ochrony.

Analiza powinna w szczególności uwzględniać takie ingerencje człowieka w przestrzeń przyrodniczą obszarów chronionych, jak:

- przeznaczanie terenów pod nową zabudowę lotniskowa i mieszkaniowa,
- niszczenie roślinności obszarów nadwodnych w wyniku intensywnego użytkowania rekreacyjnego,
- zachowanie odpowiednich odległości oraz intensywności przy zabudowie linii brzegowej zbiorników i cieków wodnych,
- zachowanie strefy specjalnej obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie wraz ze strefą do 10 km od granicy obszaru z obowiązującym zakazem lokalizacji ferm norki amerykańskiej,
- powierzchniowe przejawy eksploatacji kopalin wraz z wpływem wyrobisk na stan wód podziemnych oraz stanem prac rekultywacyjnych,
- stosowanie rębni zupełnych w lasach gospodarczych,
- występowanie elementów struktury ekologicznej krajobrazu rolniczego (zadrzewień, zakrzewień pasmowych i grupowych, miedz, oczek wodnych i podmokłości);
- monitoring obiektów dziedzictwa kulturowego istniejących i planowanych do objęcia ochroną (zadanie samorządu gminnego w porozumieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku);
- monitoring w zakresie planowanych lokalizacji elektrowni wiatrowych

W przypadku terenów przeznaczonych pod lokalizację farm wiatrowych konieczne jest przeprowadzenie monitoringów ornitologicznych, zgodnie z „Wytycznymi w zakresie oceny oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki” (2008) i chiropterologicznych, zgodnie z „Tymczasowymi wytycznymi dotyczącymi oddziaływania elektrowni wiatrowych na nietoperze (wersja II, grudzień 2009),

kolejne monitoringi należy przeprowadzić na etapie porealizacyjnym inwestycji wraz z kontrolnymi pomiarami poziomu hałasu w środowisku.

- monitoring w zakresie planowanych lokalizacji farm fotowoltaicznych;
- ewentualny monitoring przed i porealizacyjny wynikający z procedury uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia
- monitoring w zakresie planowanych prac poszukiwawczych gazu łupkowego, który powinien objąć:
 - oddziaływanie na środowisko w zakresie jakości: powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych a także zagospodarowania/składowania odpadów, zjawisk sejsmicznych oraz efektywność prac rekultywacyjnych terenu.
 - monitoring w zakresie eksploatacji złóż kruszywa naturalnego, który powinien objąć:
 - oddziaływanie na środowisko (przestrzenny zasięg wyrobisk, wpływ na wody podziemne w najbliższym sąsiedztwie) oraz efektywność prac rekultywacyjnych terenu po zakończeniu eksploatacji.

10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

W zakresie projektowanych w nowej edycji studium oraz charakteru proponowanych inwestycji wskazanych w projekcie nie występuje możliwość wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko. Potencjalnie negatywne oddziaływania związane z funkcjonowaniem ustaleń nowej edycji studium nie będą wykraczały poza granice gminy Sierakowice.

11. ZIDENTYFIKOWANE TRUDNOŚCI, W TYM TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

W niniejszej *Prognozie* przeprowadzona została ocena oddziaływania zapisów projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w zakresie ograniczonym dostępnymi materiałami archiwalnymi dotyczącymi budowy i funkcjonowania środowiska oraz występujących w granicach i w bezpośrednim otoczeniu źródeł degradacji i zanieczyszczenia środowiska.

W opracowaniu podjęto próbę identyfikacji wszelkich potencjalnych oddziaływań, zarówno na etapie tworzenia jak i funkcjonowania obszaru objętego zapisami studium.

Nie stwierdzono znaczących trudności, luk technicznych lub braku informacji koniecznych do sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko.

13. ŹRÓDŁA INFORMACJI STANOWIĄCE PODSTAWĘ SPORZĄDZENIA RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

1. Imhoff, K., Imhoff, K., 1996, Kanalizacja miast i oczyszczanie ścieków, Projprzem-EKO, Bydgoszcz.
2. Kondracki, J., 1988, Geografia fizyczna Polski, PWN
3. Mapa zasobów obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony. 1:500.000, 1990, praca zbior. pod red. A.S. Kleczkowskiego, IHiGI AG-H w Krakowie.
4. Materiały archiwalne udostępnione przez Urzędu Gminy Sierakowice dot. stanu środowiska przyrodniczego i źródeł antropizacji środowiska, między innymi:
Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice – 1992 r. praca zbiorowa koordynowana przez Włodzimierza Mieńko
5. Materiały archiwalne udostępnione przez Zarząd Kaszubskiego Parku Krajobrazowego dot. projektowanych form ochrony na terenie Parku (użytki ekologiczne, rezerwat przyrody)
6. Natura 2000 Standardowy Formularz Danych dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), dla obszarów spełniających kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) i dla specjalnych obszarów ochrony (SOO) - www.mos.gov.pl
7. Poradnik przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko, 1998, praca zbior. pod red. W. Lenarta i A. Tyszeckiego, Biuro Projektowo-Doradcze „Eko-konsult”, Gdańsk.
8. Rzeszot, U., Synowiec A., 1995, Oceny oddziaływania na środowisko. Poradnik, Instytut Ochrony Środowiska, Warszawa.
9. Instrukcja opracowania Mapy osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi w skali 1: 10000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2008
10. Inwentaryzacja osuwisk oraz zasady i kryteria wyznaczania obszarów predysponowanych do występowania i rozwoju ruchów masowych w Polsce Pozakarpaciej, D.Grabowski, Zakład Geologii Środowiskowej Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2006
11. Klimaszewski M., 1972, Geomorfologia Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
12. Koncepcja sieci Natura 2000 w Polsce, 2001;
13. Kondracki, J., 2002, Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
14. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na potrzeby zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, Pracownia Ochrony Środowiska Projekt2000 Szymon Świtajski, sierpień 2014 r.
15. Plan gospodarki odpadami dla gminy Sierakowice na lata 2004-2011
16. Plan gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018, Departament Środowiska i Rolnictwa Referat Polityki Ekologicznej
17. Plan rozwoju lokalnego gminy Sierakowice na lata 2005-2013, załącznik do Uchwały Nr XXXII/244/05 Rady Gminy w Sierakowicach z dnia 22 kwietnia 2005 r.
18. Plan urządzania lasu Nadleśnictwo Cewice (mapa gospodarcza)
19. Plan urządzania lasu Nadleśnictwo Kartuzy (mapa gospodarcza)
20. Plan urządzania lasów prywatnych

21. Program Ochrony Środowiska Powiatu Kartuskiego na lata 2008 – 2011 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2012 – 2015, kwiecień 2008
22. Program ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla powiatu lęborskiego na lata 2004 – 2007 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2008-2011, Biuro projektów i wdrożeń proekologiczny PROEKO, styczeń 2004 r.
23. Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012-2030,
24. Strategia rozwoju Gminy Sierakowice 2014-2024 – projekt, 2014 r.
25. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice, 2002 z późn. zmianami
26. Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2010 r., Inspekcja Ochrony Środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku, Biblioteka Monitoringu Środowiska 2011
27. Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2011 r., Inspekcja Ochrony Środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku, Biblioteka Monitoringu Środowiska 2012
28. Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2012 r., Inspekcja Ochrony Środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku, Biblioteka Monitoringu Środowiska 2013
29. Roczna Ocena Jakości Powietrza w Województwie Pomorskim – Raport za rok 2013, Gdańsk 2014 WIOS Gdańsk
30. Rozporządzenie Nr 74/2006 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Kurze Grzędy (Dz. Urz. Woj. Pom. nr 77 poz 1603),
31. Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice 2014-2024, 2014 r.
32. Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 – Uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.
33. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice – projekt, STUDIOPROJEKT Jakub Sieniawski, 2014 r.
34. Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz 1940),
35. Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1842),
36. Strony internetowe:
 1. <http://wiadomosci.sierakowice.pl/?a=1&id=1028>
 2. <http://geoportal.pgi.gov.pl>
 3. <http://natura2000.gdos.gov.pl>
 4. <http://www.gdansk.lasy.gov.pl>
 5. <http://www.gdansk.rzgw.gov.pl>
 6. <http://www.psh.gov.pl/>
 7. <http://www.pgi.gda.pl/>
 8. <http://www.rzgw.gda.pl>

14. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu nowej edycji „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice”.

Projekt studium został opracowany przez zespół autorski Pracowni Architektury STUDIOPROJEKT architekt Jakub Sieniawski z Gdańska. Decyzja o przystąpieniu do sporządzania nowej edycji studium podjęta została przez Radę Gminy Sierakowice Uchwałą Nr XXXVII/427/2014 z dnia 4 marca 2014 r.

Celem sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice jest dostosowanie dokumentu:

- do obowiązujących przepisów,
- do aktualnych potrzeb gminy i jej mieszkańców,
- do obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie dokumentu Studium umożliwi ponadto wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych, co ma na celu umożliwienie dalszego rozwoju gminy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia zasady i ustalenia określone w koncepcji zagospodarowania przestrzennego kraju, strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy.

Ustalenia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice mają jednolity układ formalny, zgodny z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. Ustalenia studium przedstawione są w części tekstowej i graficznej.

Część tekstowa studium jest podzielona na dwie części:

- część A: Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego,
- część B: Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Część tekstowa studium jest wyrażona również w części graficznej:

- Rysunek nr 1: Uwarunkowania rozwoju przestrzennego, skala 1:20000 (obręb Sierakowice 1:10000),
- Rysunek nr 2: Kierunki zagospodarowania przestrzennego, skala 1:20000 (obręb Sierakowice 1:10000).

Ustalenia szczegółowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części **Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego** zawierają następujące zagadnienia:

- Uwarunkowania wynikające z dokumentów ponadlokalnych i gminnych dokumentów strategicznych,

- *Uwarunkowania rozwoju:*
 - *Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów,*
 - *Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów,*
 - *Uwarunkowania społeczno-ekonomiczne,*
 - *Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stan rolniczej leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,*
 - *Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia,*
 - *Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,*
 - *Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów,*
 - *Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,*
 - *Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,*
 - *Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych i uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji,*
 - *Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,*
 - *Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych*
 - *uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej,*
- *Wnioski - Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy.*

*Ustalenia szczegółowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części **Kierunki zagospodarowania przestrzennego** zawierają następujące zagadnienia:*

- *Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,*

- *Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy oraz wytyczne do planów miejscowych,*
- *Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk,*
- *Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,*
- *Kierunki rozwoju systemów komunikacji*
- *Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej,*
- *Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,*
- *Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1,*
- *Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,*
- *Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,*
- *Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych,*
- *Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,*
- *Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady,*
- *Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,*
- *Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,*
- *Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie,*

Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Na terenie gminy Sierakowice wydzielono następujące obszary funkcjonalne:

- *Obszary przeznaczone do zabudowy,*
- *Obszary rolniczo – osadnicze,*
- *Rejony szczególnego przeznaczenia (rejon z dopuszczeniem lokalizacji ogniw fotowoltaicznych, lokalizacji elektrowni wiatrowych i rejon odwiertu gazu łupkowego),*
- *Strefa specjalna – obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie wraz ze strefą do 10 km od granicy obszaru – obowiązuje zakaz lokalizacji ferm norki amerykańskiej,*

- Obszary zwartej zabudowy wsi – wyznaczone w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wokół terenów istniejącej zabudowy i najbliższych rejonów potencjalnego zainwestowania,
- Obszary chronione,
- Obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice poddany niniejszej prognozie jest realizacją przyjętej w Strategii Rozwoju Gminy misji i wizji rozwoju gminy. Dokument jest zgodny z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. W związku z tym nie proponuje się rozwiązań alternatywnych do tych zaprezentowanych w studium.

Gmina Sierakowice jest położona na terenie województwa pomorskiego w północno-zachodniej części powiatu kartuskiego, od północy sąsiaduje z gminami powiatu lęborskiego i wejherowskiego, od wschodu z gminami Kartuzy i Chmielno, od południa z gminami Sulęczyño i Stężyca, a od zachodu z gminami powiatu bytowskiego.

Na terenie gminy Sierakowice występują udokumentowane złoża surowców mineralnych – złoża kruszywa naturalnego: Pałubice, Puzdrowo, Puzdrowo II i złoża skreślone z bilansu zasobów Tuchlino.

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.

W strukturze użytkowania gruntów gminy Sierakowice dominują przede wszystkim obszary rolnicze (grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, stawy i rowy) o łącznej powierzchni ok. 10 876 ha, co stanowi ok. 59,7 % całej powierzchni gminy. Grunty leśne stanowią ok. 29 % powierzchni gminy (ok. 5 292 ha), wody powierzchniowe ok. 3,7%, nieużytki – ok. 3,3 % powierzchni gminy a tereny zadrzewione niecałe 0,3 %.

Tereny zabudowane i zurbanizowane na terenie gminy Sierakowice zajmują powierzchnię ok. 719 ha, co stanowi niecałe 4% powierzchni całej gminy.

Na terenie gminy Sierakowice występują liczne formy ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16.04.2004 r. (Dz. U. 2013 poz.627 z późn. zm.):

- a. rezerwaty przyrody: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty;
- b. park krajobrazowy: Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
- c. obszar chronionego krajobrazu: Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
- d. zespoły przyrodniczo krajobrazowe: Rynna Potęgowska, Rynna Kamieniecka i Rynna Mirachowska, Dolina Łeby w KPK;
- e. obszary Natura 2000: PLH 220014 Kurze Grzędy, PLH220097 Jeziora Kistowskie, PLB220008 Lasy Mirachowskie;
- f. użytek ekologiczny: nr 286
- g. pomniki przyrody – głazy i drzewa
- h. parki zabytkowe: w Tuchlinie i Sierakowicach.

Znaczna część powierzchni gminy podlega ochronie w postaci Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Na terenie gminy zlokalizowano szereg obiektów cennych przyrodniczo, które wskazano do objęcia ochroną rezerwatową, jako pomniki przyrody oraz użytki ekologiczne.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania gminy Sierakowice do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych istotnych z punktu widzenia realizacji studium, a w szczególności dla terenów w graniach form ochrony przyrody należą przede wszystkim:

- intensywne i niezorganizowane rozbudowa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej,
- nadmierna presja ruchu turystycznego na tereny o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, a przede wszystkim na tereny form ochrony przyrody,
- zaburzenie stosunków wodnych na terenach wrażliwych (tereny wilgotne, torfowiska i mokradła) – osuszanie, zasypywanie, odwadnianie w granicach terenów wykorzystywanych rolniczo, zabudowa terenów w zbyt bliskim sąsiedztwie wód powierzchniowych,
- zabiegi agrotechniczne i pratotechniczne, spływ nawozów sztucznych i środków ochrony roślin z pól uprawnych,
- zrzut nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych.

Ponadto na skutek realizacji ustaleń projektu studium – wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych zwiększy się obciążenie środowiska: do środowiska zostaną wprowadzone nowe lokalne źródła uciążliwości akustycznych i aerosanitarnych, zmianie ulegnie bilans powierzchni biologicznie czynnej, nastąpi wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych (zabudowanych, utwardzonych). Dodatkowo nowe zainwestowanie będzie stanowiło potencjalne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego (gospodarka ściekami i odpadami).

Wszystkie ustalenia projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice zgodne są z zapisami licznych aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny ochrony środowiska, a jednocześnie mające zastosowanie w przypadku analizowanego zagospodarowania.

Ustalenia obowiązujące w zapisach projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zgodne są również z przepisami prawa obowiązującego kraje Unii Europejskiej transponowanymi do przepisów krajowych.